



จังหวัดสมุทรสาคร

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

คำนำ

ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) คือ ข้อมูลหมู่บ้านที่แสดงให้เห็นสภาพทั่วไป และปัญหาของหมู่บ้านชนบทด้านต่าง ๆ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ สภาพแรงงาน สุขภาวะและอนามัย ความรู้และการศึกษา การมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยจากภัยพิบัติ และความเสี่ยงในชุมชน เป็นข้อมูลที่จัดเก็บทุกหมู่บ้านในชนบทเป็นประจำ ทุก ๒ ปี เป็นเครื่องชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้านในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มี ๗ ด้าน ๔๔ ตัวชี้วัด มีการจัดระดับความรุนแรงของปัญหา และระดับการพัฒนาของหมู่บ้าน ทำให้ทราบลำดับความสำคัญของปัญหา และพื้นที่เป้าหมายที่ควรได้รับการพัฒนาเป็นพิเศษ

เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้สำหรับเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานการบริหารการจัดเก็บและใช้ประโยชน์ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) จังหวัดสมุทรสาคร ประจำปี ๒๕๖๘ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีคุณภาพถูกต้อง ทุกภาคส่วนสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อการวางแผนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนต่อไป

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสมุทรสาคร

ธันวาคม ๒๕๖๗

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
๑. ความหมายข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค)	๑
๒. หลักการของข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค)	๑
๓. วัตถุประสงค์ของข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค)	๑
๔. แนวคิด และความเป็นมาของข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค)	๒
๕. ความสำคัญของข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค)	๓
๖. ประโยชน์ของข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน/ชุมชน (กขช. ๒ค)	๓
๗. กลไกและกระบวนการบริหารจัดการเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค)	๔
๘. ตัวชี้วัดข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) สำหรับใช้ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๑๐
๙. หน่วยงานที่รับผิดชอบตัวชี้วัดข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ระดับกระทรวง	๑๒
๑๐. ระดับคะแนนของตัวชี้วัดข้อมูล กขช. ๒ค	๑๗
๑๑. การจัดระดับการพัฒนาของหมู่บ้าน	๑๗
๑๒. แนวคิดเบื้องหลังคำถาม และองค์ประกอบของข้อมูลหลัก ๆ ของแบบสอบถาม กขช. ๒ค	๑๘
๑๓. คำอธิบายตัวชี้วัดข้อมูล กขช. ๒ค	
๑๔. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช.๒ค) สำหรับใช้ช่วงแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๒๐ ๕๘
๑๕. แนวทางการดำเนินกิจกรรม	๑๓๔
๑๖. แนวทางการบริหารการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค)	๑๓๙
๑๗. แผนปฏิบัติการบริหารการจัดเก็บและใช้ประโยชน์ข้อมูลฯ	๑๔๒
๑๘. จำนวนครัวเรือนเป้าหมายการจัดเก็บข้อมูลฯ กขช. ๒ค (ปี ๒๕๖๘)	๑๔๔

ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) ช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑. ความหมายข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค)

ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) คือ ข้อมูลหมู่บ้านที่แสดงให้เห็นสภาพทั่วไป และปัญหาของหมู่บ้านชนบทด้านต่าง ๆ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ สภาพแรงงาน สุขภาวะและอนามัย ความรู้และการศึกษา การมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยจากภัยพิบัติ และความเสี่ยงในชุมชน เป็นข้อมูลที่จัดเก็บทุกหมู่บ้านในชนบทเป็นประจำทุก ๒ ปี

เครื่องชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้านในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มี ๗ ด้าน ๔๔ ตัวชี้วัด มีการจัดระดับความรุนแรงของปัญหา และระดับการพัฒนาของหมู่บ้าน ทำให้ทราบลำดับความสำคัญของปัญหา และพื้นที่เป้าหมายที่ควรได้รับการพัฒนาเป็นพิเศษ

๒. หลักการของข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค)

๒.๑ ข้อมูล กชช. ๒ค เป็นข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ทำให้สามารถรู้สภาพปัญหาของหมู่บ้าน ซึ่งจะนำไปสู่การวางแผนแก้ไขปัญหามูลหมู่บ้าน ตำบล ของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง หรือกลุ่ม/องค์กร ประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

๒.๒ ข้อมูล กชช. ๒ค เป็นข้อมูลที่ต้องดำเนินการจัดเก็บทุก ๒ ปี ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๓๐ โดยการจัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์จากผู้นำท้องถิ่นในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัด

๓. วัตถุประสงค์ของข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค)

๓.๑ เพื่อใช้ข้อมูล กชช. ๒ค เป็นเครื่องมือในการสำรวจสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในแต่ละหมู่บ้านทั่วประเทศ สำหรับการวางแผน การกำหนดนโยบาย และเป็นข้อมูลการประเมินผลการพัฒนาโดยรวม

๓.๒ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ประโยชน์จากข้อมูล กชช. ๒ค ในการวางแผนการติดตามและประเมินผลการพัฒนาชนบท

๓.๓ เพื่อใช้ระดับการพัฒนาของหมู่บ้านจากข้อมูล กชช. ๒ค กำหนดพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาของแต่ละจังหวัด อำเภอ และตำบล

๔. แนวคิด และความเป็นมาของข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค)

ปี ๒๕๒๕ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มอบให้กรมการพัฒนาชุมชน (พช.) จัดเก็บข้อมูล กชช. ๒ค ในพื้นที่เป้าหมาย ๓๘ จังหวัด ๑๒,๕๘๖ หมู่บ้าน

ปี ๒๕๒๗ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มอบให้กรมการพัฒนาชุมชน (พช.) จัดเก็บข้อมูล กชช. ๒ค ในพื้นที่เป้าหมาย ๓๘ จังหวัด ๑๒,๕๘๖ หมู่บ้าน และคณะกรรมการแผนพัฒนาระดับภูมิภาคและท้องถิ่น (อผก.) เห็นชอบให้กรมการพัฒนาชุมชน (พช.) จัดเก็บข้อมูลนอกพื้นที่เป้าหมาย ๔๒,๒๔๖ หมู่บ้าน รวม ๕๔,๘๓๒ หมู่บ้าน

ปี ๒๕๒๙ ศูนย์ประสานการพัฒนาชนบทแห่งชาติ (ศปช.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ขอความร่วมมือจากกระทรวงมหาดไทย ในฐานะผู้รับผิดชอบงานของคณะกรรมการแผนพัฒนาระดับภูมิภาคและท้องถิ่น (อผก.) มอบหมายให้กรมการพัฒนาชุมชน (พช.) จัดเก็บข้อมูล กชช. ๒ค ทุกหมู่บ้านทั่วประเทศ จำนวน ๕๔,๘๓๒ หมู่บ้าน

ปี ๒๕๓๐ คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๓๐ เห็นชอบให้มีการเก็บข้อมูล กชช. ๒ค ผสมกับข้อมูล จปฐ. เป็นประจำทุก ๒ ปี ตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

ปี ๒๕๓๖ คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๓๖ “ให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชนบท นำข้อมูล กชช. ๒ค และข้อมูล จปฐ. ไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาชนบททุกระดับ การกำหนดนโยบาย และแนวทางการปฏิบัติ รวมทั้งการอนุมัติโครงการและการติดตามการพัฒนาชนบทด้วย”

ปี ๒๕๕๙ ได้มีการปรับปรุงเครื่องชี้วัดข้อมูล กชช. ๒ค เพื่อใช้จัดเก็บข้อมูลในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) โดยมี ๗ หมวด ๓๓ ตัวชี้วัด

ปี ๒๕๖๔ ได้มีการศึกษาปรับปรุงเครื่องชี้วัดข้อมูล กชช. ๒ค เพื่อใช้จัดเก็บข้อมูลในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งสามารถสรุปเครื่องชี้วัดและแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) ได้ทั้งหมด ๗ หมวด ๔๔ ตัวชี้วัด

วิวัฒนาการของข้อมูล กชช. ๒ค ในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมา

มีการปรับปรุงแบบสอบถาม และเครื่องชี้วัดในทุกช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ทุก ๕ ปี) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดปัญหา และเป้าหมายการพัฒนา เพื่อจัดสรรงบประมาณให้ตรงตามสภาพความเป็นจริง

โดยตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ เป็นต้นมา ข้อมูล กชช. ๒ค ได้ใช้เป็นเครื่องมือของท้องถิ่นมากขึ้น ควบคู่ไปกับการสนับสนุนงานพัฒนาชนบท ระดับนโยบาย กระทรวง และภูมิภาค

คำย่อ กชช. ๒ค

คำว่า “กชช. ๒ค” มักเป็นคำถามสำหรับนักพัฒนารุ่นหลังว่า มีความหมายอย่างไร

“กชช. ๒ค” เป็นหนึ่งในรหัสของชุดข้อมูลที่นักพัฒนาชนบท อาทิ นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ และ ดร.ธเนตร นรภูมิพิพจน์ ที่ได้ริเริ่มจัดทำข้อมูลพื้นฐานระดับต่าง ๆ ขึ้น โดยนำคำว่า “กชช. ๒ค” มาจาก “คณะกรรมการพัฒนาชนบทแห่งชาติ” ซึ่งประกอบด้วยชุดข้อมูลดังนี้

“กขช. ๒ก” หมายถึง ข้อมูลพื้นฐานระดับจังหวัด ๓๘ จังหวัด ซึ่งมีรายชื่อทำเนียบหมู่บ้าน ยากจน จำนวน ๑๒,๕๕๕ หมู่บ้าน ที่ได้ประกาศไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๕ ขณะนี้ ไม่มีการจัดเก็บแล้ว

“กขช. ๒ข” หมายถึง ข้อมูลพื้นฐานระดับอำเภอ ซึ่งเคยจัดเก็บในปี ๒๕๒๖ และ ๒๕๒๘ ขณะนี้ไม่มีการจัดเก็บแล้ว

“กขช. ๒ค” หมายถึง ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน
ดังนั้นคำว่า “กขช. ๒ค” จึงเป็นรหัสของชุดข้อมูลพื้นฐานไม่ใช่คำย่อซึ่งแตกต่างจากคำว่า “จปฐ.” ซึ่งเป็นคำย่อของ “ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน”

๕. ความสำคัญของข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค)

๕.๑ ข้อมูล กขช. ๒ค เป็นข้อมูลกลางของประเทศ ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารการพัฒนา ชนบท และยังเป็นข้อมูลชุดเดียวที่จัดเก็บทุกหมู่บ้านทั่วประเทศ ที่มีอยู่ในขณะนี้ โดยมีการนำข้อมูล กขช. ๒ค มาใช้ประโยชน์ทั้งในระดับนโยบาย และการแปลงสู่การปฏิบัติของส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น

๕.๒ ข้อมูล กขช. ๒ค เป็นข้อมูลที่หน่วยปฏิบัติในส่วนภูมิภาค สามารถค้นหาปัญหาเบื้องต้น ในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย และแนวทางการดำเนินงาน เช่น การส่งเสริมอุตสาหกรรม ในครัวเรือน และการส่งเสริมฟื้นฟูสภาพแวดล้อมสำหรับแหล่งท่องเที่ยว ที่สามารถก่อให้เกิดรายได้ในท้องถิ่น ซึ่งหน่วยงานปฏิบัติ สามารถจัดสรรงบประมาณให้ตรงตามปัญหาที่พบจากข้อมูล กขช. ๒ค ได้ เป็นต้น

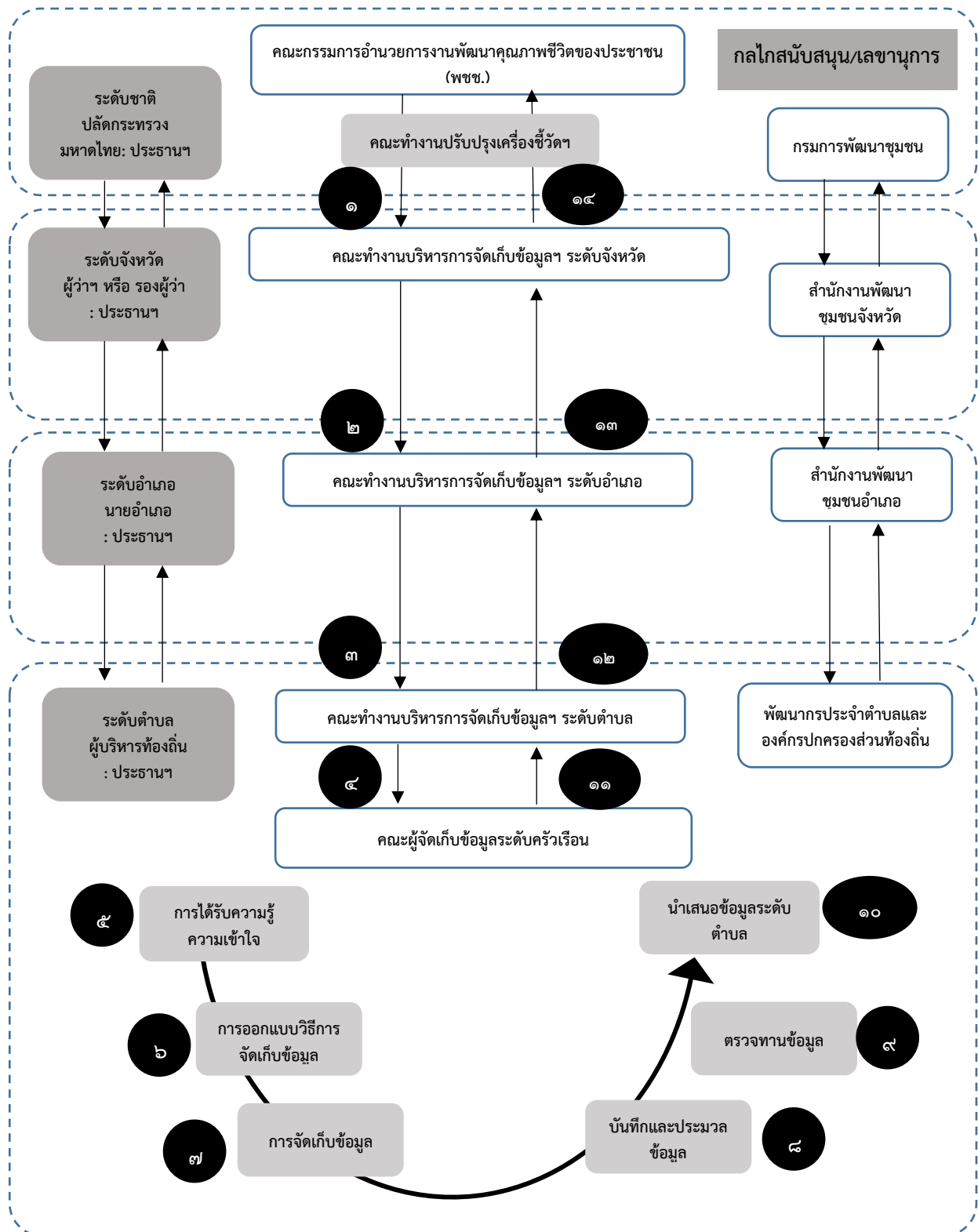
๖. ประโยชน์ของข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน/ชุมชน (กขช. ๒ค)

๖.๑ ประชาชนในแต่ละหมู่บ้านทั่วประเทศ สามารถทราบถึง คุณภาพชีวิต สภาพความเป็นอยู่ และสภาพปัญหาของหมู่บ้าน/ชุมชนของตนเองว่าเป็นอย่างไร

๖.๒ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูล กขช. ๒ค ในการวางแผนการติดตาม และประเมินผลการพัฒนาชนบท การจัดระดับการพัฒนาของหมู่บ้าน การจัดทำแผนพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการกำหนดพื้นที่เป้าหมาย ในการพัฒนาของหน่วยงาน แต่ละระดับ ทั้งส่วนกลางจังหวัด อำเภอ และตำบล

๖.๓ ภาคเอกชน สามารถนำข้อมูลจาก กขช. ๒ค มาใช้ในการตัดสินใจ และวางแผน ในการบริหารจัดการเพื่อลงทุนทางธุรกิจ

๗. กลไกและกระบวนการบริหารจัดการเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค)



ขั้นตอนที่	กลไกขับเคลื่อน	ข้อเสนอกระบวนการ	กลไกสนับสนุน	ระยะเวลา ^๑
๑	คณะกรรมการ อำนวยการงานพัฒนา คุณภาพชีวิตของ ประชาชน (พชช.) โดยมีปลัดกระทรวง มหาดไทย เป็นประธาน และมีผู้แทนกระทรวง/ หน่วยงานต่าง ๆ เป็น กรรมการ และมีกรมการ พัฒนาชุมชนเป็นฝ่าย เลขานุการ	๑. ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเครื่องชี้ วัดข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.๒ค) ในแต่ละหมวด ๒. ระดมความคิดความคาดหวังและ ตัวชี้วัดของแต่ละกระทรวง / หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๓. ออกแบบวิธีการควบคุมและบูรณา การการจัดเก็บข้อมูลและการใช้ ประโยชน์ข้อมูลพื้นฐานระดับ หมู่บ้าน (กชช.๒ค) ร่วมกันระหว่าง หน่วยงาน ๔. กำหนดการประชาสัมพันธ์ให้เกิด การตระหนักและรับรู้ถึง ความสำคัญของข้อมูลและการนำ ข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา ประเทศร่วมกัน ๕. แต่งตั้งคณะทำงานบริหารการ จัดเก็บข้อมูลฯ ระดับจังหวัด	กรมการ พัฒนาชุมชน	กันยายน
๒	คณะทำงานบริหาร การจัดเก็บข้อมูลฯ <u>ระดับ จังหวัด</u> โดยมีผู้ว่าราชการ หรือ รองผู้ว่าราชการที่ผู้ว่า ราชการมอบหมายเป็น ประธาน และมีผู้แทนจาก หน่วยงานต่าง ๆ ใน จังหวัดเป็นกรรมการ และ ให้ สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดเป็น เลขานุการ	๑. ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเครื่องชี้ วัด ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.๒ค) ในแต่ละหมวดกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด ๒. ออกแบบวิธีการควบคุมและบูรณา การการจัดเก็บข้อมูลและการใช้ ประโยชน์ข้อมูลพื้นฐานระดับ หมู่บ้าน (กชช.๒ค) ร่วมกันระหว่าง หน่วยงานในจังหวัด ๓. กำหนดการประชาสัมพันธ์ให้เกิด การตระหนักและรับรู้ถึง ความสำคัญของข้อมูลและการนำ ข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ๔. แต่งตั้งคณะคณะทำงานบริหารการ จัดเก็บข้อมูลฯ ระดับอำเภอ	สำนักงาน พัฒนาชุมชน จังหวัด	ตุลาคม
๓	คณะทำงานบริหารการ จัดเก็บข้อมูลฯ <u>ระดับ อำเภอ</u>	๑. ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเครื่องชี้ วัด ในแต่ละหมวดกับหน่วยงานที่	สำนักงาน พัฒนาชุมชน อำเภอ	พฤศจิกายน

^๑ เป็นข้อมูลที่ต้องดำเนินการจัดเก็บทุก ๒ ปี

ขั้นตอนที่	กลไกขับเคลื่อน	ข้อเสนอกระบวนการ	กลไกสนับสนุน	ระยะเวลา ^๑
	โดยมีนายอำเภอ เป็นประธาน และมีผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ระดับอำเภอเป็นกรรมการ ทั้งนี้ อาจจะให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งร่วมเป็นกรรมการด้วย และให้สำนักงานพัฒนาชุมชน เป็นเลขานุการ	เกี่ยวข้องกับระดับอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอ ๒. ออกแบบวิธีการควบคุมและบูรณาการการจัดเก็บข้อมูลและการใช้ประโยชน์ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช.๒ค) ร่วมกันระหว่างหน่วยงานในอำเภอ ๓. กำหนดการประชาสัมพันธ์ให้เกิดการตระหนักและรับรู้ถึงความสำคัญของข้อมูลและการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ๔. คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ ระดับตำบล		
๔	คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ ระดับตำบล โดยมีนายกเทศมนตรี / นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประธานและมีผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ในตำบลเป็นกรรมการ ทั้งนี้ อาจจะได้แต่งตั้ง ผู้แทนจากคณะผู้จัดเก็บข้อมูลระดับครัวเรือนร่วมเป็นกรรมการด้วย และให้พัฒนากรประจำตำบลและนักพัฒนาชุมชนของ อปท. เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะทำงาน	๑. ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเครื่องชี้วัดข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช.๒ค) ในแต่ละหมวดกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับตำบล ๒. แต่งตั้งคณะผู้จัดเก็บข้อมูลระดับครัวเรือน ๓. ออกแบบวิธีการควบคุมและการบูรณาการการจัดเก็บข้อมูลและการใช้ประโยชน์ข้อมูล กขช.๒ค. ร่วมกันระหว่างหน่วยงานในตำบล ๔. กำหนดการประชาสัมพันธ์ให้เกิดการตระหนักและรับรู้ถึงความสำคัญของข้อมูลและการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์	พัฒนากรประจำตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์
๕	คณะผู้จัดเก็บข้อมูลระดับหมู่บ้าน โดยพิจารณาความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ อาจจะได้ประกอบด้วยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิก	การได้รับความรู้ความเข้าใจ ๑. ทำความเข้าใจแบบสอบถามทุกข้ออย่างละเอียด ๒. อบรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแบบสอบถาม เทคนิคและทักษะที่สำคัญในการจัดเก็บข้อมูล โดย	พัฒนากรประจำตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	

ขั้นตอนที่	กลไกขับเคลื่อน	ข้อเสนอกระบวนการ	กลไกสนับสนุน	ระยะเวลา ^๑
	สภาองค์การบริหารส่วนตำบล (ส.อบต.) สมาชิกสภาเทศบาล (สท.) อสม. อพม. กรรมการหมู่บ้าน หัวหน้าคุ้ม/โซน เป็นต้น โดยให้ประธานคณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ ระดับตำบลเป็นผู้แต่งตั้ง	วิทยาการที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญ ๓. เสริมสร้างทัศนคติที่ดีและถูกต้องเกี่ยวกับเกณฑ์และตัวชี้วัดของข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาและกำหนดแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างถูกต้อง ๔. ควรให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) เป็นเรื่องของกระบวนการเรียนรู้ของคนในพื้นที่ เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตของตนเอง และในขณะเดียวกันก็เป็นการสำรวจตนเองว่าได้รับสิทธิสวัสดิการด้านต่าง ๆ ของรัฐหรือไม่ ซึ่งผู้จัดเก็บควรเป็น ผู้ที่มีความใกล้ชิดกับชุมชน หรือผู้นำหมู่บ้าน ซึ่งจะได้ข้อมูลที่มีความเป็นจริงมากที่สุด และเข้าใจในบริบทของชุมชนตนเองมากที่สุด		
๖	คณะผู้จัดเก็บข้อมูลระดับหมู่บ้าน	การออกแบบวิธีการจัดเก็บข้อมูล ๑. การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.๒ค) ตามความเหมาะสมของบริบทพื้นที่	พัฒนาร ประจำตำบล และองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	
๗	คณะผู้จัดเก็บข้อมูลระดับหมู่บ้าน	การจัดเก็บข้อมูล ๑. ลงพื้นที่เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์หรือสนทนากลุ่มกับผู้นำชุมชน และอาจจะเชิญชวนสมาชิกในชุมชนร่วมรับฟังและให้ข้อมูลประกอบด้วย เพื่อความสมบูรณ์และถูกต้องของข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ๒. หลังจากการจัดเก็บข้อมูลฯ ทุกข้อครบเป็นที่เรียบร้อยแล้วผู้นำ	พัฒนาร ประจำตำบล และองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	

ขั้นตอนที่	กลไกขับเคลื่อน	ข้อเสนอกระบวนการ	กลไกสนับสนุน	ระยะเวลา ^๑
		ชุมชนลงรายชื่อรับรอง ความถูกต้องของข้อมูล		
๘	คณะผู้จัดเก็บข้อมูลระดับ หมู่บ้าน	บันทึกและประมวลข้อมูล ๑. การบันทึกข้อมูล ผู้จัดเก็บข้อมูล และผู้ให้ข้อมูล ว่าผ่านเกณฑ์และไม่ ผ่านเกณฑ์ในเรื่องใดบ้าง ๒. มอบหมายให้ผู้นำชุมชนเพื่อ รับทราบและผลการจัดเก็บข้อมูล ของครัวเรือนตนเองและใช้ ประโยชน์จากข้อมูลร่วมกันในการ แก้ไขปัญหาของสมาชิกในครัวเรือน ต่อไป	พัฒนากร ประจำตำบล และองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	
๙	คณะผู้จัดเก็บข้อมูลระดับ หมู่บ้าน	ตรวจทานข้อมูล ๑. สอบทานข้อมูลที่ต้องและ เข้มงวด ทั้งนี้อาจจะผูกพันกับ คำตอบแทนที่เหมาะสม	พัฒนากร ประจำตำบล และองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	
๑๐	คณะผู้จัดเก็บข้อมูลระดับ หมู่บ้าน	นำเสนอข้อมูลระดับตำบล ๑. ประชุมคณะผู้จัดเก็บข้อมูลระดับ ครัวเรือนเพื่อนำเสนอข้อมูลและ เตรียมนำเสนอให้คณะทำงาน บริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ ระดับ ตำบลรับรอง ๒. ร่วมกันสรุปและถอดบทเรียน การจัดเก็บข้อมูลที่ผ่านมา	พัฒนากร ประจำตำบล และองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	
๑๑	คณะทำงานบริหาร การจัดเก็บข้อมูลฯ ระดับ ตำบล	๑. จัดเวทีนำเสนอข้อมูลพื้นฐานระดับ หมู่บ้าน (กขช.๒ค) ประจำปี ๒. จัดกระบวนการรับรองข้อมูลระดับ ตำบล ๓. จัดทำรายงานการพัฒนาหมู่บ้าน ชนบทไทยระดับตำบล ๔. สื่อสารและประชาสัมพันธ์ผ่าน ช่องทางต่าง ๆ ในระดับตำบล ๕. วางแผนการพัฒนาหมู่บ้านชนบท ในตัวชี้วัดที่ตกเกณฑ์ระดับตำบล	พัฒนากร ประจำตำบล และองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	
๑๒	คณะทำงานบริหาร การจัดเก็บข้อมูลฯ ระดับ อำเภอ	๑. จัดเวทีนำเสนอข้อมูลพื้นฐานระดับ หมู่บ้าน (กขช.๒ค) ประจำปี ระดับ อำเภอ	สำนักงาน พัฒนาชุมชน อำเภอ	

ขั้นตอนที่	กลไกขับเคลื่อน	ข้อเสนอกระบวนการ	กลไกสนับสนุน	ระยะเวลา ^๑
		๒. จัดกระบวนการรับรองข้อมูลระดับอำเภอ ๓. จัดทำรายงานการพัฒนาหมู่บ้านชนบทไทยระดับอำเภอ ๔. สื่อสารและประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ ๕. วางแผนการพัฒนาหมู่บ้านชนบทไทยในตัวชี้วัดที่ตกเกณฑ์ระดับอำเภอ		
๑๓	คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ ระดับจังหวัด	๑. จัดเวทีนำเสนอข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.๒ค) ประจำปี ระดับจังหวัด ๒. จัดกระบวนการรับรองข้อมูลระดับจังหวัด ๓. จัดทำรายงานการพัฒนาหมู่บ้านชนบทไทยระดับจังหวัด ๔. สื่อสารและประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ๕. วางแผนการพัฒนาหมู่บ้านชนบทไทยในตัวชี้วัดที่ตกเกณฑ์ระดับจังหวัด	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด	มีนาคม
๑๔	คณะกรรมการอำนวยการงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน (พชช.)	๑. ให้ความคิดเห็นและรับรองข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.๒ค) ๒. จัดทำรายงานการพัฒนาหมู่บ้านชนบทไทยประจำปี ๓. สื่อสารและประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ๔. วางแผนการพัฒนาหมู่บ้านชนบทไทยในตัวชี้วัดที่ตกเกณฑ์	กรมการพัฒนาชุมชน	เมษายน

๘. ตัวชี้วัดข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) สำหรับใช้ในวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

จากการศึกษาและปรับปรุงเครื่องชี้วัดข้อมูล กขช. ๒ค ที่จะนำมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลในช่วง
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มี ๗ หมวด ๔๔ ตัวชี้วัด ดังนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานหมู่บ้าน / ชุมชน	
ข้อที่ ๑	ข้อมูลด้านประชากร
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ๗ หมวด ๔๔ ตัวชี้วัด	
หมวดที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐาน (๑๐ ตัวชี้วัด)	
ตัวชี้วัดที่ ๑	ถนน
ตัวชี้วัดที่ ๒	น้ำดื่ม
ตัวชี้วัดที่ ๓	น้ำใช้
ตัวชี้วัดที่ ๔	น้ำเพื่อการเกษตร
ตัวชี้วัดที่ ๕	ไฟฟ้าและเชื้อเพลิงในการหุงต้ม
ตัวชี้วัดที่ ๖	การมีที่ดินทำกิน
ตัวชี้วัดที่ ๗	การติดต่อสื่อสาร
ตัวชี้วัดที่ ๘	สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย
ตัวชี้วัดที่ ๙	สิ่งอำนวยความสะดวกคนพิการและผู้สูงอายุ
ตัวชี้วัดที่ ๑๐	พื้นที่สาธารณะสีเขียวและพื้นที่สาธารณะประโยชน์
หมวดที่ ๒ สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ (๑๐ ตัวชี้วัด)	
ตัวชี้วัดที่ ๑๑	การมีงานทำ
ตัวชี้วัดที่ ๑๒	การทำงานในสถานประกอบการ
ตัวชี้วัดที่ ๑๓	ร้านอาหารและร้านค้า
ตัวชี้วัดที่ ๑๔	ผลผลิตจากการทำนา
ตัวชี้วัดที่ ๑๕	ผลผลิตจากการทำไร่
ตัวชี้วัดที่ ๑๖	ผลผลิตจากการทำสวน
ตัวชี้วัดที่ ๑๗	ปศุสัตว์และการประมง
ตัวชี้วัดที่ ๑๘	ผลผลิตจากการทำเกษตรอื่น ๆ
ตัวชี้วัดที่ ๑๙	การประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน
ตัวชี้วัดที่ ๒๐	การท่องเที่ยว
หมวดที่ ๓ สุขภาวะและอนามัย (๗ ตัวชี้วัด)	
ตัวชี้วัดที่ ๒๑	การป้องกันโรคติดต่อ
ตัวชี้วัดที่ ๒๒	การได้รับบริการและดูแลสุขภาพอนามัย
ตัวชี้วัดที่ ๒๓	อนามัยแม่และเด็ก
ตัวชี้วัดที่ ๒๔	สุขภาวะคนพิการและผู้สูงอายุ
ตัวชี้วัดที่ ๒๕	อนามัยสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่ ๒๖	ความปลอดภัยในการทำงาน
ตัวชี้วัดที่ ๒๗	การกีฬาและการออกกำลังกาย
หมวดที่ ๔ ความรู้และการศึกษา (๔ ตัวชี้วัด)	
ตัวชี้วัดที่ ๒๘	การให้บริการด้านการศึกษา
ตัวชี้วัดที่ ๒๙	ความรู้รอบรู้
ตัวชี้วัดที่ ๓๐	การได้รับการฝึกอบรมด้านต่างๆ
ตัวชี้วัดที่ ๓๑	โอกาสเข้าถึงระบบการศึกษาของคนพิการ
หมวดที่ ๕ การมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน (๕ ตัวชี้วัด)	
ตัวชี้วัดที่ ๓๒	การรวมกลุ่มของประชาชน
ตัวชี้วัดที่ ๓๓	การมีส่วนร่วมของชุมชน
ตัวชี้วัดที่ ๓๔	ความปลอดภัยของหมู่บ้าน / ชุมชน
ตัวชี้วัดที่ ๓๕	ศาสนสถาน ศูนย์เรียนรู้ชุมชน และภูมิปัญญาชุมชน
ตัวชี้วัดที่ ๓๖	การได้รับความคุ้มครองทางสังคม
หมวดที่ ๖ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๕ ตัวชี้วัด)	
ตัวชี้วัดที่ ๓๗	การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและดูแลสิ่งแวดล้อม
ตัวชี้วัดที่ ๓๘	คุณภาพดิน
ตัวชี้วัดที่ ๓๙	คุณภาพน้ำ
ตัวชี้วัดที่ ๔๐	การจัดการสภาพสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัดที่ ๔๑	การจัดการมลพิษ
หมวดที่ ๗ ความเสี่ยงของชุมชนและภัยพิบัติ (๓ ตัวชี้วัด)	
ตัวชี้วัดที่ ๔๒	ความปลอดภัยจากยาเสพติด
ตัวชี้วัดที่ ๔๓	ความปลอดภัยจากภัยพิบัติ
ตัวชี้วัดที่ ๔๔	ความปลอดภัยจากความเสี่ยงในชุมชน

๙. หน่วยงานที่รับผิดชอบตัวชี้วัดข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ระดับกระทรวง

ลำดับ	ตัวชี้วัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	
		หน่วยงานหลัก	หน่วยงานร่วม
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานหมู่บ้าน / ชุมชน			
ข้อที่ ๑	ข้อมูลด้านประชากร		
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ๗ หมวด ๔๔ ตัวชี้วัด			
หมวดที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐาน (๑๐ ตัวชี้วัด)			
ตัวชี้วัดที่ ๑	ถนน	กระทรวงคมนาคม กระทรวงมหาดไทย	หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
ตัวชี้วัดที่ ๒	น้ำดื่ม	กระทรวงมหาดไทย	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ตัวชี้วัดที่ ๓	น้ำใช้	กระทรวงมหาดไทย	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม
ตัวชี้วัดที่ ๔	น้ำเพื่อการเกษตร	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กระทรวงมหาดไทย หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ตัวชี้วัดที่ ๕	ไฟฟ้าและเชื้อเพลิงในการหุงต้ม	กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพลังงาน	
ตัวชี้วัดที่ ๖	การมีที่ดินทำกิน	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักนายกรัฐมนตรี
ตัวชี้วัดที่ ๗	การติดต่อสื่อสาร	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
ตัวชี้วัดที่ ๘	สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย	กระทรวงมหาดไทย	กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	ตัวชี้วัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	
		หน่วยงานหลัก	หน่วยงานร่วม
ตัวชี้วัดที่ ๙	สิ่งอำนวยความสะดวกคนพิการและผู้สูงอายุ	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข	
ตัวชี้วัดที่ ๑๐	พื้นที่สาธารณะสีเขียวและพื้นที่สาธารณะประโยชน์	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงมหาดไทย
หมวดที่ ๒ สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ (๑๐ ตัวชี้วัด)			
ตัวชี้วัดที่ ๑๑	การมีงานทำ	กระทรวงแรงงาน	กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงศึกษาธิการ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
ตัวชี้วัดที่ ๑๒	การทำงานในสถานประกอบการ	กระทรวงแรงงาน	กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงศึกษาธิการ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
ตัวชี้วัดที่ ๑๓	ร้านอาหารและร้านค้า	กระทรวงพาณิชย์	กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย
ตัวชี้วัดที่ ๑๔	ผลผลิตจากการทำนา	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
ตัวชี้วัดที่ ๑๕	ผลผลิตจากการทำไร่	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
ตัวชี้วัดที่ ๑๖	ผลผลิตจากการทำสวน	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
ตัวชี้วัดที่ ๑๗	ปศุสัตว์และการประมง	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
ตัวชี้วัดที่ ๑๘	ผลผลิตจากการทำเกษตรอื่น ๆ	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา

ลำดับ	ตัวชี้วัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	
		หน่วยงานหลัก	หน่วยงานร่วม
ตัวชี้วัดที่ ๑๙	การประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน	กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย	หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
ตัวชี้วัดที่ ๒๐	การท่องเที่ยว	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม
หมวดที่ ๓ สุขภาวะและอนามัย (๗ ตัวชี้วัด)			
ตัวชี้วัดที่ ๒๑	การป้องกันโรคติดต่อ	กระทรวงสาธารณสุข	กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน
ตัวชี้วัดที่ ๒๒	การได้รับบริการและดูแลสุขภาพอนามัย	กระทรวงสาธารณสุข	
ตัวชี้วัดที่ ๒๓	อนามัยแม่และเด็ก	กระทรวงสาธารณสุข	
ตัวชี้วัดที่ ๒๔	สุขภาวะคนพิการและผู้สูงอายุ	กระทรวงสาธารณสุข	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ตัวชี้วัดที่ ๒๕	อนามัยสิ่งแวดล้อม	กระทรวงสาธารณสุข	
ตัวชี้วัดที่ ๒๖	ความปลอดภัยในการทำงาน	กระทรวงแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม	กระทรวงสาธารณสุข
ตัวชี้วัดที่ ๒๗	การกีฬาและการออกกำลังกาย	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ
หมวดที่ ๔ ความรู้และการศึกษา (๔ ตัวชี้วัด)			
ตัวชี้วัดที่ ๒๘	การให้บริการด้านการศึกษา	กระทรวงศึกษาธิการ	กระทรวงมหาดไทย
ตัวชี้วัดที่ ๒๙	ความรู้รอบรู้	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการคลัง	สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
ตัวชี้วัดที่ ๓๐	การได้รับการฝึกอบรมด้านต่างๆ	กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
ตัวชี้วัดที่ ๓๑	โอกาสเข้าถึงระบบการศึกษาของคนพิการ	กระทรวงศึกษาธิการ	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ลำดับ	ตัวชี้วัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	
		หน่วยงานหลัก	หน่วยงานร่วม
หมวดที่ ๕ การมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน (๕ ตัวชี้วัด)			
ตัวชี้วัดที่ ๓๒	การรวมกลุ่มของประชาชน	กระทรวงมหาดไทย	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.)
ตัวชี้วัดที่ ๓๓	การมีส่วนร่วมของชุมชน	กระทรวงมหาดไทย	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.)
ตัวชี้วัดที่ ๓๔	ความปลอดภัยของหมู่บ้าน / ชุมชน	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	กระทรวงยุติธรรม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย
ตัวชี้วัดที่ ๓๕	ศาสนสถาน ศูนย์เรียนรู้ชุมชน และภูมิปัญญาชุมชน	กระทรวงวัฒนธรรม	กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
ตัวชี้วัดที่ ๓๖	การได้รับความคุ้มครองทางสังคม	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย

ลำดับ	ตัวชี้วัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	
		หน่วยงานหลัก	หน่วยงานร่วม
หมวดที่ ๖ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๕ ตัวชี้วัด)			
ตัวชี้วัดที่ ๓๗	การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและดูแลสิ่งแวดล้อม	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ตัวชี้วัดที่ ๓๘	คุณภาพดิน	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	
ตัวชี้วัดที่ ๓๙	คุณภาพน้ำ	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
ตัวชี้วัดที่ ๔๐	การจัดการสภาพสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กระทรวงมหาดไทย
ตัวชี้วัดที่ ๔๑	การจัดการมลพิษ	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย
หมวดที่ ๗ ความเสี่ยงของชุมชนและภัยพิบัติ (๓ ตัวชี้วัด)			
ตัวชี้วัดที่ ๔๒	ความปลอดภัยจากยาเสพติด	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
ตัวชี้วัดที่ ๔๓	ความปลอดภัยจากภัยพิบัติ	กระทรวงมหาดไทย	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา

ลำดับ	ตัวชี้วัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	
		หน่วยงานหลัก	หน่วยงานร่วม
ตัวชี้วัดที่ ๔๔	ความปลอดภัยจาก ความเสี่ยงในชุมชน	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและ สังคม

๑๐. ระดับคะแนนของตัวชี้วัดข้อมูล กขช. ๒ค

ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มี ๗ หมวด ๔๔ ตัวชี้วัด เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบกับ เกณฑ์ชี้วัดแล้ว จะทำให้ทราบว่าในแต่ละตัวชี้วัดอยู่ในคะแนนระดับใด ซึ่งมีทั้งหมด ๓ ระดับ ดังนี้

ถ้าได้ ๑ คะแนน	หมายถึง	ตัวชี้วัดนั้นมีปัญหามาก	(ต่ำกว่าเกณฑ์)
ถ้าได้ ๒ คะแนน	หมายถึง	ตัวชี้วัดนั้นมีปัญหาปานกลาง	(อยู่ในเกณฑ์)
ถ้าได้ ๓ คะแนน	หมายถึง	ตัวชี้วัดนั้นมีปัญหาน้อย/ไม่มีปัญหา	(สูงกว่าเกณฑ์)

๑๑. การจัดระดับการพัฒนาของหมู่บ้าน

จากคะแนนที่ได้จะนำไปสู่การจัดระดับการพัฒนาของหมู่บ้านว่า เป็นหมู่บ้านระดับใด ทั้งนี้โดยใช้ตัวชี้วัดที่ได้ ๑ คะแนน เป็นหลักในการพิจารณา ดังนี้

ถ้าได้ ๑ คะแนน	จำนวน ๑๕-๔๔ ตัวชี้วัด	จัดเป็นหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๑	(ยังไม่พัฒนา)
ถ้าได้ ๑ คะแนน	จำนวน ๘-๑๔ ตัวชี้วัด	จัดเป็นหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๒	(กำลังพัฒนา)
ถ้าได้ ๑ คะแนน	จำนวน ๐-๗ ตัวชี้วัด	จัดเป็นหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๓	(พัฒนาแล้ว)

การเรียงลำดับหมู่บ้านที่ควรได้รับการพิจารณาแก้ไขปัญหาให้ยัดหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๑ (ยังไม่พัฒนา) เป็นเป้าหมายอันดับแรก หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๒ และหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๓ เป็นเป้าหมายถัดไปตามลำดับ ในกรณีที่หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๑ หลายหมู่บ้าน ที่มีตัวชี้วัดที่ได้คะแนน ๑ มากกว่าหมู่บ้านอื่น ๆ อยู่ในลำดับแรก ที่ควรได้รับการพิจารณาแก้ไขปัญหา ก่อน แต่ถ้ายังมีจำนวนตัวชี้วัด ที่ได้คะแนน ๑ เท่ากันอีก ให้พิจารณาหมู่บ้านที่มีจำนวนประชากรมากกว่าอยู่ในลำดับแรก ที่ควรได้รับการพิจารณาแก้ไขปัญหา ก่อน

๑๒. แนวคิดเบื้องหลังคำถาม และองค์ประกอบของข้อมูลหลัก ๆ ของแบบสอบถาม กชช. ๒ค

เนื้อหาของแบบสอบถาม		แนวคิดเบื้องหลังคำถาม	องค์ประกอบข้อมูล กชช. ๒ค
ส่วนที่ ๑	ข้อมูลพื้นฐานหมู่บ้าน/ชุมชน	จุดประสงค์ของข้อมูลส่วนนี้เพื่อบ่งบอกถึงสภาพพื้นฐานของหมู่บ้าน (Village Profile) ในด้านสถานที่ตั้ง จำนวนประชากร	ที่ตั้งหมู่บ้าน จำนวนครัวเรือนและประชากร
หมวดที่ ๑	โครงสร้างพื้นฐาน	จุดประสงค์เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างพื้นฐานของหมู่บ้าน การเข้าถึงแหล่งน้ำ น้ำดื่ม-น้ำใช้ การมีไฟฟ้าใช้ ลักษณะทางกายภาพ ทั้งการคมนาคมและช่องทางการติดต่อสื่อสารกับภายนอกหมู่บ้าน ที่ดินทำกินและกิจกรรมสาธารณะในชุมชน ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลที่มีความเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวช้า	ถนน น้ำดื่ม น้ำใช้ น้ำเพื่อการเกษตร การมีไฟฟ้าและเชื้อเพลิงในการหุงต้ม การมีที่ดินทำกิน การติดต่อสื่อสาร โทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์ประจำบ้าน อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์สาธารณะ สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย สิ่งอำนวยความสะดวกคนพิการและผู้สูงอายุ พื้นที่สาธารณะสีเขียวและพื้นที่สาธารณะประโยชน์
หมวดที่ ๒	สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ	จุดประสงค์เพื่อให้ทราบสภาพการมีงานทำ การไปทำงานนอกตำบล การท่องเที่ยวการได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคม สถานะทางเศรษฐกิจของหมู่บ้าน ว่าประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพใด และอาชีพใด สามารถสร้างรายได้ให้กับหมู่บ้านมาก ครัวเรือนใดใช้เวลาในการประกอบอาชีพนั้นใน ๑ ปีมากกว่าอาชีพอื่น ๆ ถือนั่นคืออาชีพหลัก ถึงแม้จะมีรายได้น้อยกว่าอาชีพรองก็ตาม	การมีงานทำมีอาชีพและมีรายได้ การทำงานในสถานประกอบการภายในตำบล ร้านอาหารที่ได้รับมาตรฐานท้องถิ่นหรือกรมอนามัย การทำนา ทำไร่ ทำสวน ปศุสัตว์ การประมง เกษตรอื่น ๆ การประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน และการท่องเที่ยว

เนื้อหาของแบบสอบถาม		แนวคิดเบื้องหลังคำถาม	องค์ประกอบข้อมูล กขช. ๒ค
หมวดที่ ๓	สุขภาวะและอนามัย	จุดประสงค์ของข้อมูลส่วนนี้ เพื่อทราบสถานการณ์การพึ่งพาและดูแลตนเองในด้านสุขภาพ การเข้าถึงและการได้รับบริการและดูแลสุขภาพอนามัยของทุกคนในชุมชน โดยเฉพาะคนพิการและผู้สูงอายุ การส่งเสริมสุขภาพการป้องกันโรคและการรักษาพยาบาล การได้รับบาดเจ็บ/เจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน และด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม	การป้องกันโรคติดต่อเพื่อมิให้เกิดการป่วยและตาย การเข้าถึงและได้รับบริการและดูแลสุขภาพของเด็ก คนพิการ ผู้สูงอายุ และคนในชุมชน อนามัยแม่และเด็ก อนามัยสิ่งแวดล้อมในการจัดการขยะ ส้วมสิ่งปฏิกูล และที่อยู่อาศัย ความปลอดภัยไม่เจ็บป่วยในการทำงาน การกีฬาและการออกกำลังกาย
หมวดที่ ๔	ความรู้และการศึกษา	จุดประสงค์ของข้อมูลส่วนนี้ ต้องการทราบถึงการให้บริการด้านการศึกษา และโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาของคนพิการและคนในชุมชน ความรอบรู้ในด้านต่าง ๆ การได้รับการฝึกอบรม รวมถึงโอกาสการได้รับการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.)	การให้บริการด้านการศึกษา การเข้าถึงการศึกษาของคนพิการและคนในชุมชน ความรอบรู้ด้านสุขภาพ ด้านดิจิทัล ด้านสื่อ ด้านการเงิน การได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ การศึกษา และสุขภาวะ
หมวดที่ ๕	การมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน	จุดประสงค์ของข้อมูลส่วนนี้ เพื่อทราบถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา การแสดงความคิดเห็น ความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งพาตนเอง ตลอดจนทุนทางสังคมที่ชุมชนมีอยู่ และการได้รับความคุ้มครองทางสังคม	การรวมกลุ่ม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการทำกิจกรรมของชุมชน ความปลอดภัยของหมู่บ้าน ศาสนสถาน ศูนย์เรียนรู้ชุมชน และภูมิปัญญาชุมชน การได้รับความคุ้มครองทางสังคม ของผู้มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป คนพิการ เด็กกำพร้า เด็กถูกทอดทิ้ง และเด็กเร่ร่อนที่ไม่ได้รับการดูแล

เนื้อหาของแบบสอบถาม		แนวคิดเบื้องหลังคำถาม	องค์ประกอบข้อมูล กชช. ๒ค
หมวดที่ ๖	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จุดประสงค์ของข้อมูลส่วนนี้ เพื่อต้องการทราบถึงสถานภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งดิน น้ำ การจัดการสภาพสิ่งแวดล้อม และการจัดการมลพิษอย่างถูกสุขลักษณะในหมู่บ้าน	การเข้าถึง การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและดูแลสิ่งแวดล้อม คุณภาพดิน คุณภาพน้ำ การจัดการสภาพสิ่งแวดล้อมขยะมูลฝอย ของเสียอันตราย และน้ำเสีย การจัดการมลพิษทางอากาศและทางเสียง
หมวดที่ ๗	ความเสี่ยงของชุมชนและภัยพิบัติ	จุดประสงค์ของข้อมูลส่วนนี้ เพื่อต้องการทราบสถานะทั่วไปของคนในชุมชนต่อปัญหาเสพติดและความรุนแรงของปัญหา การประสพภัยพิบัติ ความเสี่ยงในเรื่องการพนัน ปัญหาเด็กวัยรุ่น ตีกัน ปัญหาเด็กติดเกม ปัญหาเด็กแว้น การทะเลาะวิวาทอันเนื่องมาจากการดื่มสุรา และอาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์	การใช้จ่ายเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน การก่อความเดือดร้อนของผู้ใช้จ่ายเสพติด การป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด การเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติของหมู่บ้าน ความเสี่ยงในชุมชน เรื่องการพนัน ปัญหาเด็กวัยรุ่นตีกัน ปัญหาเด็กติดเกม ปัญหาเด็กแว้น การทะเลาะวิวาทอันเนื่องมาจากการดื่มสุรา และอาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

๑๓. คำอธิบายตัวชี้วัดข้อมูล กชข. ๒ค

ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชข. ๒ค) ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มี ๗ หมวด ๔๔ ตัวชี้วัด มีความหมาย หรือคำอธิบายในแต่ละตัวชี้วัด ดังนี้

หมวดที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐาน (๑๐ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
๑. ถนน	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความสะดวกในการเดินทางของคนในชุมชน จากตัวหมู่บ้านถึงอำเภอหรือชุมชนที่ใกล้ที่สุด ที่คนในชุมชน ส่วนมากไปซื้อ-ขายของกินของใช้ การไปติดต่อราชการที่ตัวว่าการอำเภอ โดยพิจารณาจากการมีถนนติดต่อกับอำเภอที่ใกล้ที่สุด ที่คนในชุมชนส่วนมากนิยมไปซื้อ-ขายของกินของใช้ตลอดเส้นทางและมีรถรับจ้างวิ่งตลอดทุกฤดูหรือไม่ และในกรณีที่ไม่มีถนนนั้น ส่วนมากใช้วิธีการเดินทางแบบใด โดยใช้เวลานานมากน้อยเพียงใด ซึ่งขอบเขตในการถามให้คำนึงถึงเฉพาะถนนที่อยู่ในประเทศไทยเท่านั้น	๑. ถนนเส้นทางหลักของหมู่บ้าน หมายถึง ถนนสายที่อยู่เฉพาะภายในเขตพื้นที่ของหมู่บ้าน ที่ประชาชนส่วนใหญ่ของหมู่บ้านใช้เป็นเส้นทางคมนาคมเป็นประจำมากที่สุด (เส้นทางหลักเส้นเดียวเท่านั้น) ๒. ใช้การได้ดี หมายถึง ไม่เป็นหลุมเป็นบ่อ สัญจรไปมาได้ ความสะดวก ๓. อำเภอหรือชุมชนที่ใกล้ที่สุด หมายถึง อำเภอหรือชุมชนที่คนในหมู่บ้าน/ชุมชนนี้ ส่วนมากไป ซื้อ-ขายของกินของใช้ และติดต่อราชการ ซึ่งรวมทั้งอำเภอหรือชุมชนที่หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ไม่ได้อยู่ในเขตการปกครองด้วย
๒. น้ำดื่ม	เพื่อบ่งบอกถึงคุณภาพ และความเพียงพอของน้ำที่ใช้เพื่อการบริโภคตามเกณฑ์ที่กำหนด (๕ ลิตรต่อคนต่อวัน) โดยพิจารณาจากครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดสำหรับดื่ม และบริโภคต่อปีว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงใด	๑. น้ำสะอาด หมายถึง น้ำฝน น้ำประปา และน้ำบาดาล ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานน้ำสะอาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) หรือกรมอนามัยที่สาธารณสุขตำบล ตรวจสอบแล้วว่าใช้ได้ ถ้าเป็นน้ำจากแหล่งธรรมชาติต้องผ่านการต้มหรือแกว่งสารส้มแล้ว เติมคลอรีนจึงจะจัดว่าเป็นน้ำสะอาด หรือน้ำที่ผ่านเครื่องกรองน้ำที่ได้มาตรฐาน หรือน้ำบรรจุขวด ที่มีเครื่องหมาย อย.

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		๒. เกณฑ์วัดความเพียงพอของน้ำดื่มและบริโภคตลอดปี หมายถึง ปริมาณน้ำ ๕ ลิตรต่อคนต่อวัน (ใช้ดื่ม ๒ ลิตร และอื่น ๆ อีก จำนวน ๓ ลิตร ได้แก่ ใช้ประกอบอาหาร ล้างหน้า บ้วนปาก และแปรงฟัน เป็นต้น)
๓. น้ำใช้	เพื่อบ่งบอกถึงครัวเรือนที่มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปีตามเกณฑ์ที่กำหนด (๔๕ ลิตร หรือ ประมาณ ๒ ปี๊บ ต่อคนต่อวัน) ว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงใด	๑. น้ำใช้ หมายถึง น้ำที่ใช้ในครัวเรือน สำหรับซักล้างและอาบ ๒. เกณฑ์วัดความเพียงพอของน้ำใช้ตลอดปี หมายถึง ปริมาณน้ำที่ใช้ ๔๕ ลิตรต่อคนต่อวัน (หรือประมาณ ๒ ปี๊บต่อคนต่อวัน) ๓. บ่อบาดาล/น้ำใต้ดิน ให้รวมถึงบ่อดอก และบ่อเจาะด้วย ๔. บ่อน้ำตื้น หมายถึง บ่อที่ใส่ปลอกซีเมนต์ ไม้ คอนกรีต หรือ บ่อดินถาวรที่ใช้ประจำ ๕. น้ำประปา หมายถึง น้ำที่ส่งไปตามท่อให้บริการแจกจ่ายไปถึงครัวเรือนในหมู่บ้าน เช่น ประปาภูมิภาค ประปาชนบท ประปาหมู่บ้าน หรือประปาภูเขา เป็นต้น (ไม่นับรวมประปาที่ใช้ในโรงเรียนและวัด แต่หากมีการจ่ายน้ำไปบ้านพักครู หรือครัวเรือนในหมู่บ้านให้นับด้วย)
๔. น้ำเพื่อการเกษตร	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงสภาพการทำการเกษตร โดยพิจารณาจากแหล่งน้ำ และความเพียงพอของการใช้น้ำ ในการทำการเกษตร	
๕. ไฟฟ้าและเชื้อเพลิงในการหุงต้ม	เพื่อบ่งบอกถึงครัวเรือนที่มีไฟฟ้าของรัฐใช้ว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงใดหรือในกรณีที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ ชุมชนมีการใช้ไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนหรือจากแหล่งใดหรือไม่ รวมถึงชุมชนมีการใช้เชื้อเพลิงในการหุงต้มแบบใด	๑. ระยะทางที่มีเศษของกิโลเมตร ให้ปัดทิ้งแต่ถ้าระยะทางไม่ถึง ๑ กิโลเมตร ให้ตอบ ๑ กิโลเมตร ๒. พลังงานแสงอาทิตย์ /โซลาร์โฮม หมายถึง พลังงานที่ได้จากการแผ่รังสีของดวงอาทิตย์

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		๓. พลังงานชีวมวล หมายถึง พลังงานที่ได้จากพืชและสัตว์ชนิดต่าง ๆ เช่น เศษไม้ ขยะ วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร โดยกระบวนการแปรรูปชีวมวลไปเป็นพลังงานรูปแบบต่าง ๆ ๔. ไมโครกริด หมายถึง การใช้ระบบสารสนเทศ ประมวลผลวิเคราะห์ และสั่งการให้เกิดการผลิตและส่งจ่ายไฟฟ้าแบบอัตโนมัติภายใต้ชื่อโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะหรือสมาร์ตกริด ๕. จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ และ ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ทั้งหมด เมื่อรวมจำนวนครัวเรือนทั้ง ๒ ประเภทแล้ว จะต้องเท่ากับจำนวนครัวเรือนทั้งหมดของหมู่บ้าน/ชุมชน ในข้อ ๑.๑ ๖. มีไฟฟ้าใช้ หมายถึง การมีไฟฟ้าของรัฐ และ/หรือ ไฟฟ้าที่ไม่ใช่ของรัฐ
๖. การมีที่ดินทำกิน	เพื่อบ่งบอกถึงลักษณะการถือครองที่ดินของคนส่วนใหญ่ในหมู่บ้าน โดยดูจากจำนวนครัวเรือนที่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองและไม่ต้องเช่า กับต้องเช่าเพิ่มบางส่วน และต้องเช่าที่ดินทำกินทั้งหมดมีจำนวนมากน้อยเพียงใด	๑. เกษตรกรรมยั่งยืน เป็นระบบเกษตรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผสมผสาน และเชื่อมโยงระหว่างดิน การเพาะปลูก และการเลี้ยงสัตว์ การเลิกหรือลดการใช้ทรัพยากรจากภายนอก ระบบ ที่อาจเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม และหรือสุขภาพของเกษตรกรและผู้บริโภค ตลอดจนเน้นการใช้เทคนิคที่เป็นหรือปรับให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการธรรมชาติของท้องถิ่นนั้น ๆ มี ๕ ระบบ ได้แก่ ๑) เกษตรผสมผสาน ๒) เกษตรอินทรีย์ ๓) เกษตรธรรมชาติ ๔) เกษตรทฤษฎีใหม่ และ๕) วนเกษตรหรือไร่นาป่าผสม ๒. เกษตรทฤษฎีใหม่ คือ การผลิตเพื่อพึ่งตนเองให้ได้ ในพื้นที่การเกษตร เฉลี่ย ๑๐-๑๕ ไร่ แบ่งออกเป็นสัดส่วน ๓๐ : ๓๐ : ๓๐

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		: ๑๐ (ร้อยละ ๓๐ ขุดสระน้ำ : ร้อยละ ๓๐ ทำสวนหรือไม้ผล : ร้อยละ ๓๐ ทำนา : ร้อยละ ๑๐ ปลุกสร้างบ้าน) ๓. กิจกรรมเกษตรในบริเวณหัวไร่ปลายนา หมายถึง การปลูกผัก พืช ไม้ผล เลี้ยงเป็ด ไก่ ปลา และอื่น ๆ เพื่อบริโภคในบริเวณ บางส่วนของไร่หรือนา นอกเหนือจากการปลูกพืช ผัก หรือ ปลุกข้าว
๗. การติดต่อสื่อสาร	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงโอกาสในการกระจายการบริการ ด้าน การสื่อสารของรัฐและเอกชน โดยดูว่ามีสถานที่ให้บริการ โทรศัพท์สาธารณะที่ใช้การได้ มีโทรศัพท์ประจำบ้าน โทรศัพท์มือถือ วิทยุสื่อสาร อินเทอร์เน็ต และช่องทางการ ติดต่อสื่อสารภายในชุมชนและระหว่างภายในกับภายนอกชุมชน	๑. วิทยุสื่อสารสมัครเล่น หมายถึง วิทยุคมนาคมที่ได้รับอนุญาต จากทางราชการ โดยนำมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยไม่ เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทางด้านธุรกิจ หรือการเงิน หรือการเมือง
๘. สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงโอกาสของเด็กเล็กในชุมชน ในการเข้าถึง การให้บริการของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย และการดำเนินงาน ของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ทั้งด้าน การบริหารจัดการ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย ด้านวิชาการ ด้านการมีส่วนร่วม และด้าน ส่งเสริมเครือข่าย	๑. สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย หมายถึง สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย หมายถึง สถานศึกษาที่ให้การอบรมเลี้ยงดู จัดประสบการณ์ และส่งเสริมพัฒนาการการเรียนรู้ให้เด็กเล็กอายุระหว่าง ๒-๕ ปี ให้มีความพร้อม ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา ๒. มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย หมายถึง แนวทาง การดำเนินงานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ให้มีมาตรฐานและมี คุณภาพเป็นไปในแนวทางเดียวกัน มี ๖ ด้าน ประกอบด้วย ๑) ด้านการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ๒) ด้านบุคลากร ๓) ด้านอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ๔) ด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร ๕) ด้านการมีส่วนร่วม

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		และส่งเสริมสนับสนุน และ ๖) ด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย
๙. สิ่งอำนวยความสะดวกคนพิการและผู้สูงอายุ	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือองค์กรอื่น ๆ ในหมู่บ้าน ได้มีการจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการและผู้สูงอายุในชุมชนหรือไม่	๑. กฎกระทรวงมหาดไทย พ.ศ.๒๕๕๕ กำหนดให้อาคารหรือสถานที่ของหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือองค์กรอื่นใดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการเพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) ที่นั่งสำหรับคนพิการหรือพื้นที่สำหรับจอดรถขึ้นคนพิการ (๒) ทางลาด (๓) พื้นผิวต่างสัมผัสสำหรับคนพิการทางการเห็น (๔) บันไดเลื่อนสำหรับคนพิการ (๕) ทางลาดเลื่อนหรือทางเลื่อนในแนวราบ (๖) รวากันตกหรือผนังกันตก (๗) ถึงขยະแบบยกเคลื่อนที่ได้ (๘) สถานที่ติดต่อหรือประชาสัมพันธ์สำหรับคนพิการ (๙) โทรศัพท์สาธารณะสำหรับคนพิการ (๑๐) จุดบริการน้ำดื่มสำหรับคนพิการ (๑๑) ตู้บริการเงินทอนสำหรับคนพิการ (๑๒) ประตูสำหรับคนพิการ (๑๓) ห้องน้ำสำหรับคนพิการ (๑๔) ลิฟต์สำหรับคนพิการ (๑๕) ที่จอดรถสำหรับคนพิการ (๑๖) สัญญาณเสียงและสัญญาณแสงขอความช่วยเหลือสำหรับคนพิการ (๑๗) ป้ายแสดงอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ (๑๘) ทางสัญจรสำหรับคนพิการ (๑๙) ตู้ไปรษณีย์สำหรับคนพิการ (๒๐) พื้นสำหรับหนีภัยของคนพิการ (๒๑) การประกาศเตือนภัยสำหรับคนพิการทางการเห็น และตัวอักษรไฟวิ่งหรือสัญญาณไฟเตือนภัย สำหรับคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย (๒๒) การประกาศข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับ

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		คนพิการทางการเห็น และตัวอักษรไฟวิ่งหรือ ป้ายแสดง ความหมายสำหรับคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย และ(๒๓) เจ้าหน้าที่ซึ่งผ่านการฝึกอบรมและมีคุณสมบัติตรงกับ ความต้องการของคนพิการแต่ละประเภท อย่างน้อยหนึ่งคนเพื่อ ให้บริการคนพิการ
๑๐. พื้นที่สาธารณะ สีเขียวและพื้นที่ สาธารณะประโยชน์	เพื่อป้องกันถึงลักษณะของพื้นที่สาธารณะภายในชุมชน ซึ่งดูจาก การมีพื้นที่สีเขียวและพื้นที่สาธารณะประโยชน์ สำหรับให้ ประชาชนทุกคนในชุมชนได้ใช้ประโยชน์ และบำรุงรักษาร่วมกัน ว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงใด และมีความปลอดภัยหรือไม่	๑. พื้นที่สีเขียว คือ อาณาบริเวณที่มีพืชขึ้นปกคลุม ไม่ว่าจะเป็น ทั้งในเมือง และนอกเมืองโดยที่ประชาชนสามารถเข้าไปใช้ ประโยชน์ได้ ซึ่งประโยชน์นี้อาจจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นพักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกาย เช่น สวนสาธารณะ สวนหย่อม พื้นที่สีเขียวบริการของหมู่บ้าน เกาะกลางถนน ต้นไม้ สองข้างทาง เป็นต้น ๒. พื้นที่สาธารณะ คือ พื้นที่ที่ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึง และเข้าใช้ได้ สามารถแสดงออกได้ทางความคิดของตนเองได้โดย ไม่ขัดต่อกฎกติกาของส่วนรวม เช่น ลานชุมชน ลานเมือง ศาลา ประชาคม ห้องน้ำสาธารณะ เป็นต้น

หมวดที่ ๒ สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ (๑๐ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
๑๑. การมีงานทำ	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงโอกาสในการประกอบอาชีพ และมีรายได้ โดยเน้นคนอายุ ๑๕-๕๙ ปี มีการประกอบอาชีพและมีรายได้ (ยกเว้นผู้ที่กำลังศึกษาอย่างเดียว โดยไม่ได้ประกอบอาชีพหรือคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้)	๑. การมีงานทำ ให้นับคนอายุ ๑๕-๕๙ ปี มีการประกอบอาชีพและมีรายได้ (ยกเว้นผู้ที่กำลังศึกษาอย่างเดียว โดยไม่ได้ประกอบอาชีพหรือคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้) ๒. การประกอบอาชีพและมีรายได้ คือ การทำงานที่เป็นงานประจำทุกอาชีพ ทั้งที่อยู่ภายในครัวเรือนหรือนอกครัวเรือน โดยมีรายได้ที่เกิดจากการทำงานดังกล่าว ทั้งในลักษณะรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน รายชิ้นงาน หรืองานเหมา ๓. แรงงานนอกระบบ คือ ผู้มีงานทำที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง หรือไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงาน” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็น “ผู้ที่ทำงานส่วนตัวโดยจะมีลูกจ้างหรือไม่ก็ได้ หรือลูกจ้างที่ไม่มีประกันสังคมหรือสวัสดิการพนักงนของรัฐ” ๔. สถานภาพการทำงานแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ คือ ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง ธุรกิจครัวเรือน ลูกจ้างเอกชน (ไม่ประกันตน และทำงานไม่ถึง ๓ เดือน) นายจ้าง (ไม่ประกันตน) ลูกจ้างรัฐบาล (ผู้รับจ้างเหมาไม่ประกันตน) และการรวมกลุ่มของแรงงานนอกระบบ ๕. งานที่รับไปทำที่บ้าน หมายถึง งานที่ลูกจ้างรับจากนายจ้างไปผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อมหรือแปรรูปสิ่งของในบ้านของลูกจ้าง หรือสถานที่อื่น ที่มีใช้สถานประกอบการกิจการของนายจ้างตามที่ได้ตกลงกันเพื่อรับค่าจ้าง โดยใช้วัตถุดิบหรืออุปกรณ์ในการผลิตของนายจ้าง

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		ทั้งหมดหรือบางส่วน และโดยปกติ การทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของนายจ้าง ๖. แรงงานข้ามชาติ/แรงงานต่างด้าว คือ บุคคลที่ไม่ได้มีสัญชาติไทย ไม่มีบัตรประจำตัวประชาชน เป็นบุคคลที่มีสัญชาติอื่นที่ได้มีการอพยพ ย้ายถิ่นฐานเข้ามาทำงานในประเทศไทย
๑๒. การทำงานในสถานประกอบการ	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงโอกาส ในการประกอบอาชีพในสถานประกอบการทั้งจากภายในและภายนอกตำบล เช่น โรงงาน ร้านค้า บริษัท ห้างร้านโรงแรม รีสอร์ท เป็นต้น	๑. สถานประกอบการ หมายถึง สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอยู่ในที่ตั้งที่แน่นอน ไม่ว่ากิจกรรมนั้นจะดำเนินงานโดยบุคคลที่เป็นเจ้าของหรือควบคุมกิจกรรมโดยนิติบุคคลก็ตาม ๒. โรงงานอุตสาหกรรม หมายถึง อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ <u>ไม่นับงานที่รับช่วงมาทำ</u> เช่น เย็บเสื้อผ้า ทำไฟกระพริบ ทำหมวก และไม่นับอุตสาหกรรมในครัวเรือน ตามข้อ ๑๓ ร้านค้า บริษัท ห้างร้าน โรงแรม รีสอร์ท เป็นต้น ๓. โรงงาน หมายถึง อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าสิบแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าสิบแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป โดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตามเพื่อประกอบกิจการโรงงาน ทั้งนี้ ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		๔. การทำงานนอกตำบล หมายถึง คนงานที่อพยพไปทำงานในที่ต่าง ๆ ทั้งในหรือต่างประเทศ เป็นการชั่วคราวหรือถาวรตามความต้องการของตลาดแรงงาน และโอกาสการมีงานทำ ดังนั้น ไม่นับคนงานที่ทำงานแบบไป-กลับในวันเดียว
๑๓. ร้านอาหารและร้านค้า	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการให้บริการของร้านอาหาร หรือแผงลอยในชุมชน ที่ได้รับมาตรฐานจากท้องถิ่นหรือกรมอนามัย รวมถึงความสะอาดปลอดภัย อีกทั้งแสดงให้เห็นถึงสภาพเศรษฐกิจร้านค้าการให้บริการต่าง ๆ ภายในชุมชน	๑. ร้านอาหาร หมายถึง อาคารที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่าย ให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ซึ่งครอบคลุมถึงภัตตาคาร สวนอาหาร ห้องอาหารในโรงแรม และศูนย์อาหาร ๒. แผงลอยจำหน่ายอาหาร หมายถึง แคร่ แท่น โต๊ะ แผง รถเข็น หรือพาหนะอื่นใด ที่ขายอาหาร เครื่องดื่ม น้ำแข็งโดยตั้งประจำที่ ๓. ร้านอาหารและแผงลอยจำหน่ายอาหารได้มาตรฐานท้องถิ่น หมายถึง ร้านอาหาร และแผงลอยจำหน่ายอาหารผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามเทศบัญญัติหรือข้อกำหนดของท้องถิ่น (เทศบาล/อบต.) หรือกรณีที่เทศบาล/อบต. ยังไม่มีการออกเทศบัญญัติ หรือข้อกำหนด ก็จะถือตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหารของร้านอาหาร และแผงลอยจำหน่ายอาหาร ที่ออกโดยกรมอนามัย ๔. ร้านค้า ให้นับเฉพาะร้านค้าที่มีอาคารสถานที่ถาวร ไม่นับหาบเร่/แผงลอย ในกรณีที่ร้านค้าที่ขายของหลายอย่างในร้านเดียวกัน ให้นับเป็น ๑ ร้าน โดยไม่นับซ้ำ (เช่น เป็นร้านที่ซ่อมรถยนต์ และเชื่อมโลหะด้วย แต่มีรายได้จากการซ่อมรถยนต์เป็นหลักก็ให้นับเป็นร้านซ่อมรถยนต์ เป็นต้น)

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย				
๑๔. ผลผลิตจากการทำนา	เพ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการผลิตข้าว (ผลผลิตต่อไร่) ทั้งนี้จะแยกออกเป็น ๒ ระดับ คือ (๑) การทำนา ๒ ครั้ง จะใช้เทียบกับเกณฑ์เฉลี่ยของทั่วประเทศ (๒) การทำนา ๑ ครั้ง จะใช้เทียบกับเกณฑ์เฉลี่ยของแต่ละภาค	๑. ครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยครัวเรือนละกี่บาทต่อปี เป็นรายได้ที่ไม่หักค่าใช้จ่ายจะได้ทราบมูลค่าของผลผลิตทั้งหมดของครัวเรือน เช่น ในหมู่บ้านมี ๗๐ ครัวเรือน มีรายได้ ๑,๐๐๐ บาท ๑๘ ครัวเรือน มีรายได้ ๘๕๐ บาท ๒ ครัวเรือน มีรายได้ ๖๐๐ บาท ๕๐ ครัวเรือน ดังนั้น ครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ย ๗๑๐ บาทต่อครัวเรือน ๒. ชีวภัณฑ์ หมายถึง ชีวินทรีย์ ได้แก่ รา แบคทีเรีย ไวรัส ไล่เดือนฝอย และแมลงศัตรูพืชธรรมชาติ ใช้เป็นสารควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืช เพื่อลดหรือทดแทนสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช โดยจะต้องเป็นชีวภัณฑ์ที่มีความปลอดภัยต่อมนุษย์ และสัตว์รวมทั้งสภาพแวดล้อม และสามารถผลิตขยายปริมาณได้มากพอเพียงพอต่อการนำไปใช้ประโยชน์ เช่น แบคทีเรียบีทีกำจัดแมลง ไวรัสเอ็นพีวี ไล่เดือนฝอยกำจัดแมลง แบคทีเรียบาซิลลัสควบคุมโรคพืช แมลงหางหนีบ ไร ตัวห้ำ มวนพิฆาต ตัวงเต่า แมลงวันซีโนเซีย แตนเบียน แมลงดำหนาม เชื้อราเขียว เชื้อโปรโตซัว เชื้อรา เชื้อราไตรโคเดอร์มา เป็นต้น ๓. พันธุ์ข้าวส่งเสริมหรือพันธุ์ข้าวราชการ หมายถึง ข้าวพันธุ์ดีที่ทางราชการรับรอง หรือส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเพาะปลูก ซึ่งได้แก่ พันธุ์ กข. พันธุ์ดีอื่น ๆ ที่เป็นที่ยินยอมของเกษตรกร เช่น กข.๗ กข.๑๐ สุพรรณบุรี ๖๐ ข้าวขาวดอกมะลิ ๕ ข้าวดอกมะลิ ๑๐๕ เป็นต้น ๔. การแปลงมาตราซัง ตวง วัด <table><tr><td>๑ เกวียน (ข้าว)</td><td>= ๑,๐๐๐ กก.</td></tr><tr><td>๑ หาบ (เล็ก)</td><td>= ๖๐ กก.</td></tr></table>	๑ เกวียน (ข้าว)	= ๑,๐๐๐ กก.	๑ หาบ (เล็ก)	= ๖๐ กก.
๑ เกวียน (ข้าว)	= ๑,๐๐๐ กก.					
๑ หาบ (เล็ก)	= ๖๐ กก.					

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		๑ หาบ (ใหญ่) = ๑๐๐ กก. ๑ หมั้น (ข้าว) = ๑๒ กก.ช ๑ ลิตร (ข้าวสาร) = ๓/๔ กก. ๑ ถัง (ข้าวเปลือก) = ๑๐ กก. ๑ ถัง (ข้าวสาร) = ๑๕ กก. ๑ ถัง (ถั่วต่าง ๆ) = ๑๕ กก. ๑ ตัน = ๑,๐๐๐ กก.
๑๕. ผลผลิตจากการทำไร่	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพการผลิตพืชไร่ต่าง ๆ ทั้งพืชอายุยาวหรือพืชไร่อายุสั้น โดยดูปริมาณผลผลิตต่อไร่ ตามประเภทของพืชไร่แต่ละชนิดที่ครัวเรือนส่วนมากในหมู่บ้านปลูกเทียบกับเกณฑ์เฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ทั่วประเทศ	๑. การแปลงมาตราชั่ง ตวง วัด ถ้าผลผลิตของพืชไร่ใดในข้อ ๑๕ นี้ไม่ใช่หน่วยวัดเป็นกิโลกรัม ให้ประเมินเป็นกิโลกรัม ผลผลิตใดที่ไม่มีในตารางการแปลงมาตราชั่ง ตวง วัด นี้ให้ประมาณค่าเป็นกิโลกรัม ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ๑ ถัง = ๑๕ กิโลกรัม ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ๑๓ ฟัก = เมล็ดข้าวโพด ๑ กิโลกรัม (สืออกจากฟักแล้ว) มันเส้นตากแห้ง ๑ กิโลกรัม = หัวมันสด ๒.๒ กิโลกรัม มันอัดเม็ด ๑ กิโลกรัม = หัวมันสด ๒.๔ กิโลกรัม แป้งมัน ๑ กิโลกรัม = หัวมันสด ๔.๕ กิโลกรัม ๒. พืชไร่อายุสั้น คือ พืชไร่ที่มีอายุนับตั้งแต่ปลูกถึงเก็บเกี่ยว น้อยกว่า ๔ เดือน เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ถั่วเขียว ถั่วเหลือง ถั่วลิสง ถั่วเน่านางแดง ถั่วมะสะ ข้าวฟ่าง เป็นต้น ทั้งนี้ไม่รวมถึง พืชผัก เช่น พริก กระเทียม แตงกวา ข้าวโพดอ่อน ข้าวโพดฝักสด (ข้าวโพดข้าวเหนียว ข้าวโพดสวีท) แตงโมอ่อน หอมแบ่ง หอมแดง หอมหัวใหญ่ มันเทศ มันฝรั่ง เผือก หน่อไม้ฝรั่ง มะเขือเทศ เป็นต้น

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		๓. พืชไร่อายุยาว คือ พืชไร่ที่มีอายุนับตั้งแต่ปลูกจนถึงเก็บเกี่ยวมากกว่า ๔ เดือน เช่น ข้าวไร่ อ้อย มันสำปะหลัง ปอ ฝ้าย สับปะรด ยาสูบ ป่านศรนารายณ์ กก แตงโมเมล็ด พริกไทย เป็นต้น
๑๖. ผลผลิตจากการทำสวน	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าของผลผลิตต่อครัวเรือน ในการประกอบอาชีพการทำสวน ได้แก่ สวนผลไม้ สวนผักสวนไม้ดอกไม้ประดับหรือเพาะพันธุ์ไม้ขาย และสวนยางพารา	๑. การทำสวนผลไม้ นับพื้นที่เพาะปลูกของตนเองและที่เช่าจากผู้อื่น ทั้งที่อยู่ในและนอกหมู่บ้านชุมชน และไม่รวมกิจการเกษตร ในบริเวณบ้านหรือหัวไร่ปลายนา ๒. การทำสวนผัก ได้แก่ พริก กระเทียม แตงกวา ข้าวโพดอ่อน ข้าวโพดฝักสด (ข้าวโพดข้าวเหนียว ข้าวโพดสวีท) แตงโมอ่อน หอมแบ่ง หอมแดง หอมหัวใหญ่ มันเทศ มันฝรั่ง ผือก หน่อไม้ฝรั่ง มะเขือเทศ เป็นต้น (นับพื้นที่เพาะปลูกของตนเองและที่เช่าจากผู้อื่นทั้งที่อยู่ในและนอกหมู่บ้านชุมชน และไม่รวมกิจการเกษตรในบริเวณบ้านหรือหัวไร่ปลายนา) ๓. การทำสวนไม้ดอกไม้ประดับหรือเพาะพันธุ์ไม้เพื่อขาย นับพื้นที่เพาะปลูกของตนเองและที่เช่าจากผู้อื่นทั้งที่อยู่ในและนอกหมู่บ้านชุมชน และไม่รวมกิจการเกษตรในบริเวณบ้านหรือหัวไร่ปลายนา ๔. การทำสวนยางพารา นับพื้นที่เพาะปลูกของตนเองและที่เช่าจากผู้อื่น ทั้งที่อยู่ในและนอกหมู่บ้าน/ชุมชน การตอบข้อนี้ ไม่นับการรับจ้างทำสวนยางและรับจ้างกรีดยาง
๑๗. ปศุสัตว์และการประมง	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าของผลผลิตต่อครัวเรือน ในการประกอบอาชีพทางด้านการปศุสัตว์ ซึ่งเป็นการเลี้ยงสัตว์เพื่อขาย ได้แก่ โคเนื้อ โคนม กระบือ หมู เป็ด ไก่ และสัตว์อื่น ๆ สัตว์ใช้	๑. การเลี้ยงสัตว์เพื่อขาย หมายถึง การเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพหลัก หรืออาชีพรอง หรืออาชีพเสริม

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
	งาน และเครื่องจักรในการเกษตร ตลอดจนการประกอบอาชีพ ทางด้านการประมงน้ำทะเล ประมงน้ำจืด และการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ	๒. พุ่หญาสาธารณะ หมายถึง ที่ดินที่มีหญ้าหรือพืชอื่นขึ้นเองตาม ธรรมชาติ และใช้เป็นทีเลี้ยงสัตว์ โดยประชาชนสามารถ นำสัตว์เข้าไปกินหญ้าหรือพืชในดินผืนนั้นได้ ๓. ค่าเช่าวัว ควาย หรือรถไถ ถ้าจ่ายเป็นผลผลิตให้ประเมินราคา เป็นบาท ๔. เครื่องจักรในการเกษตร เช่น ควายเหล็ก รถไถ รถแทรกเตอร์ เป็นต้น ๕. เครื่องจักรในการเกษตรขนาดเล็ก คือ ความแรงของเครื่องยนต์ที่มีขนาด ไม่เกิน ๑๖ แรงม้า ๖. เครื่องจักรในการเกษตรขนาดกลาง คือ ความแรงของเครื่องยนต์ ที่มีขนาด ตั้งแต่ ๑๖ - ๔๐ แรงม้า ๗. เครื่องจักรในการเกษตรขนาดใหญ่ คือ ความแรงของเครื่องยนต์ ที่มีขนาดตั้งแต่ ๔๐ แรงม้าขึ้นไป ๘. ประมงขนาดเล็ก หมายถึง ผู้ประกอบการอาชีพประมงที่ใช้ แรงงานในครอบครัวเป็นหลัก ใช้เรือขนาดยาวไม่เกิน ๑๐ เมตร ขนาด เครื่องยนต์ไม่เกิน ๓๐ แรงม้า ทำการประมงไม่ไกลจากหมู่บ้านมากนัก และเฉลี่ยห่างจากฝั่งประมาณ ๕ กิโลเมตร ๙. ประมงน้ำจืด หมายถึง การจับปลาน้ำจืดในแหล่งน้ำธรรมชาติ หรือแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น รวมทั้งการขุดบ่อล่อปลา
๑๘. ผลผลิตจาก การทำเกษตรอื่น ๆ	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าของผลผลิตต่อครัวเรือน ในการ ประกอบอาชีพเกษตรอื่น ๆ ได้แก่ การปลูกพืชเศรษฐกิจ การทำ กิจการทางการเกษตร การทำเกษตรฤดูแล้ง การปลูกกล้วยา เป็น	๑. การปลูกพืชเศรษฐกิจอื่น ๆ ได้แก่ สวนมะพร้าว สน ปาล์มน้ำมัน กาแฟ โกโก้ มะม่วงหิมพานต์ ใบชา หมากร สะตอ ตาลโหนด หวาย มะนาว ไม้สัก กระถินเทพา สะเดาเทียม ยูคาลิปตัส ตีนเป็ด ไม้ยางนา

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
	ต้น อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึง การให้บริการสาธารณะทางด้านการเกษตรในชุมชนอีกด้วย	ไผ่ เป็นต้น (นับพื้นที่เพาะปลูกของตนเอง และที่เช่าจากผู้อื่น ทั้งที่อยู่ในและนอกหมู่บ้านชุมชน และไม่รวมกิจการเกษตรในบริเวณบ้านหรือหัวไร่ปลายนา) ๒. การทำกิจการเกษตรอื่น ๆ ได้แก่ ปลูกต้นกระจุต เพาะเห็ด ปลูกต้นจาก ปลูกหม่อน เป็นต้น ซึ่งไม่ใช่การปลูกพืชไร่ พืชสวนและทำนา (นับพื้นที่เพาะปลูกของตนเอง และที่เช่าจากผู้อื่น ทั้งที่อยู่ในและนอกหมู่บ้านชุมชน และไม่รวมกิจการเกษตรในบริเวณบ้านหรือหัวไร่ปลายนา) ๓. การทำเกษตรฤดูแล้ง หมายถึง การปลูกพืชไร่อายุสั้น หรือพืชผักในฤดูแล้ง (นับพื้นที่เพาะปลูกของตนเอง และที่เช่าจากผู้อื่น ทั้งที่อยู่ในและนอกหมู่บ้านชุมชน และไม่รวมกิจการเกษตรในบริเวณบ้านหรือหัวไร่ปลายนา) ๔. ตลาดกลางสินค้าเกษตร หมายถึง แหล่งรวบรวมและซื้อขายสินค้าเกษตรเป็นประจำตลอดปีที่มีผู้ซื้อขายจำนวนมากเข้ามา ทำการแข่งขันการซื้อขายสินค้ากันโดยตรงในรูปการขายส่งด้วยวิธีการ ตกลงราคาอย่างเปิดเผยหรือประมูลราคา เช่น ตลาดกลางข้าว ธกส. เป็นต้น ๕. ตลาดนัดสินค้าเกษตร หมายถึง จุดรวมการซื้อขายหรือจุดนัดพบของผู้ซื้อ ขายที่จะมาซื้อสินค้าโดยตรง อาจมีการซื้อขายกันทุกวัน ในช่วงที่มีสินค้าออกสู่ตลาดมาก หรือกำหนดเอาไว้วันหนึ่งวันใด หรือช่วงหนึ่งช่วงใด ทำการซื้อขายกันตามแต่จะนัดหมายสถานที่ตามแต่ความเหมาะสม ควรอยู่ในแหล่งผลิตนั้น ๆ ส่วนใหญ่มักจัดเป็นตลาดนัด ที่มีการซื้อขายสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น ตลาดนัด

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		ข้าวเปลือก ตลาดนัดข้าวโพด ตลาดนัดถั่วเหลือง ตลาดนัดโค-กระบือ เป็นต้น
๑๙. การประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าของผลผลิตต่อครัวเรือน ในการประกอบอาชีพอุตสาหกรรม หรือหัตถกรรมในครัวเรือน	๑. อุตสาหกรรมในครัวเรือนและหัตถกรรม หมายถึง การลงทุน จัดหาวัตถุดิบมาทำการผลิตแล้วจำหน่ายด้วยตนเอง และการรับจ้างทำผลิตภัณฑ์โดยมีผู้จัดหาวัตถุดิบมาให้ ประเภทของ อุตสาหกรรม ได้แก่ ๑) ทอผ้า ๒) จักสาน (จากวัสดุทุกชนิด) ๓) ถักทอ (จากเส้นใยพืช) ๔) การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผลผลิต การเกษตร หรือการแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น ถนอมอาหาร (จากพืชและสัตว์) ๕) เครื่องมือเครื่องใช้จากโลหะ (ตีมีด, หล่อหลอม โลหะ, บัดกรีสังกะสี) ๖) เครื่องปั้นดินเผา (รวมการทำอิฐมอญ) ๗) เจียรไนเพชรพลอยและหินสี ๘) แกะสลัก (จากวัสดุทุกชนิด) ๙) เย็บปักถักร้อย ๑๐) เครื่องเรือน (จากไม้, ไม้ไผ่, หวาย) ๑๑) ผลิตภัณฑ์จากซีเมนต์ ๑๒) อื่น ๆ
๒๐. การท่องเที่ยว	เพื่อบ่งบอกถึงโอกาสในการเพิ่มรายได้ต่อครัวเรือน จากการมี สถานที่ท่องเที่ยวของตำบล โดยให้มีการระบุรายได้จากการมี สถานที่ท่องเที่ยวภายใน/ภายนอกตำบลของครัวเรือนเพื่อให้ทราบถึงรายได้ รวมไปถึงจำนวนครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบจากการเป็นแหล่งท่องเที่ยว ส่งผลกระทบด้านใด และได้รับการแก้ไข ปัญหาหรือไม่ ซึ่งจะนำมาใช้ในการประกอบการจัดทำนโยบาย หรือแผนงานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวของหมู่บ้าน/ชุมชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) หรือของจังหวัด	๑. สถานที่ท่องเที่ยว คือ สถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ เช่น ทะเล ภูเขา ป่า น้ำตก เกาะ แก่ง ฯลฯ และเกิดโดยการกระทำของมนุษย์ อาทิ เพื่อพักผ่อน เพื่อสุขภาพ เพื่อความสนุกสนานผจญภัย เพื่อการกีฬาและนันทนาการ เพื่อศาสนา เช่น รีสอร์ท ที่อาบน้ำพุร้อน สวนสนุก อ่างเก็บน้ำ วัด พิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน/โบราณวัตถุ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต เป็นต้น ๒. สถานที่ท่องเที่ยวภายนอกตำบล คือ สถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ในภายนอกตำบลของอำเภอเดียวกัน หรือตำบลของจังหวัดที่มีแนวเขตติดต่อกัน

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		๓. ประเภทการท่องเที่ยว ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐ กำหนดให้ส่งเสริมการท่องเที่ยว ดังนี้ ๑) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม หมายถึง สร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยว มุ่งเน้น การใช้องค์ความรู้และนวัตกรรม ผสานกับจุดแข็งในด้านความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และวิถีชีวิต ๒) การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ หมายถึง ส่งเสริมให้ไทยเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ครอบคลุมการจัดประชุมและนิทรรศการ การจัดงานแสดงสินค้า การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นรางวัล การจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงการพักผ่อนระหว่างหรือหลังการประกอบธุรกิจหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ๓) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย หมายถึง พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ทั้งสินค้า บริการ บุคลากร ผู้ประกอบการ และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่คุณค่าการท่องเที่ยว ๔) การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ หมายถึง ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำให้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการท่องเที่ยวไทย เป็นแหล่งสร้างรายได้ใหม่ให้กับประเทศ โดยคำนึงถึงความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของชุมชน ครอบคลุมการท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่ง และการท่องเที่ยวในลุ่มน้ำสำคัญ

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		๕) การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค หมายถึง ยกระดับให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวภายในภูมิภาคอาเซียน โดยใช้ประโยชน์จากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ แผนการลงทุนพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางถนน ราง น้ำ และอากาศ และกรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศไทยเป็นจุดเชื่อมต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน

หมวดที่ ๓ สุขภาวะและอนามัย (๗ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
๒๑. การป้องกันโรคติดต่อ	เพื่อปกป้องการให้บริการของรัฐด้านสาธารณสุข โดยการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดต่อ (ซึ่งสามารถป้องกันได้ด้วยการฉีดวัคซีน) และสะท้อนให้เห็นถึงระดับความรุนแรงของโรคประเภทต่าง ๆ โดยดูได้จากการมีจำนวนผู้ป่วยหรือตายด้วยโรคติดต่อต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด ซึ่งเน้นเฉพาะโรคติดต่อที่สามารถป้องกันได้ด้วยวัคซีน และผู้ที่ป่วยหรือตายนั้นให้ครบรวมทุกอายุ รวมไปถึงสถานบริการหรือสถานประกอบการในชุมชนที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค ได้มีการตรวจสอบมาตรฐานการให้บริการหรือไม่	๑. โรค (Disease) คือ ความไม่สบาย ความเจ็บป่วย เป็นภาวะที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือขัดขวางการทำงานตามปกติของส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายจนปรากฏอาการ ซึ่งโรคสามารถแบ่งตาม สาเหตุที่ทำให้เกิดโรคเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ ประเภทที่ ๑ โรคไม่ติดต่อ เป็นโรคกลุ่ม NCDs (Non-communicable diseases) คือ โรคที่ไม่ติดต่อ ไม่ว่าจะเป็นการสัมผัส คลุกคลี หรือมีการสัมผัสกับสารคัดหลั่งต่าง ๆ โรคกลุ่มนี้ไม่ได้เกิดจากเชื้อโรค แต่เป็นโรคที่มีความสัมพันธ์กับนิสัยหรือพฤติกรรม การดำเนินชีวิต โรคไม่ติดต่อที่เกิดขึ้นในคนไทยจำนวนมาก ๗ โรค ได้แก่ (๑) เบาหวาน (๒) หลอดเลือดสมอง (๓) หลอดเลือดหัวใจตีบตัน (๔) มะเร็งปอด (๕) อ้วนลงพุง (๖) ความดันโลหิตสูง และ (๗) มะเร็ง

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		ประเภทที่ ๒ โรคติดต่ออันตราย (จากประกาศกระทรวงสาธารณสุข ปี ๒๕๕๙ และ ปี ๒๕๖๓ ดังนี้ (๑) กาฬโรค (๒) ไข้ทรพิษ (๓) ไข้เลือดออกไครเมียคองโก (๔) ไข้เวสต์ไนล์ (๕) ไข้เหลือง (๖) โรคไข้ลาสซา (๗) โรคติดเชื้อไวรัสฮิบาห์ (๘) โรคติดเชื้อไวรัสมาลาเรีย (๙) โรคติดเชื้อไวรัสอีโบลา (๑๐) โรคติดเชื้อไวรัสเอดส์ (๑๑) โรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง หรือโรคซาร์ส (๑๒) โรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง หรือโรคเมอร์ส (๑๓) โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ประเภทที่ ๓ โรคติดต่อตามฤดูกาล (ประกาศกรมควบคุมโรค ปี ๒๕๖๓) โรคและภัยสุขภาพที่เกิดในช่วงฤดูฝน ดังนี้ กลุ่มที่ ๑ โรคติดต่อระบบทางเดินหายใจ แบ่งเป็น (๑) ไข้หวัดใหญ่ (๒) ปอดอักเสบ กลุ่มที่ ๒ โรคติดต่อทางเดินอาหารและน้ำ (๑) อูจจาระร่วง อาหารเป็นพิษ (๒) อหิวาตกโรค กลุ่มที่ ๓ โรคติดต่ออันตราย (๑) ไข้เลือดออก (๒) ไข้ปวดข้อยุงลายหรือชิคุนกุนยา (๓) เลปโตสไปโรซิสหรือฉี่หนู และมีมือ เท้า ปาก ๒. ภัยสุขภาพ ได้แก่ ๑) การบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการจมน้ำ ๒) การบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการถูกฟ้าผ่า ๓) อันตรายจากการถูกสัตว์มีพิษกัด และ ๔) อันตรายจากการกินเห็ดพิษ ๓. อ้วนลงพุง คือ น้ำหนักตัวอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานมีรูปร่างสมส่วน แต่มีเส้นรอบเอวที่มากเกินไป มีความเป็นไปได้ว่ามีไขมันสะสมที่ช่องท้องหรืออวัยวะภายในช่องท้องมากเกินไป หรืออาจเรียกอีกอย่างว่า ภาวะอ้วนลงพุง (ค่า BMI ซึ่งมีวิธีคำนวณดังนี้ นำ

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		น้ำหนักเป็นกิโลกรัม หารด้วยส่วนสูงเป็นเมตรยกกำลังสอง หรือ $BMI = \text{น้ำหนัก (kg)} \div \text{ส่วนสูง (m)}^2$ (โดยผู้ชายควรมีรอบเอวไม่เกิน ๙๐ ซม. หรือ ๓๕.๔ นิ้ว ส่วนผู้หญิงควรมีรอบเอวไม่เกิน ๘๐ ซม. หรือ ๓๑.๕ นิ้ว ค่า BMI จะอยู่ที่ ๒๒ – ๒๓ ในขณะที่หญิงที่รูปร่างสมส่วน ค่า BMI จะอยู่ที่ ๑๙ – ๒๐) ๔. อาการเรื้อรัง หมายถึง อาการเจ็บป่วยเรื้อรังไม่ติดต่อ และโรคแห่งความเสี่ยง โดยมีลักษณะของกลุ่มโรคคือ มีสาเหตุที่ไม่ชัดเจนแน่นอน มาจากหลายปัจจัยเสี่ยง ระยะแฝงยาวนาน มีการดำเนินการของโรคความเจ็บป่วยนาน ไม่ใช่โรคติดต่อ กลุ่มโรคนี้มีผลกระทบทำให้ร่างกายไม่สามารถทำหน้าที่ได้สมบูรณ์ มีความพิการและส่วนใหญ่อุบัติภัยไม่หายขาด เช่น โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง โรคหลอดเลือดสมอง และโรคมะเร็ง เป็นต้น
๒๒. การได้รับบริการและดูแลสุขภาพอนามัย	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการให้บริการของรัฐบาลด้านสาธารณสุข ในการดูแลรักษาสุขภาพของคนในชุมชน รวมถึงสะท้อนให้เห็นถึงโอกาสของคนในชุมชน ในการเข้าถึงการให้บริการและดูแลสุขภาพอนามัยภายในตำบล ตลอดจนการได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลหรือไม่	๑. การเข้าถึงบริการและดูแลสุขภาพ หมายถึง การที่ประชาชนจะสามารถใช้บริการเพื่อสุขภาพไม่ว่าจะด้วยตนเองหรือโดยผู้อื่น ในสถานบริการด้านสุขภาพทั้งภายในหรือภายนอกตำบลได้ โดยไม่มีอุปสรรคในด้านระยะทาง การเดินทาง ค่าใช้จ่าย รวมถึงการรู้สิทธิในการรักษาสุขภาพของตนเอง ๒. สิทธิการรักษาพยาบาล ๓ ระบบของคนไทย ประกอบด้วย ๑) สิทธิสวัสดิการรักษาพยาบาลของข้าราชการ คู่สมรส การรักษาพยาบาลให้กับข้าราชการและบุคคลในครอบครัว ๒) สิทธิประกันสังคม สำหรับผู้ประกันตนตามสิทธิ สามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลได้ที่โรงพยาบาลที่เลือกลงทะเบียน

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		มีสำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมดูแลระบบการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาล ๓) สิทธิหลักประกันสุขภาพ ๓๐ บาท คุ่มครองคนไทยที่มีเลขบัตรประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก ที่ไม่ได้รับสิทธิตามข้อ ๑ หรือข้อ ๒ ๓. แพทย์ทางเลือก หมายถึง วิธีการรักษาโรคที่บำบัดด้วยวิถีทางธรรมชาติ ที่ไม่ใช่แผนปัจจุบัน ซึ่งไม่อาศัยเคมีบำบัดอย่างเดียว เช่น การฝังเข็ม การนวดกดจุด การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การบริโภคด้วยวิถีธรรมชาติบำบัด (ชีวจิตแมคโครไบโอติก) เป็นต้น
๒๓. อนามัยแม่และเด็ก	เพื่อป้องกันและลดการให้บริการด้านสาธารณสุขของรัฐ หรือสถานพยาบาลอื่น ๆ โดยการดูแลและให้บริการมารดาที่ตั้งครรภ์สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพการดูแลและการทำคลอดบุตร โดยดูได้จากจำนวนมารดาที่เสียชีวิตต่อการเกิดมีชีพ และจำนวนมารดาที่เสียชีวิตต่อการเกิดไร้ชีพของทารก ตลอดจนการให้ความรู้ เกี่ยวกับการดูแลสตรีตั้งครรภ์ การดูแลทารกตามหลักวิชาการ และการวางแผนครอบครัว	๑. ทารกเกิดมีชีพ หมายถึง การที่ทารกคลอดมาโดยวิธีใดก็ตาม และไม่คำนึงถึงระยะเวลาของการตั้งครรภ์ โดยทารกที่คลอดออกมานั้นจะต้องมีการหายใจเพื่อแสดงอาการที่บ่งว่ามีชีวิต (มีลมหายใจเกินกว่า ๓ ชั่วโมงขึ้นไป) เช่น การเต้นของหัวใจ หรือการเต้นของเส้นโลหิต สายสะดือ หรือการเคลื่อนไหวของร่างกาย ๒. ทารกเกิดไร้ชีพ หมายถึง การ คลอดตัวอ่อนที่อยู่ในครรภ์มารดามาแล้วอย่างน้อย ๒๘ สัปดาห์ ถ้าคลอดออกมาแล้วมีชีวิตเรียกว่า “เกิดมีชีพ” ถ้าไม่มีชีวิตเรียกว่า “เกิดไร้ชีพ” หรือ “ตาย คลอด” ปัจจุบัน คำว่า การเกิด (birth) ที่ใช้กันทั่วไปหมายถึงบุตรเกิดรอด ๓. การแท้งบุตร หมายถึง การสิ้นสุดของการตั้งครรภ์ซึ่งตัวอ่อนหรือทารกในครรภ์ถูกขับออกมา อายุครรภ์น้อยกว่า ๒๘ สัปดาห์ ถือเป็นภาวะผิดปกติอย่างหนึ่งของการตั้งครรภ์ โดยการแท้ง แบ่ง

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		ได้ ๒ ลักษณะ ได้แก่ การแต่งตามธรรมชาติ และการแต่งโดยมารดาตั้งใจ ๔. แม่วัยรุ่นหรือแม่วัยใส คือ มารดาที่ตั้งครรภ์และให้กำเนิดทารก ในขณะที่ตนเองยังมีอายุน้อยกว่า ๒๐ ปี
๒๔. สุขภาวะคนพิการและผู้สูงอายุ	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการให้บริการของรัฐในด้านสุขภาวะคนพิการ และผู้สูงอายุ และบ่งบอกได้ว่าคนพิการและผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงการให้บริการของรัฐหรือไม่ เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า เป็นต้น	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง ประเพณีและหลักเกณฑ์ความพิการ (ฉบับที่สอง) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่สอง) พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดลักษณะความพิการไว้ ๗ ประเภท ดังนี้ ๑. ความพิการทางการเห็น (๑) ตาบอด หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการเห็น เมื่อตรวจวัดการเห็นของสายตาข้างที่ดีกว่าเมื่อใช้แว่นสายตารธรรมดาแล้ว อยู่ในระดับต่ำกว่า ๓ ส่วน ๖๐ เมตร (๓/๖๐) หรือ ๒๐ ส่วน ๔๐๐ ฟุต (๒๐/๔๐๐) ลงมาจนกระทั่งมองไม่เห็นแม้แต่แสงสว่างหรือมีลานสายตาแคบกว่า ๑๐ องศา (๒) ตาเห็นเลือนราง หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการเห็นเมื่อตรวจวัดการเห็นของสายตาข้างที่ดีกว่า เมื่อใช้แว่นสายตา

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		ธรรมดาแล้ว อยู่ในระดับตั้งแต่ ๓ ส่วน ๖๐ เมตร (๓/๖๐) หรือ ๒๐ ส่วน ๔๐๐ ฟุต (๒๐/๔๐๐) ไปจนถึงไม่เกินกว่า ๖ ส่วน ๑๘ เมตร (๖/๑๘) หรือ ๒๐ ส่วน ๗๐ ฟุต (๒๐/๗๐) หรือมีลานสายตาแคบกว่า ๓๐ องศา ๒. ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย (๑) หูหนวก หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการได้ยินจนไม่สามารถรับข้อมูลผ่านทางทางการได้ยิน เมื่อตรวจการได้ยินโดยใช้คลื่นความถี่ที่ ๕๐๐ เฮิรตซ์ ๑,๐๐๐ เฮิรตซ์ และ ๒,๐๐๐ เฮิรตซ์ ในหูข้างที่ได้ยินดีกว่าจะสูญเสียการได้ยินที่ความดังของเสียง ๙๐ เดซิเบลขึ้นไป (๒) หูตึง หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการได้ยินเมื่อตรวจวัดการได้ยิน โดยใช้คลื่นความถี่ที่ ๕๐๐ เฮิรตซ์ ๑,๐๐๐ เฮิรตซ์ และ ๒,๐๐๐ เฮิรตซ์ ในหูข้างที่ได้ยินดีกว่าจะสูญเสียการได้ยินที่ความดังของเสียงน้อยกว่า ๙๐ เดซิเบลลงมาจนถึง ๔๐ เดซิเบล (๓) ความพิการทางการสื่อความหมาย หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมี

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		ความบกพร่องทางการสื่อความหมาย เช่น พูดไม่ได้ พูดหรือฟังแล้วผู้อื่นไม่เข้าใจ เป็นต้น ๓. ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย (๑) ความพิการทางการเคลื่อนไหว หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าปามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องหรือการสูญเสียความสามารถของอวัยวะในการเคลื่อนไหว ได้แก่ มือ เท้า แขน ขา อาจมาจากสาเหตุอัมพาต แขน ขา อ่อนแรง แขน ขาขาด หรือภาวะเจ็บป่วยเรื้อรังจนมีผลกระทบต่อการทำงานมือ เท้า แขน ขา (๒) ความพิการทางร่างกาย หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าปามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่อง หรือความผิดปกติของศีรษะ ใบหน้า ลำตัว และภาพลักษณ์ภายนอกของร่างกายที่เห็นได้อย่างชัดเจน ๔. ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าปามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่องหรือความผิดปกติทางจิตใจหรือสมองในส่วนของการรับรู้ อารมณ์ หรือความคิด ๕. ความพิการทางสติปัญญา การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าปามีส่วนร่วมใน

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		กิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีพัฒนาการช้ากว่าปกติ หรือมีระดับเชาวน์ปัญญาต่ำกว่าบุคคลทั่วไป โดยความผิดปกตินั้น แสดงก่อนอายุ ๑๘ ปี ๖. ความพิการทางการเรียนรู้ การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมโดยเฉพาะด้านการเรียนรู้ ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่องทางสมอง ทำให้เกิดความบกพร่องในด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ หรือกระบวนการเรียนรู้พื้นฐานอื่นในระดับความสามารถที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานตามช่วงอายุและระดับสติปัญญา ๗. ความพิการออทิสติก การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคม ภาษาและการสื่อความหมาย พฤติกรรมและอารมณ์ โดยมีสาเหตุมาจากความผิดปกติของสมอง และความผิดปกตินั้น แสดงก่อนอายุ ๒ ปีครึ่ง ทั้งนี้ ให้รวมถึงการวินิจฉัยกลุ่มออทิสติก สเปกตรัมอื่น ๆ เช่น แอสเพอร์เกอร์ (Asperger) ๒. ประเภทของผู้สูงอายุ ๑) กลุ่มติดสังคม เป็นผู้สูงอายุที่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ดี สุขภาพดี ไม่มีโรคเรื้อรัง หรือมีโรคเรื้อรัง ๑-๒ โรค แต่ควบคุมได้สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้โดยอิสระ มักเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม และมีศักยภาพในการช่วยเหลือผู้อื่น

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		๒) กลุ่มติดบ้าน เป็นผู้สูงวัยที่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ หรือต้องการความช่วยเหลือบางส่วน มีโรคเรื้อรังหลายโรคหรือมีภาวะแทรกซ้อน มีข้อจำกัดในการใช้ชีวิตในสังคม เช่น มีปัญหาสุขภาพ (เคลื่อนไหวลำบาก ซึมเศร้า หลงลืม สมองเสื่อม)ไม่ชอบออกสังคม ติดภาระทางบ้าน ๓) กลุ่มติดเตียง เป็นผู้สูงวัยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวันได้ ต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น มีการเจ็บป่วยเรื้อรังมายาวนาน และมีภาวะแทรกซ้อน มีภาวะห่อมนและเปราะบาง
๒๕. อนามัยสิ่งแวดล้อม	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการจัดการและควบคุมสิ่งแวดล้อม ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนในชุมชน ได้แก่ การจัดการขยะในครัวเรือน การจัดการส้วมและสิ่งปฏิกูล การจัดบ้านหรือที่อยู่อาศัยถูกสุขลักษณะ การจัดการและเฝ้าระวังคุณภาพอาหารและน้ำดื่ม การอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นพื้นที่พิเศษ หรือพื้นที่เสี่ยง	๑. อนามัยสิ่งแวดล้อม หมายถึงการจัดการและควบคุมสิ่งแวดล้อม ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ เพื่อให้เกิดความสมดุลของระบบ นิเวศระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม อันจะส่งผลให้มนุษย์มีความเป็นอยู่ที่ดี ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม ๒. หลักการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมพื้นฐาน (๑) การจัดการขยะในครัวเรือนและชุมชน ขยะแบ่งเป็น ๔ ประเภท ๑) ขยะย่อยสลาย คือ ขยะเน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว นำมาหมักทำปุ๋ยได้ เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้ เศษอาหาร เป็นต้น ๒) ขยะรีไซเคิล คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้ที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ กระป๋องเครื่องดื่ม เศษพลาสติก กล่องเครื่องดื่ม เป็นต้น ๓) ขยะทั่วไปคือขยะประเภทอื่น ๆ ที่ย่อยสลายยาก ไม่คุ้มค่าถ่านำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น พลาสติกห่อลูกอม ชองบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป เป็นต้น

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		และ ๔) ขยะอันตราย คือ ขยะปนเปื้อนที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อคนและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ติดไฟง่าย ปนเปื้อนสารพิษ กัดกร่อน มีเชื้อโรคปะปนอยู่ ระเบิด ทำให้ระคายเคือง เป็นต้น (๒) การจัดการส้วมและสิ่งปฏิกูล คือการรักษาสภาพให้สะอาด ไม่มีน้ำ ชั่งหรือสกปรกมีกลิ่นเหม็น (๓) การจัดบ้านหรือที่อยู่อาศัยให้สะอาด ถูกสุขลักษณะ และส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพที่ดีในบ้านที่พักอาศัย เพื่อลดความเสี่ยงต่อสุขภาพ และลดการเกิดโรคติดต่อจากสัตว์พาหะและแมลงนำโรคมาสู่คน เช่น หนูแมลงสาบ ยุง เป็นต้น (๔) การจัดหาและเผื่อสำรองคุณภาพอาหารและน้ำดื่ม เพื่อลดปัญหาโรค อาหาร มีการกรองน้ำ เป็นต้น (๕) การจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในพื้นที่พิเศษ หรือพื้นที่เสี่ยง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีมลภาวะ ๗ ประเด็น ได้แก่ ฝุ่นควัน น้ำเสียน้ำไม่สะอาด ขยะมูลฝอย ส้วมสิ่งปฏิกูล สัตว์และแมลงที่เป็นพาหะนำโรค และใช้สารเคมี (๖) การจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น การจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในชุมชนเพื่อรองรับต่อกรณีสาธารณสุขภัย หรือภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ การจัดการมลพิษทางอากาศทั้งภายในอาคาร หรือ ภายนอกอาคาร การจัดการเหตุรำคาญด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		(คู่มือการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในชุมชน สำหรับประชาชน: สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. ๒๕๖๐)
๒๖. ความปลอดภัยในการทำงาน	เพื่อป้องกันความปลอดภัยของร่างกาย จากการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะภาคเกษตรกรรม ซึ่งเป็นอาชีพหลักของชาวชนบท โดยดูจากการไม่บาดเจ็บเนื่องจากการทำงาน และหรือไม่เจ็บป่วยจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	๑. การบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยจากการทำงาน หมายถึง การถูกของมีคมบาด ถูกของหนักตกทับ หรือกระแทกตกจากที่สูง การบาดเจ็บ การบาดเจ็บสาหัส พิการ และการเสียชีวิตจากการทำงาน รวมทั้งการเจ็บป่วยจากการปฏิบัติงานบางอาชีพที่เป็นอันตรายต่อสายตา เช่น ช่างเชื่อมโลหะ เป็นต้น ๒. การเจ็บป่วยจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช หมายถึง ผู้ป่วยมีอาการดังต่อไปนี้ เช่น ผื่นคันที่ผิวหนัง แสบหน้าอก ไอ หอบ อาเจียน อูจจาระร่วง หมดสติ ในขณะที่ใช้หรือหลังจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ๓. ข้อมูลการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยเก็บรวบรวมได้จากทะเบียนรายงาน รบ.๑ก.๐๑ หรือ รบ.๑ก/๑ ของสถานบริการสาธารณสุข ทั้งนี้ไม่รวมกรณีเจ็บป่วย หรือตายจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชโดยผิดวัตถุประสงค์ เช่น การฆ่าตัวตาย เป็นต้น
๒๗. การกีฬาและการออกกำลังกาย	เพื่อป้องกันความร่วมมือของคนในชุมชนในการดำเนินการแข่งขันกีฬา โดยดูจากจำนวนครั้งที่ได้มีการแข่งขันกีฬาภายในหมู่บ้าน หรือระหว่างหมู่บ้าน ตลอดจนสามารถสะท้อนให้เห็นถึงการให้บริการของรัฐในด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โดยการจัดพื้นที่ในการเล่นกีฬาและออกกำลังกายในชุมชน อีกทั้งยัง	

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
	บ่งบอกได้ว่าคนในชุมชนมีความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย โดยดูได้จากจำนวนครั้งที่มีการจัดกิจกรรม	

หมวดที่ ๔ ความรู้และการศึกษา (๔ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
๒๘. การให้บริการด้านการศึกษา	เพื่อแสดงให้เห็นถึงโอกาสทางการศึกษาของคนในชุมชน และบ่งบอกได้ว่าคนในชุมชนสามารถเข้าถึงการให้บริการด้านการศึกษาภายในตำบล ทั้งในส่วนสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ที่เป็นของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีบริการอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกหรือไม่	๑. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน หมายถึง แหล่งหรือสถานที่ที่มีการจัดการศึกษา เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ที่เกิดโดยชุมชน ซึ่งเกิดขึ้นจากการสืบทอดของปัญญาท้องถิ่น โดยมีประชาชนชาวบ้านเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ เช่น การจัดการทรัพยากรในจังหวัดน่าน การทำเกษตรผสมผสานของผู้ใหญ่วิบูลย์ การพึ่งตนเองแบบกลุ่มโอศก ทั้งนี้ไม่จำเป็นต้องมีสิ่งปลูกสร้างรองรับ อาจเป็นแปลงนา หรือกระบวนการที่เป็นแหล่งความรู้
๒๙. ความรอบรู้	เพื่อบ่งบอกถึงความสามารถหรือทักษะของคนในชุมชนในด้านที่จำเป็น สำหรับการดำรงชีวิต โดยพิจารณาจากคนในชุมชนมีความรู้ในด้านสุขภาพ ด้านดิจิทัล ด้านสื่อและด้านการเงินหรือไม่	๑. ความรอบรู้ด้านสุขภาพ (Health literacy) หมายถึง ความสามารถหรือทักษะของบุคคลที่จะเข้าใจ ข้อมูลสุขภาพ ตอบข้อซักถาม แลกเปลี่ยนข้อมูลสุขภาพ รวมทั้งเลือกรับบริการสุขภาพในชีวิตประจำวัน เช่น การเลือกที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อความรู้สุขภาพที่ได้รับมา ความสามารถในการตัดสินใจเลือกใช้ผลิตภัณฑ์และบริการ เกี่ยวกับสุขภาพอย่างเหมาะสม ความสามารถที่จะแนะนำและบอกต่อข้อมูลสุขภาพให้คนอื่นได้ ๒. ความรอบรู้ด้านดิจิทัล (Digital Literacy) หมายถึง บุคคลมีสมรรถนะในการเข้าถึง ค้นหา คัดกรอง วิเคราะห์ สังเคราะห์

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		จัดการ ประยุกต์ใช้ สื่อสาร สร้าง แบ่งปัน และติดตามข้อมูลสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม ปลอดภัย มีความรับผิดชอบ มีมารยาท เคารพสิทธิและกฎหมาย ด้วยเครื่องมือและเทคโนโลยีที่เหมาะสมและหลากหลาย ๓. ความรอบรู้ด้านสื่อ (Media literacy) หมายถึง การอ่านสื่อให้ออกเพื่อพัฒนาทักษะในการเข้าถึงสื่อ การวิเคราะห์สื่อ การตีความเนื้อหาของสื่อ การประเมินค่าและเข้าใจผลกระทบของสื่อ รวมถึงความสามารถใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ได้ ๔. ความรอบรู้ทางการเงิน (Financial literacy) หมายถึง การที่ประชาชนมีความรู้และความสามารถในการจัดการทรัพยากรทางการเงินของตนเอง ตั้งแต่การหารายได้ การวางแผนทางการเงิน การออม การลงทุน และการจัดทำงบประมาณรายรับรายจ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓๐. การได้รับการฝึกอบรมด้านต่าง ๆ	เพื่อบ่งบอกถึงการกระจายโอกาสการให้บริการของรัฐในการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านอาชีพ ด้านการศึกษา และด้านสุขภาวะ และเพื่อทราบความต้องการเรียนรู้และฝึกอบรมของคนในชุมชน	
๓๑. โอกาสเข้าถึงระบบการศึกษาของคนพิการ	เพื่อบ่งบอกถึงการเข้าถึงระบบการศึกษาของคนพิการ โดยเฉพาะคนพิการในหมู่บ้าน/ชุมชนที่ช่วยเหลือตนเองได้ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี (ป.๑ – มัธยมศึกษาปีที่ ๓) และเพื่อทราบความต้องการของคนพิการในหมู่บ้าน/ชุมชนในการฝึกอาชีพ	

หมวดที่ ๕ การมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน (๕ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
๓๒. การรวมกลุ่ม ของประชาชน	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงโอกาสของคนในครัวเรือนที่ได้เป็นสมาชิก กลุ่ม ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น กลุ่มออมทรัพย์ เพื่อการผลิต กลุ่มสตรี กลุ่มบริหารจัดการที่ดินสาธารณะ กลุ่ม เกี่ยวกับการปกป้องมรดกทางวัฒนธรรม และกิจกรรมทาง วัฒนธรรม เป็นต้น และมีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมในชุมชน มี จำนวนมากน้อยเพียงใด	๑.การรวมกลุ่ม คือ การที่ประชาชน หรือคนในชุมชนมี การรวมตัวกันตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป มีการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้ บรรลุเป้าหมาย ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นกลุ่ม ๒ ประเภทคือ ๑) กลุ่ม ที่เป็นทางการ คือการแต่งตั้งขึ้นตามโครงสร้างอำนาจหน้าที่เพื่อ ปฏิบัติงานให้สำเร็จ เช่น กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เป็นต้น ๒) กลุ่มที่ไม่เป็นทางการ คือ สมาชิกรวมตัวขึ้นมาเองไม่เป็นไปตาม คำสั่ง ก่อขึ้นมาเป็นไปตามความสนใจร่วมกันและมีมิตรภาพ เช่น กลุ่มธรรมชาติ กลุ่มอนุรักษ์วัฒนธรรม กลุ่มเกษตร เป็นต้น
๓๓. การมีส่วนร่วม ของชุมชน	เพื่อบ่งบอกถึงคนในครัวเรือนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม มี ส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และปฏิบัติตน เพื่อประโยชน์ ของชุมชนหรือท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด	๑. เวทีประชาคม หมายถึง การจัดให้มีการประชุมคนส่วนใหญ่ ของชุมชน เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การเสนอปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาของชุมชน ผลลัพธ์ของเวทีประชาคม ไม่จำเป็นต้องได้แผนชุมชนที่เป็นลาย ลักษณ์อักษร ๒. แผนชุมชน หมายถึง การกำหนดอนาคตและกิจกรรมการ พัฒนาของชุมชน โดยเกิดขึ้นจากคนในชุมชนที่มีการรวมตัวกัน จัดทำแผนขึ้นมา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชน ให้เป็นไป ตามที่ต้องการ และสามารถแก้ปัญหาที่ชุมชนเผชิญอยู่ร่วมกัน โดย คนในชุมชนมีส่วนร่วมคิด ร่วมกำหนดแนวทาง และทำกิจกรรม การพัฒนาาร่วมกัน โดยยึดหลักการพึ่งตนเอง ลดการพึ่งพิงภายนอก ด้วยการคำนึงถึงศักยภาพ ทรัพยากร ภูมิปัญญา วิถีชีวิต

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นเป็นหลัก จึงกล่าวไว้ว่า แผนชุมชน เป็นของชุมชน ดำเนินการโดยชุมชน และเพื่อประโยชน์ของชุมชนเอง ซึ่งแตกต่างจากแผนที่ภาครัฐจัดทำขึ้นมาเพื่อจัดสรรงบประมาณเป็นหลัก
๓๔. ความปลอดภัยของหมู่บ้าน / ชุมชน	เพื่อป้องกันหมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีความปลอดภัยมากน้อยเพียงใด ซึ่งดูได้จากการไม่มีเหตุที่เป็นอาชญากรรมในหมู่บ้าน/ชุมชน และการมีบริการด้านความปลอดภัยจากทั้งภาครัฐ และภาคประชาชน	
๓๕. ศาสนสถาน ศูนย์เรียนรู้ชุมชน และภูมิปัญญาชุมชน	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงโอกาสของคนในชุมชนได้รับการเรียนรู้จากปราชญ์ชาวบ้าน จากสถาบันทางศาสนา และจากศูนย์เรียนรู้ชุมชน ทั้งในและนอกหมู่บ้าน ว่ามีมากน้อยเพียงใด	๑. ภูมิปัญญาท้องถิ่น /ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ความรู้ที่สั่งสมกันมา หรือสืบทอดกันมาและสอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น และวิถีชีวิตของชาวบ้านในการดำรงชีวิต และการผลิต ๒. ปราชญ์ชาวบ้าน หมายถึง ผู้รู้ ผู้ชำนาญการ ผู้นำหรือบุคคลตัวอย่าง ในด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรมและหัตถกรรม การแพทย์แผนไทย การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กองทุนและธุรกิจชุมชน ศิลปกรรม ภาษาและวรรณกรรม ปรัชญา ศาสนาและประเพณี และด้านโภชนาการ เป็นต้น ๓. แพทย์แผนไทย หมายถึง ผู้ที่ประกอบโรคศิลปะตามความรู้หรือตำราแผนไทยที่ถ่ายทอดและพัฒนาสืบทอดกันมาหรือตามการศึกษาจากสถานที่ศึกษาที่มีคณะกรรมการรองรับ
๓๖. การได้รับความคุ้มครองทางสังคม	เพื่อสะท้อนให้เห็นว่าในหมู่บ้าน/ชุมชน มีสวัสดิการสังคมที่หมู่บ้านได้จัดขึ้น หรือกองทุนสวัสดิการชุมชนมีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องจากกองทุนหมุนเวียน เพื่อช่วยเหลือกลุ่ม	๑. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ คนที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป คนพิการและเด็กกำพร้า เด็กถูกทอดทิ้ง เด็กเร่ร่อนที่ไม่ได้รับการดูแลจากครอบครัว

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
	คนยากจนและด้อยโอกาสหรือไม่ โดยเฉพาะ ผู้สูงอายุ คนพิการ เด็กกำพร้า เด็กถูกทอดทิ้ง และเด็กเร่ร่อน	คนในชุมชน สวัสดิการชุมชน สวัสดิการภาครัฐ/เอกชน และกลุ่มเสี่ยงที่อาจถูกทอดทิ้ง ๒. การได้รับการดูแลเอาใจใส่ หมายถึง ได้รับการดูแลเอาใจใส่ในชีวิตความเป็นอยู่ ด้านอาหารการกิน เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม และได้รับการดูแลเมื่อยามเจ็บไข้ ได้ป่วย การดูแลเอาใจใส่ด้านสภาพจิตใจจากคนในครอบครัว หมู่บ้านหรือชุมชน รวมทั้งได้รับสวัสดิการชุมชนหรือเบี้ยยังชีพ จากภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือไม่ ๓. การค้ำมนุษย์ หมายถึง การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการเป็นธรรมาภิบาล การจัดหาเงินทุน การรับตัวไว้ และการบริหารบุคคลที่ได้มา ซึ่งก็คือผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำตัวผู้เสียหายไปก่อให้เกิดผลกำไร

หมวดที่ ๖ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๕ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
๓๗. การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและดูแลสิ่งแวดล้อม	เพื่อป้องกันภัยพิบัติและสามารถเข้าถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของชุมชนมากขึ้นน้อยเพียงใด	
๓๘. คุณภาพดิน	เพื่อป้องกันภัยพิบัติดินในหมู่บ้านว่ามีคุณภาพอย่างไร	๑. ดินตื้น หมายถึง ดินที่มีลูกรัง ศิลาแลง ก้อนกรวด หรือเศษหิน เป็นจำนวนมากอยู่ในดินตื้นกว่า ๕๐ เซนติเมตร หรือเศษหินเป็นจำนวนมาก ๒. หน้าดินถูกชะล้าง หมายถึง การที่ดินชั้นบนซึ่งประกอบด้วยธาตุอาหารต่าง ๆ และมีความสมบูรณ์มากกว่าส่วนอื่น ถูกน้ำทำให้อนุภาคของดินแตกกระจายออกจากกัน และพัดพาอนุภาคนั้นให้เคลื่อนย้ายไปจากพื้นที่เพาะปลูก เป็นผลให้ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ และเสื่อมคุณภาพ ๓. ดินจืด หมายถึงดิน ที่ขาดความอุดมสมบูรณ์ของธาตุอาหารตามธรรมชาติ ที่สำคัญต้องพึ่งพาปุ๋ยจำนวนมากในการเพาะปลูก ๔. ดินเค็ม หมายถึง ดินที่มีเกลือคลอไรด์ หรือซัลเฟตผสมอยู่ในอัตราส่วนสูง ทำให้เนื้อดินแน่นเป็นผลทำให้พืชไม่สามารถนำสารอาหารบางชนิดในดินมาใช้ เพื่อการเจริญเติบโตได้ ซึ่งจะทำให้ผลผลิตทางการเกษตรในบริเวณนั้นลดลง อาจสังเกตดินชนิดนี้ได้จากการมีเกลือเป็นฝ้าสีขาวเกาะบนหน้าดิน ๕. ดินเปรี้ยว หมายถึง ดินที่มีแร่ธาตุประเภทกรด เช่น ธาตุไฮโดรเจน เหล็ก และอลูมิเนียม ผสมอยู่ในปริมาณค่อนข้างสูง เมื่อ

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		ธาตุเหล่านี้นละลายออกมามาก จะทำให้เนื้อดินเหนียวและมีความอุดมสมบูรณ์ลดลง พบได้ทั่วไปโดยเฉพาะดินที่ใช้เพาะปลูกหรือมีการใส่ปุ๋ยวิทยาศาสตร์เป็นเวลานาน
๓๙. คุณภาพน้ำ	เพื่อป้องกันคุณภาพของแหล่งน้ำผิวดินในหมู่บ้านว่ามีคุณภาพอย่างไร	๑. แหล่งน้ำผิวดิน ได้แก่ แหล่งน้ำธรรมชาติที่สามารถนำน้ำขึ้นมาใช้ได้ และแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น
๔๐. การจัดการสภาพสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	เพื่อป้องกันสภาพขยะมูลฝอย ขยะของเสียอันตราย และน้ำเสียในหมู่บ้านว่าเป็นอย่างไร อันจะทำให้สภาพแวดล้อมในหมู่บ้านดูสะอาด น่าอยู่อาศัย โดยดูได้จากการมีปัญหาขยะมูลฝอย ขยะของเสียอันตราย และน้ำเสีย มีการจัดการอย่างถูกสุขลักษณะหรือไม่	๑. ขยะมูลฝอย หมายความว่ารวมถึง เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว วัสดุสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น ๆ ๒. การจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวม การขนถ่าย การขนส่ง และการกำจัดขยะมูลฝอย โดยมีมาตรการป้องกันไม่ให้ขยะมูลฝอยเป็นสาเหตุของสภาพกรังรังจนก่อให้เกิดปัญหา เหตุรำคาญ หรืออุบัติเหตุ หรือเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค หรือก่อให้เกิดมลพิษทางดิน น้ำ และอากาศ ๓. การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ หมายถึง การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยลงในภาชนะที่ทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีฝาปิด และมีความจุพอเพียงกับปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้น ๔. การขนถ่ายหรือขนส่งขยะมูลฝอย หมายถึง การลำเลียงขยะมูลฝอยจากสถานที่เกิดขยะไปยังสถานที่กำจัด ที่สามารถป้องกันการฟุ้งกระจาย และการตกหล่นของขยะมูลฝอยได้

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		๕. การกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ หมายถึง การกำจัดขยะมูลฝอย โดยวิธีฝังกลบวิธีหมักทำปุ๋ย หรือวิธีเผาในเตาเผา หรือสถานที่ที่จัดไว้เฉพาะเพื่อการเผาขยะ ๖. ของเสียอันตราย หมายถึง ของเสียที่มีองค์ประกอบของวัตถุอันตราย ได้แก่ วัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกัดกร่อน วัตถุกัมมันตรังสี วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง เคมีภัณฑ์ หรือสิ่งอื่น ๗. น้ำเสีย หมายถึง ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมวลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่
๔๑. การจัดการมลพิษ	เพื่อป้องกันถึงความสามารถของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน รวมถึงหน่วยงานอื่น ร่วมจัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ และมลพิษทางเสียง	๑. มลพิษทางอากาศ หมายถึง ภาวะอากาศที่มีสารเจือปนอยู่ในปริมาณที่สูง เช่น ฝุ่นละอองจากลมพายุ ไฟไหม้ป่า ก๊าซ ธรรมชาติ มลพิษจากท่อไอเสีย เป็นต้น ๒. มลพิษทางเสียง หมายถึง เสียงที่ดังเกินความจำเป็น จนก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพอนามัยของคน มาจากแหล่งต่าง ๆ มากมาย ได้แก่ การคมนาคม โรงงานอุตสาหกรรม เป็นเสียงที่เกิดจากการทำงานของเครื่องจักรขนาดต่าง ๆ ครีวเรือน เป็นเสียงที่เกิดจากเครื่องมือ เครื่องใช้ภายในบ้าน เช่น เครื่องตัดหญ้า เครื่องดูดฝุ่น เครื่องขัดพื้น วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

หมวดที่ ๗ ความเสี่ยงของชุมชนและภัยพิบัติ (๓ ตัวชี้วัด)

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
๔๒. ความปลอดภัย จากยาเสพติด	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือระหว่างคนในหมู่บ้าน และ รัฐบาล ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด โดยดูจาก จำนวนผู้เสพยาเสพติดมีจำนวนน้อยเพียงใด และมีการดำเนิน กิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดหรือไม่	๑. ยาเสพติด หมายถึง ผงขาว เฮโรอีน ผิ่น กัญชา ยาบ้า สารระเหย ยากล้วยเครียด ยากล่อมประสาท ยาอี ยาเลิฟ ยาเค เคตามีน โคเคน ไอซ์ เป็นต้น ทั้งนี้ไม่นับรวมเหล้า บุหรี่ หรือยาแก้ปวดต่าง ๆ ๒. ผู้ใช้หรือผู้เสพยาเสพติดในหมู่บ้าน หมายถึง ผู้ใช้หรือผู้เสพยาเสพติดที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านนี้เท่านั้น โดยไม่นับรวมผู้ใช้หรือผู้เสพยาเสพติดจากที่อื่นมาแว่สม หรือใช้ในหมู่บ้านนี้เป็นสถานที่เสพยาเสพติด ยอดรวมของผู้เสพยาเสพติดตามชนิดยา ต้องเท่ากับหรือมากกว่า ยอดรวมผู้ใช้ยาเสพติดทั้งหมด ของหมู่บ้าน ๓. ผู้ใช้หรือผู้เสพยาเสพติด ตามคำสั่งศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติที่ ๑๖/๒๕๔๖ ถือว่าเป็นผู้ช่วยควรได้รับการดูแลได้รับการบำบัดรักษา ๔. วัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้กับประชาชนในหมู่บ้านเพื่อให้พ้นจากพิษภัยของยาเสพติดเท่านั้น ไม่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการปราบปรามหรือจับกุมผู้ติดยาเสพติดแต่อย่างใด
๔๓. ความปลอดภัย จากภัยพิบัติ	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการเตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติของหมู่บ้าน/ชุมชน โดยพิจารณาจากการตระหนักรู้ มีความรู้ความเข้าใจของคนในชุมชน และการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมวางแผน จัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติโดยอาศัย	๑. ภัยพิบัติ หมายถึง สาธารณภัย อันได้แก่ อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง ภาวะฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ภัยจากลูกเห็บ ภัยอันเกิดจากไฟฟ้า ภัยที่เกิดจากโรคหรือการระบาดของแมลง หรือศัตรูพืชทุกชนิด ภัยอันเกิดจากโรคที่แพร่หรือระบาดในมนุษย์ อากาศ

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
	ชุมชนเป็นฐาน เช่น การมีระบบเตือนภัย มีกิจกรรมเตรียมรับมือ มีการฝึกซ้อมอพยพประชาชน และมีศูนย์อพยพ/ศูนย์พักพิง เป็นต้น	หนาวจัดผิดปกติ ภัยสงคราม และภัยอื่นเนื่องมาจากการกระทำของผู้ก่อการร้าย กองกำลังจากนอกประเทศ ตลอดจนภัยอื่น ๆ ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติหรือมีบุคคลหรือสัตว์ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน ๒. การเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ หมายถึง การเตรียมการรับมือกับภัยพิบัติ มุ่งเน้นกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้ครัวเรือนมีความสามารถในการคาดการณ์ เฝ้าระวังเหตุ และจัดการกับผลกระทบจากภัยพิบัติอย่างเป็นระบบ หากเตรียมความพร้อมได้ดีจะทำให้สามารถดำเนินการต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ทั้งในช่วงก่อน ระหว่าง และหลังการเกิดภัยพิบัติ และเพิ่มโอกาสในการรักษาชีวิตให้ปลอดภัยจากเหตุการณ์ภัยพิบัติได้มากขึ้น ๓. ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง โอกาส/เหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหาย ซึ่งมีความไม่แน่นอน เป็นไปได้ว่าจะไม่เกิดเหตุการณ์ใด ๆ ขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดเหตุการณ์นั้นขึ้นเช่นกัน
๔๔. ความปลอดภัยจากความเสี่ยงในชุมชน	เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ ของหมู่บ้าน/ชุมชน ได้แก่ ความเสี่ยงในด้านการพนัน ปัญหาเด็กวัยรุ่นตีกัน ปัญหาเด็กติดเกม ปัญหาเด็กแว้น ปัญหาการใช้ความรุนแรง ทะเลาะวิวาทจากการดื่มสุรา โดยดูจากจำนวนการเล่นการพนันชนิดต่าง ๆ จำนวนปัญหา และความเสี่ยงเหล่านั้นก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับหมู่บ้าน/ชุมชน หรือไม่	๑. ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเปล่า หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคต และมีผลกระทบหรือทำให้ดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ตัวชี้วัด	จุดมุ่งหมายตัวชี้วัด	คำอธิบาย
		๒. เด็กติดเกม หมายถึง เด็กที่มีกิจกรรมการเล่นเกมอย่างเดียว ไม่สนใจอย่างอื่น หมกมุ่นอยู่กับเกมทั้งวันทั้งคืน มีผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจ ๓. อาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การกระทำความผิดโดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด เช่น การหลอกโอนเงินทางบัญชีธนาคาร หลอกขายของออนไลน์ การพนันออนไลน์ เป็นต้น

๑๔. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช.๒ค) สำหรับใช้วางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

หมวดที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐาน (๑๐ ตัวชี้วัด)

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	คะแนน	
ตัวชี้วัดที่ ๑	ถนน	ถนนเส้นทางหลักในหมู่บ้าน/ชุมชนใช้การได้ดี หรือไม่ (คำถามข้อ ๑.๒) ☐ ไม่ดีตลอดทั้งปี ☐ พอใช้ได้ ☐ ดีเฉพาะในฤดูแล้ง ☐ พอใช้ได้ตลอดทั้งปี ☐ ใช้การได้ดีตลอดทั้งปี	ถนนเส้นทางหลักในหมู่บ้าน/ชุมชนใช้การได้ดีตลอดทั้งปี	๓	☐
			ถนนเส้นทางหลักในหมู่บ้าน/ชุมชนพอใช้การได้ หรือ ใช้ได้ดีเฉพาะในฤดูแล้ง หรือ พอใช้ได้ตลอดทั้งปี	๒	
			ถนนเส้นทางหลักในหมู่บ้าน/ชุมชนใช้ได้ไม่ดีตลอดทั้งปี	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๒	น้ำดื่ม	ครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี (คำถามข้อ ๒.๑)	ครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี <u>มากกว่าร้อยละ ๙๕</u> ของครัวเรือนทั้งหมด	๓	☐

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	คะแนน	
		(๑) จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน/ชุมชนครัวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑)	ครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและ บริโภคเพียงพอตลอดปี <u>ระหว่างร้อยละ ๖๓-๙๕</u> ของครัวเรือนทั้งหมด	๒	
		(๒) จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภค เพียงพอตลอดปี.....ครัวเรือน <u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$	ครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและ บริโภคเพียงพอตลอดปี <u>น้อยกว่าร้อยละ ๖๓</u> ของครัวเรือนทั้งหมด	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๓	น้ำใช้	ครัวเรือนที่มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี (คำถามข้อ ๓.๑)	ครัวเรือนที่มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปีจาก แหล่ง <u>มากกว่าร้อยละ ๙๕</u> ของ ครัวเรือนทั้งหมด	๓	☐
		(๑) จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน/ชุมชน ครัวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑)	ครัวเรือนที่มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี..... ครัวเรือน	๒	
		(๒) จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี..... ครัวเรือน	ครัวเรือนที่มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี <u>ระหว่างร้อยละ ๖๓-๙๕</u> ของครัวเรือน ทั้งหมด	๒	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	คะแนน	
		<u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$	ครัวเรือนที่มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี <u>น้อยกว่าร้อยละ ๖๓</u> ของครัวเรือนทั้งหมด	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๔	น้ำเพื่อการเกษตร	น้ำจากแหล่งน้ำในหมู่บ้านและชุมชนนี้ใช้สำหรับการเพาะปลูกเพียงพอหรือไม่ (คำถามข้อ ๔.๑) ☐ ไม่เพียงพอ ☐ เพียงพอเฉพาะฤดูฝน ☐ เพียงพอตลอดปี ☐ ไม่มีแหล่งน้ำสำหรับเพาะปลูก ☐ ไม่ได้ใช้แหล่งน้ำสำหรับการเพาะปลูก <u>หมายเหตุ</u> จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดในข้อนี้ ถ้าในหมู่บ้าน /ชุมชนนี้ไม่มีหรือไม่ได้ใช้น้ำเพื่อการเกษตร	น้ำจากแหล่งน้ำในหมู่บ้านและชุมชนนี้ใช้สำหรับการเพาะปลูก <u>เพียงพอตลอดปี</u>	๓	☐
			น้ำจากแหล่งน้ำในหมู่บ้านและชุมชนนี้ใช้สำหรับการเพาะปลูก <u>เพียงพอเฉพาะฤดูฝน</u>	๒	
			น้ำจากแหล่งน้ำในหมู่บ้านและชุมชนนี้ใช้สำหรับการเพาะปลูก <u>ไม่เพียงพอตลอดปี</u>	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	คะแนน	
ตัวชี้วัดที่ ๕	ไฟฟ้าและเชื้อเพลิงในการหุงต้ม	หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีไฟฟ้าใช้ หรือไม่ (คำถามข้อ ๕.๑.๑)	ครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีไฟฟ้าใช้ <u>มากกว่าร้อยละ ๙๕</u> ของครัวเรือนทั้งหมด	๓	☐
		(๑) จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน/ชุมชนครัวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑)	ครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีไฟฟ้าใช้ <u>ระหว่างร้อยละ ๘๕-๙๕</u> ของครัวเรือนทั้งหมด	๒	
		(๒) จำนวนครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้ทั้งหมด..... ครัวเรือน <u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$	ครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีไฟฟ้าใช้ <u>น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</u> ของครัวเรือนทั้งหมด	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๖	การมีที่ดินทำกิน	(๑) จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน/ชุมชน ครัวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) ครัวเรือนมีที่ดินทำกินเป็นของตนเองแต่ต้องเช่าเพิ่มบางส่วน ครัวเรือน (คำถามข้อ ๖.๑.๒)	ครัวเรือนมีที่ดินทำกินเป็นของตนเองแต่ต้องเช่าเพิ่มบางส่วน <u>รวมกับ</u> ครัวเรือนไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองต้องเช่าที่ดินทั้งหมด - ถ้าจำนวนดังกล่าว <u>น้อยกว่าร้อยละ ๑๐</u> ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด	๓	☐

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการ วิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	คะแนน	
		(๓) ครั้วเรือนไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองต้องเช่าที่ดินทั้งหมด..... ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๖.๑.๓) วิธีคำนวณ $\text{ร้อยละ} = \frac{[(\text{๒}) + (\text{๓})] \times ๑๐๐}{(\text{๑})}$	- ถ้าจำนวนดังกล่าว อยู่ระหว่าง ร้อยละ ๑๐-๒๕ ของจำนวนครั้วเรือนทั้งหมด	๒	
			- ถ้าจำนวนดังกล่าว มากกว่าร้อยละ ๒๕ ของจำนวนครั้วเรือนทั้งหมด	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๗	การติดต่อสื่อสาร	ส่วนที่ ๑ จำนวนครั้วเรือนที่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ (โทรศัพท์มือถือ) หรือมีอินเทอร์เน็ตประจำบ้าน/ อินเทอร์เน็ตมือถือ จำนวนครั้วเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน/ชุมชน (๑)ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) ครั้วเรือนที่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ (โทรศัพท์มือถือ) จำนวน.....ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๗.๑.๑) (๓) ครั้วเรือนที่มีโทรศัพท์ประจำบ้าน จำนวน.....ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๗.๑.๒)	จำนวนครั้วเรือนที่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ (โทรศัพท์มือถือ) หรือ โทรศัพท์ประจำบ้าน หรือ อินเทอร์เน็ตประจำบ้าน/ อินเทอร์เน็ตมือถือ <u>มากกว่าร้อยละ ๗๐</u> ของครั้วเรือนทั้งหมด และ หมู่บ้านมีบริการโทรศัพท์สาธารณะที่ใช้การได้ จำนวนครั้วเรือนที่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ (โทรศัพท์มือถือ) หรือ โทรศัพท์ประจำบ้าน หรือ อินเทอร์เน็ตประจำบ้าน/ อินเทอร์เน็ตมือถือ มากกว่าร้อยละ	๓ ๒	☐

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	คะแนน	
		(๔) ครั้วเรือนที่มีอินเทอร์เน็ตประจำบ้าน/อินเทอร์เน็ตมือถือ จำนวน.....ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๗.๑.๓) (๕) จำนวนครั้วเรือนที่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ (โทรศัพท์มือถือ) หรือ โทรศัพท์ประจำบ้าน หรือ อินเทอร์เน็ตประจำบ้าน/อินเทอร์เน็ตมือถือ โดยให้เลือกจากข้อ (๒) หรือ (๓) หรือ (๔) ที่มีจำนวนครั้วเรือนมากที่สุด <u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๕) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$ ส่วนที่ ๒ หมู่บ้านมีบริการโทรศัพท์สาธารณะที่ใช้การได้ จำนวนโทรศัพท์สาธารณะ.....เครื่อง (คำถามข้อ ๗.๑.๗)	๗๐ ของครั้วเรือนทั้งหมด <u>หรือ</u> หมู่บ้านมีบริการโทรศัพท์สาธารณะที่ใช้การได้ <u>อย่างใดอย่างหนึ่ง</u>		
			จำนวนครั้วเรือนที่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ (โทรศัพท์มือถือ) หรือ โทรศัพท์ประจำบ้าน หรือ อินเทอร์เน็ตประจำบ้าน/อินเทอร์เน็ตมือถือ <u>น้อยกว่าร้อยละ ๗๐</u> ของครั้วเรือนทั้งหมด <u>และ</u> หมู่บ้านไม่มีบริการโทรศัพท์สาธารณะที่ใช้การได้	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	คะแนน	
ตัวชี้วัดที่ ๘	สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย	(๑) หมู่บ้าน/ชุมชน สามารถเข้าถึงการบริการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยหรือไม่ (คำถามข้อ ๘.๑) ☐ เข้าถึง ☐ เข้าไม่ถึง (๒) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่หมู่บ้าน/ชุมชน สามารถเข้าถึงผ่านมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย (คำถามข้อ ๘.๒) ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่	หมู่บ้าน/ชุมชนสามารถเข้าถึงสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยได้ และ ผ่านมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย	๓	☐
			หมู่บ้าน/ชุมชนสามารถเข้าถึงได้ แต่ ไม่ผ่านมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย	๒	
			หมู่บ้าน/ชุมชน ไม่ สามารถเข้าถึงสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยได้	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๙	สิ่งอำนวยความสะดวกคนพิการและผู้สูงอายุ	อาคารหรือสถานที่ของหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือ องค์กรอื่น ๆ ในหมู่บ้าน / ชุมชนนี้ มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนพิการและผู้สูงอายุ ดังต่อไปนี้หรือไม่ (คำถามข้อ ๙.๑)	หมู่บ้าน /ชุมชนมีสิ่งอำนวยความสะดวกตั้งแต่ ๑๘ ข้อขึ้นไป	๓	☐
			หมู่บ้าน /ชุมชนมีสิ่งอำนวยความสะดวก ระหว่าง ๑๑-๑๗ ข้อ	๒	
			หมู่บ้าน /ชุมชนมีสิ่งอำนวยความสะดวก ต่ำกว่า ๑๑ ข้อ	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม				เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
						เกณฑ์ชี้วัด	คะแนน	
		ลำดับ	สิ่งอำนวยความสะดวก	มี	ไม่มี			
		๑	ที่นั่งสำหรับคนพิการหรือพื้นที่สำหรับจอดรถขึ้นคนพิการและผู้สูงอายุ					
		๒	ทางลาด					
		๓	พื้นผิวต่างสัมผัสสำหรับคนพิการทางการเห็น					
		๔	บันไดเลื่อนสำหรับคนพิการ					
		๕	ทางลาดเลื่อนหรือทางเลื่อนในแนวราบ					
		๖	ราวกันตกหรือผนังกันตก					
		๗	ถังขยะแบบยกเคลื่อนที่ได้					

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม				เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
						เกณฑ์ชี้วัด	คะแนน	
		๘	สถานที่ติดต่อหรือประชาสัมพันธ์ สำหรับคนพิการ					
		๙	โทรศัพท์สาธารณะสำหรับคน พิการ					
		๑๐	จุดบริการน้ำดื่มสำหรับคนพิการ					
		๑๑	ตู้บริการเงินด่วนสำหรับคนพิการ					
		๑๒	ประตูสำหรับคนพิการ					
		๑๓	ห้องน้ำสำหรับคนพิการและ ผู้สูงอายุ					
		๑๔	ลิฟต์สำหรับคนพิการและผู้สูงอายุ					
		๑๕	ที่จอดรถสำหรับคนพิการและ ผู้สูงอายุ					

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม				เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
						เกณฑ์ชี้วัด	คะแนน	
		๑๖	สัญญาณเสียงและสัญญาณแสงขอความช่วยเหลือสำหรับคนพิการและผู้สูงอายุ					
		๑๗	ป้ายแสดงอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและผู้สูงอายุ					
		๑๘	ทางสัญจรสำหรับคนพิการ					
		๑๙	ตู้ไปรษณีย์สำหรับคนพิการ					
		๒๐	พื้นที่สำหรับหนัภัยของคนพิการ					
		๒๑	การประกาศเตือนภัยสำหรับคนพิการทางการเห็นฯ					
		๒๒	การประกาศข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับคนพิการทางการเห็นฯ					

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม				เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
						เกณฑ์ชี้วัด	คะแนน	
		๒๓	เจ้าหน้าที่ซึ่งผ่านการฝึกอบรมคอยให้บริการ					
			รวม					
ตัวชี้วัดที่ ๑๐	พื้นที่ สาธารณะสีเขียวและ พื้นที่ สาธารณะ ประโยชน์	(๑) หมู่บ้าน/ชุมชน มีพื้นที่สาธารณะสีเขียวหรือไม่ (คำถามข้อ ๑๐.๑)				หมู่บ้าน/ชุมชนมีพื้นที่สาธารณะสีเขียว <u>และ</u> มีบริการพื้นที่สาธารณะ	๓	☐
		☐ มี ☐ ไม่มี				หมู่บ้าน/ชุมชนมีพื้นที่สาธารณะสีเขียว <u>หรือ</u> มีบริการพื้นที่สาธารณะ <u>อย่างใดอย่างหนึ่ง</u>	๒	
		(๒) หมู่บ้าน/ชุมชน มีบริการพื้นที่สาธารณะหรือไม่ (คำถามข้อ ๑๐.๒)				หมู่บ้าน/ชุมชนไม่มีพื้นที่สาธารณะสีเขียว <u>และ</u> ไม่มีบริการพื้นที่สาธารณะ	๑	
		☐ มี ☐ ไม่มี						

หมวดที่ ๒ สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ (๑๐ ตัวชี้วัด)

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
ตัวชี้วัดที่ ๑๑	การมีงานทำ	(๑) คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีการประกอบอาชีพและมีรายได้ (คำถามข้อ ๑๑.๑) จำนวน.....คน	คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีการประกอบอาชีพและมีรายได้ <u>มากกว่าร้อยละ ๙๗</u> ขึ้นไป	๓	☐
		(๒) คนในหมู่บ้าน/ชุมชน มีคนที่เรียนจบการศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ ๓ ขึ้นไปหรือเทียบเท่า ที่ไม่ได้ทำงาน (ไม่นับคนที่กำลังศึกษาต่อและคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้) (คำถามข้อ ๑๑.๔) จำนวน.....คน	คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีการประกอบอาชีพและมีรายได้ <u>ร้อยละ ๘๐ - ๙๗</u>	๒	
		<u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๑) \times ๑๐๐}{(๒)} = \dots\dots\dots$	คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีการประกอบอาชีพและมีรายได้ <u>น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</u>	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๑๒		หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีสถานประกอบการภายในตำบลหรือไม่	จำนวนครัวเรือนที่ทำงานในสถานประกอบการที่อยู่ภายในตำบลนี้	๓	☐

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
	การทำงานใน สถาน ประกอบการ	(คำถามข้อ ๑๒.๑.๑) ☐ มี ☐ ไม่มี (๑) ครั้วเรือนทั้งหมด.....ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) จำนวนครั้วเรือนของหมู่บ้าน/ชุมชนนี้ที่มีคนทำงานในสถานประกอบการภายในตำบลนี้.....ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๒.๑.๒ (๑)) หมายเหตุ จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดข้อนี้ ถ้าไม่มีสถานประกอบการในตำบล วิธีคำนวณ $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$	มากกว่าร้อยละ ๑๐ ของครั้วเรือนทั้งหมด		
			จำนวนครั้วเรือนที่ทำงานในสถานประกอบการที่อยู่ภายในตำบลนี้ ระหว่างร้อยละ ๕-๑๐ ของครั้วเรือนทั้งหมด	๒	
			จำนวนครั้วเรือนที่ทำงานในสถานประกอบการที่อยู่ภายในตำบลนี้ น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของครั้วเรือนทั้งหมด	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
ตัวชี้วัดที่ ๑๓	ร้านอาหารและร้านค้า	หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีร้านอาหารที่ได้รับมาตรฐานท้องถิ่นหรือกรมอนามัย (คำถามข้อ ๑๓.๑.๑)	หมู่บ้าน/ชุมชน มีร้านอาหาร และ แผงลอย ที่ได้รับมาตรฐานท้องถิ่นหรือกรมอนามัย	๓	☐
		☐ มี ☐ ไม่มี	หมู่บ้าน/ชุมชน มีร้านอาหาร หรือ แผงลอย ที่ได้รับมาตรฐานท้องถิ่นหรือกรมอนามัย <u>อย่างใดอย่างหนึ่ง</u>	๒	
		หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีแผงลอยที่ได้รับมาตรฐานท้องถิ่นหรือกรมอนามัย (คำถามข้อ ๑๓.๑.๒)	หมู่บ้าน/ชุมชน มีร้านอาหาร และ แผงลอย ที่ ไม่ ได้รับมาตรฐานท้องถิ่นหรือกรมอนามัย	๑	
		☐ มี ☐ ไม่มี หมายเหตุ จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดข้อนี้ ถ้าไม่มีสถานประกอบการในตำบล			
ตัวชี้วัดที่ ๑๔	ผลผลิตจากการทำนา	(๑) ครั้วเรือนทั้งหมด.....ครั้วเรือน คำถามข้อ ๑.๑) (๒) มีครั้วเรือนที่ทำนา.....ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๔.๒) (๓) พื้นที่ทำนา.....ไร่ (คำถามข้อ ๑๔.๑)	ในกรณีที่ ครั้วเรือน สวนมากในหมู่บ้านนี้ทำนาตั้งแต่ปีละ ๒ ครั้งขึ้นไป ใช้เกณฑ์ต่อไปนี้		☐

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๔) พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด.....ไร่ (คำถามข้อ ๑๔.๑ + ๑๕.๑ + ๑๕.๖ + ๑๖.๑.๑ + ๑๖.๒.๑ + ๑๖.๓.๑ + ๑๖.๔.๑ + ๑๗.๑.๒ + ๑๘.๔.๒ + ๑๘.๕.๑ + ๑๘.๖.๑)	ครัวเรือนส่วนมากได้ผลผลิตข้าวเปลือก มากกว่า ๗๐๐ กก./ไร่	๓	
		(๕) ส่วนมากทำนาปีละ.....ครั้ง (คำถามข้อ ๑๔.๕)	ครัวเรือนส่วนมากได้ผลผลิตข้าวเปลือก ๕๐๐ - ๗๐๐ กก./ไร่	๒	
		(๖) ได้ผลผลิตไร่ละ.....กิโลกรัม (คำถามข้อ ๑๔.๗)	ครัวเรือนส่วนมากได้ผลผลิตข้าวเปลือก น้อยกว่า ๕๐๐ กก./ไร่	๑	
		<u>หมายเหตุ</u> จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดข้อนี้ ถ้า	ในกรณีที่ ครัวเรือน ส่วนมากในหมู่บ้านนี้ทำนา ปีละ ๑ ครั้ง ใช้เกณฑ์ต่อไปนี้		
		- มีครัวเรือนที่ทำนาน้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของครัวเรือนทั้งหมด หรือ	ภาคกลาง		
		- มีพื้นที่ทำนาในหมู่บ้าน/ชุมชน น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่การเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน	ครัวเรือนส่วนมากได้ผลผลิตข้าวเปลือก มากกว่า ๖๐๐ กก./ไร่	๓	
			ครัวเรือนส่วนมากได้ผลผลิตข้าวเปลือก ๔๕๐ - ๖๐๐ กก./ไร่	๒	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		<u>วิธีคำนวณแบบที่ ๑</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$	ครัวเรือนส่วนมากได้ผลผลิตข้าวเปลือก <u>น้อยกว่า ๔๕๐ กก./ไร่</u>	๑	
			ภาคเหนือ ครัวเรือนส่วนมากได้ผลผลิตข้าวเปลือก <u>มากกว่า ๕๘๐ กก./ไร่</u>	๓	
		<u>วิธีคำนวณแบบที่ ๒</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๓) \times ๑๐๐}{(๔)} = \dots\dots\dots$	ครัวเรือนส่วนมากได้ผลผลิตข้าวเปลือก <u>๔๒๐ - ๕๘๐ กก./ไร่</u>	๒	
			ครัวเรือนส่วนมากได้ผลผลิตข้าวเปลือก <u>น้อยกว่า ๔๒๐ กก./ไร่</u>	๑	
			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครัวเรือนส่วนมากได้ผลผลิตข้าวเปลือก <u>มากกว่า ๓๗๐ กก./ไร่</u>	๓	
			ครัวเรือนส่วนมากได้ผลผลิตข้าวเปลือก <u>๒๗๐ - ๓๗๐ กก./ไร่</u>	๒	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
			ครัวเรือนส่วนมากได้ผลผลิตข้าวเปลือก <u>น้อยกว่า ๒๗๐ กก./ไร่</u>	๑	
			ภาคใต้ ครัวเรือนส่วนมากได้ผลผลิตข้าวเปลือก <u>มากกว่า ๔๘๐ กก./ไร่</u>	๓	
			ครัวเรือนส่วนมากได้ผลผลิตข้าวเปลือก <u>๓๐๐ - ๔๘๐ กก./ไร่</u>	๒	
			ครัวเรือนส่วนมากได้ผลผลิตข้าวเปลือก <u>น้อยกว่า ๓๐๐ กก./ไร่</u>	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๑๕	ผลผลิตจากการทำไร่	(๑) ครัวเรือนทั้งหมด.....ครัวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด.....ไร่ (คำถามข้อ ๑๔.๑ + ๑๕.๑ + ๑๕.๖ + ๑๖.๑.๑ + ๑๖.๒.๑ + ๑๖.๓.๑ + ๑๖.๔.๑ + ๑๗.๑.๒ + ๑๘.๔.๒ + ๑๘.๕.๑ + ๑๘.๖.๑)	ก. ให้พิจารณาเฉพาะพืชไรที่มีจำนวน <u>ครัวเรือนเพาะปลูกมากเป็นอันดับ</u> <u>หนึ่งจากพืชไร่อายุสั้น หรือพืชไร่อายุ</u> <u>ยาว โดยใช้พืชที่มีคะแนนสูงสุดเป็น</u> <u>เกณฑ์การชี้วัด ตามหลักเกณฑ์</u> <u>ดังต่อไปนี้</u>	๓	☐

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)	
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน		
		(๓) พืชไร่อายุสั้นที่ครัวเรือนส่วนมากปลูกมากเป็นอันดับหนึ่ง..... (คำถามข้อ ๑๕.๓)	พืชไร่อายุสั้น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ผลผลิตต่อไร่ <u>มากกว่า ๗๐๐ กก.</u>			
		(๔) มีครัวเรือนที่ปลูกทั้งหมด.....ครัวเรือน (คำถามข้อ ๑๕.๓ (๑))				
		(๕) มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด.....ไร่ (คำถามข้อ ๑๕.๓ (๒))				
		(๖) ปีที่ผ่านมาครัวเรือนได้ผลผลิตเฉลี่ย ไร่ละ.....กิโลกรัม (คำถามข้อ ๑๕.๓ (๔))	ผลผลิตต่อไร่ <u>๔๕๐ - ๗๐๐ กก.</u>	๒		
		(๗) พืชไร่อายุยาวที่ครัวเรือนส่วนมากปลูกมากเป็นอันดับหนึ่ง..... (คำถามข้อ ๑๕.๘)	ผลผลิตต่อไร่ <u>น้อยกว่า ๔๕๐ กก.</u>	๑		
		(๘) มีครัวเรือนที่ปลูกทั้งหมด.....ครัวเรือน (คำถามข้อ ๑๕.๘ (๑))	ถั่วเหลือง ผลผลิตต่อไร่ <u>มากกว่า ๒๘๐ กก.</u>	๓		
		(๙) มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด.....ไร่ (คำถามข้อ ๑๕.๘ (๒))				
		(๑๐) ปีที่ผ่านมาครัวเรือนได้ผลผลิตเฉลี่ย ไร่ละ.....กิโลกรัม (คำถามข้อ ๑๕.๘ (๔))				
		<u>หมายเหตุ</u> จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดข้อนี้ ถ้า		ถั่วเขียว ผลผลิตต่อไร่ <u>มากกว่า ๑๒๐ กก.</u>		
			๓			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		- มีครัวเรือนที่ปลูกพืชไร่อายุสั้นและอายุยาวเป็นอันดับหนึ่งน้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ของครัวเรือนทั้งหมด หรือ - มีพื้นที่ปลูกพืชไร่อายุสั้นและอายุยาวเป็นอันดับหนึ่งน้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมด <u>วิธีคำนวณแบบที่ ๑</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{((๔) + (๘)) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$ (ถ้าคำนวณได้น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ให้พิจารณาวิธีคำนวณแบบที่ ๒ ถ้าน้อยกว่าร้อยละ ๑๕ อีกให้ข้ามไปทำข้อ ๑๖)	ผลผลิตต่อไร่ ๑๐๐ - ๑๒๐ กก.	๒	
			ผลผลิตต่อไร่ <u>น้อยกว่า ๑๒๐ กก.</u>	๑	
			<u>ถั่วลิสง</u> ผลผลิตต่อไร่ <u>มากกว่า ๒๕๐ กก.</u>	๓	
			ผลผลิตต่อไร่ ๒๐๐ - ๒๕๐ กก.	๒	
			ผลผลิตต่อไร่ <u>น้อยกว่า ๒๐๐ กก.</u>	๑	
			<u>ข้าวฟ่าง</u> ผลผลิตต่อไร่ <u>มากกว่า ๒๔๐ กก.</u>	๓	
			ผลผลิตต่อไร่ ๒๐๐ - ๒๔๐ กก.	๒	
			ผลผลิตต่อไร่ <u>น้อยกว่า ๒๐๐ กก.</u>	๑	
			<u>พืชไร่อายุยาว</u> <u>อ้อย</u>	๓	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		วิธีคำนวณแบบที่ ๒	ผลผลิตต่อไร่ <u>มากกว่า ๑๓,๐๐๐ กก.</u>		
			ผลผลิตต่อไร่ <u>๙,๐๐๐ – ๑๓,๐๐๐ กก.</u>	๒	
			ผลผลิตต่อไร่ <u>น้อยกว่า ๙,๐๐๐ กก.</u>	๑	
		ร้อยละ = $\frac{((๕) + (๙)) \times ๑๐๐}{(๒)}$ =	มันสำปะหลัง		
			ผลผลิตต่อไร่ <u>มากกว่า ๔,๐๐๐ กก.</u>	๓	
		กรณีที่ไม่ใช่พืชไร่ข้างต้น	ผลผลิตต่อไร่ <u>๓,๐๐๐ – ๔,๐๐๐ กก.</u>	๒	
		พืชไร่อายุสั้น	ผลผลิตต่อไร่ <u>น้อยกว่า ๓,๐๐๐ กก.</u>	๑	
		(๑) ครั้วเรือนทั้งหมด.....ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑.๑)	ฝ้าย		
		(๒) มีครั้วเรือนที่ปลูกทั้งหมด.....ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๕.๓ (๑))	ผลผลิตต่อไร่ <u>มากกว่า ๒๐๐ กก.</u>	๓	
		(๓) มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด.....ไร่ (คำถามข้อ ๑๕.๓ (๒))	ผลผลิตต่อไร่ <u>๑๖๐ - ๒๐๐ กก.</u>	๒	
			ผลผลิตต่อไร่ <u>น้อยกว่า ๑๖๐ กก.</u>	๑	
			ปอแก้ว	๓	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๔) ปีที่ผ่านมาครัวเรือนได้ผลผลิตเฉลี่ยไร้ละ.....กิโลกรัม (คำถามข้อ ๑๕.๓ (๔))	ผลผลิตต่อไร่ <u>มากกว่า ๒๒๐ กก.</u>		
		(๕) ราคาขายกิโลกรัมละ.....บาท.....สตางค์ (คำถามข้อ ๑๕.๓ (๕))	ผลผลิตต่อไร่ <u>๑๘๐ - ๒๒๐ กก.</u>	๒	
		(๖) ครัวเรือนส่วนมากทำการปลูกฤดูใด..... (คำถามข้อ ๑๕.๓ (๗))	ผลผลิตต่อไร่ <u>น้อยกว่า ๑๘๐ กก.</u>	๑	
		<u>หมายเหตุ</u> จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดข้อนี้ ถ้าไม่มีการปลูกพืชไร่อายุสั้นทั้งสองฤดู	<u>สับปรด</u>		
			ผลผลิตต่อไร่ <u>มากกว่า ๔,๕๐๐ กก.</u>	๓	
			ผลผลิตต่อไร่ <u>๓,๕๐๐ - ๔,๕๐๐ กก.</u>	๒	
		<u>วิธีคำนวณ</u>	ผลผลิตต่อไร่ <u>น้อยกว่า ๓,๕๐๐ กก.</u>	๑	
		(รายได้ของพืชอายุสั้น ซึ่งไม่ใช่พืชไร่ที่กำหนดไว้ในเกณฑ์การชี้วัดที่ปลูกมากอันดับหนึ่ง และทำการปลูกทั้งสองฤดู (ฤดูฝนและฤดูแล้ง) ร้อยละ = $\frac{(๓) \times (๔) \times (๕) \times ๒}{\quad}$	ข. ถ้าพืชไร่เพาะปลูกไม่ใช่พืชไร่ข้างต้น ให้พิจารณาจากได้ของการเพาะปลูกพืชไร่ที่ปลูกมากเป็นอันดับหนึ่ง - ถ้าพืชนั้นเป็นพืชไร่อายุสั้น จะต้องทำการปลูกทั้ง ๒ ฤดู	๓	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๑) =บาทต่อปี. พืชไร่อายุยาว (๑)มีครัวเรือนที่ปลูกทั้งหมด.....ครัวเรือน (คำถามข้อ ๑๕.๘ (๑)) (๒)มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด.....ไร่ (คำถามข้อ ๑๕.๘ (๒)) (๓)ปีที่ผ่านมาครัวเรือนได้ผลผลิตเฉลี่ย ไร่ละ.....กิโลกรัม (คำถามข้อ ๑๕.๘ (๔)) (๔)ราคาขายกิโลกรัมละ.....บาท..... สตางค์ (คำถามข้อ ๑๕.๘ (๕)) <u>วิธีคำนวณ</u> (รายได้ของพืชอายุยาว ซึ่งไม่ใช่พืชไร่ที่กำหนดไว้ในเกณฑ์ การชี้วัดที่ปลูกมากอันดับหนึ่ง)	- แต่ถ้าเป็นพืชไร่อายุยาว ไม่ต้องคูณ ด้วย ๒ ครัวเรือนส่วนมากมีรายได้จากการขาย มากกว่า ๔๒,๖๐๐ บาท/ปี		
			ครัวเรือนส่วนมากมีรายได้จากการขาย ๒๑,๓๐๐ - ๔๒,๖๐๐ บาท/ปี	๒	
			ครัวเรือนส่วนมากมีรายได้จากการขาย ต่ำกว่า ๒๑,๓๐๐ บาท/ปี	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการ วิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		$\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times (๓) \times (๔)}{(๑)}$ $= \dots\dots\dots \text{บาทต่อปี}$			
ตัวชี้วัดที่ ๑๖	ผลผลิตจาก การทำสวน	ก. ทำสวนผลไม้ (๑) ครัวเรือนทั้งหมด.....ครัวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) ครัวเรือนที่ทำสวนผลไม้..... ครัวเรือน (คำถามข้อ ๑๖.๑.๒) <u>หมายเหตุ</u> จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดข้อนี้ ถ้า จำนวนครัวเรือนที่ทำสวนผลไม้น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของ ครัวเรือนทั้งหมด <u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$	ข้อนี้ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ข้อ ก - ง แล้วใช้ข้อที่มีคะแนนสูงสุด เป็น เกณฑ์ การชี้วัด ทำสวนผลไม้ / ทำสวนผัก / ทำสวน ไม้ดอกไม้ประดับหรือเพาะพันธุ์ไม้ เพื่อขาย ให้คำนวณเกณฑ์การชี้วัดแยกตาม ประเภทของการประกอบอาชีพและ เลือกคะแนนต่ำสุดเป็นคะแนนของ ข้อ ก. , ข. และ ค.	๓	☐

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๓) ครั้วเรือที่มีรายได้เฉลี่ย บาทต่อปี (คำถามข้อ ๑๖.๑.๔)	รายได้ต่อครั้วเรือน <u>มากกว่า ๔๒,๖๐๐ บาท/ปี</u>		
			รายได้ต่อครั้วเรือน <u>๒๑,๓๐๐ - ๔๒,๖๐๐ บาท/ปี</u>	๒	
			รายได้ต่อครั้วเรือน <u>น้อยกว่า ๒๓,๐๐๐ บาท/ปี</u>	๑	
		ข. ทำสวนผัก (๑) ครั้วเรือนทั้งหมด.....ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) ครั้วเรือนที่ทำสวนผัก..... ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๖.๒.๒) <u>หมายเหตุ</u> จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดข้อนี้ ถ้า จำนวนครั้วเรือนที่ทำสวนผักน้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของ ครั้วเรือนทั้งหมด	ทำสวนยาง ครั้วเรือนส่วนมากมีรายได้จากการขาย <u>มากกว่า ๔๒,๖๐๐ บาท/ปี</u>	๓	
			ครั้วเรือนส่วนมากมีรายได้จากการขาย <u>๒๑,๓๐๐ - ๔๒,๖๐๐ บาท/ปี</u>	๒	
		<u>วิธีคำนวณ</u>	ครั้วเรือนส่วนมากมีรายได้จากการขาย <u>น้อยกว่า ๒๓,๐๐๐ บาท/ปี</u>	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		$\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$ (๓) ครีวเรือนมีรายได้เฉลี่ย บาทต่อปี (คำถามข้อ ๑๖.๒.๔) ค. ทำสวนไม้ดอกไม้ประดับหรือเพาะพันธุ์ไม้เพื่อขาย (๑) ครีวเรือนทั้งหมด.....ครีวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) ครีวเรือนที่ทำสวนไม้ดอกไม้ประดับหรือ เพาะพันธุ์ไม้เพื่อขาย..... ครีวเรือน (คำถามข้อ ๑๖.๓.๒) <u>หมายเหตุ</u> จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดข้อนี้ ถ้า จำนวนครีวเรือนที่ทำสวนไม้ดอกไม้ประดับหรือเพาะพันธุ์ ไม้เพื่อขายน้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของครีวเรือนทั้งหมด <u>วิธีคำนวณ</u>			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		$\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$ (๓) ครั้วเรือนมีรายได้เฉลี่ย บาทต่อปี (คำถามข้อ ๑๖.๓.๔) (๔) ง. ทำสวนยางพารา (๑) ครั้วเรือนทั้งหมด.....ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) ครั้วเรือนที่ทำสวนยางพารา..... ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๖.๔.๒) (๓) ครั้วเรือนมีรายได้เฉลี่ย บาทต่อปี (คำถามข้อ ๑๖.๔.๔) <u>หมายเหตุ</u> จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดข้อนี้ ถ้า จำนวนครั้วเรือนที่ทำสวนยางพาราน้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของครั้วเรือนทั้งหมด			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		<u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$			
ตัวชี้วัดที่ ๑๗	ปศุสัตว์และการประมง	ก. เลี้ยงสัตว์เพื่อขาย เลี้ยงโคเนื้อ โคนม กระบือ (๑) ครัวเรือนทั้งหมด.....ครัวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) ครัวเรือนที่เลี้ยงโคเนื้อ โคนม กระบือ เพื่อขายครัวเรือน (คำถามข้อ ๑๗.๑.๓.๑ + ๑๗.๑.๓.๒ + ๑๗.๑.๓.๓)	ก. เลี้ยงสัตว์เพื่อขาย <u>หมายเหตุ</u> ค่าเกณฑ์การชี้วัดของข้อนี้ ได้จากคะแนนต่ำสุด ระหว่างเกณฑ์การชี้วัดของการเลี้ยงโค และของการเลี้ยงกระบือ เกณฑ์การชี้วัด จำนวนครัวเรือนที่ผสมพันธุ์โค กระบือ โดยใช้พันธุ์ที่ทางราชการส่งเสริมรวมการผสมเทียมด้วย		☐
			<u>มากกว่าร้อยละ ๘๐</u>	๓	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		<u>หมายเหตุ</u> จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดข้อนี้ ถ้าจำนวนคร้วเรือนที่เลี้ยงโคเนื้อ โคนม กระบือ เพื่อขายน้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของคร้วเรือนทั้งหมด <u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$ (ถ้าคำนวณได้น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ให้ข้ามไปพิจารณาข้อ ค.) <u>เลี้ยงโคเนื้อเพื่อขายและผสมพันธุ์</u>	ของจำนวนคร้วเรือนที่เลี้ยง <u>ร้อยละ ๔๐ - ๘๐</u> ของจำนวนคร้วเรือนที่เลี้ยง <u>น้อยกว่าร้อยละ ๔๐</u> ของจำนวนคร้วเรือนที่เลี้ยง ข. ประมณน้ำทะเล <u>หมายเหตุ</u> ค่าเกณฑ์การชี้วัดของข้อนี้ได้จากคะแนนต่ำสุดระหว่างเกณฑ์การชี้วัดของประมณขนาดเล็ก และขนาดกลางถึงใหญ่ ประมณทะเลขนาดเล็ก คร้วเรือนประมณขนาดเล็ก มีรายได้ต่อคร้วเรือน <u>มากกว่า ๕๓,๒๕๐ บาท/ปี</u>	๒ ๑ ๓	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๑) ครั้วเรือนที่เลี้ยงโคเนื้อเพื่อขายครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๗.๑.๓.๑)	ครั้วเรือนประมงขนาดเล็ก มีรายได้ต่อครั้วเรือน <u>๓๑,๙๕๐ - ๕๓,๒๕๐ บาท/ปี</u>	๒	
		(๒) ครั้วเรือนที่เลี้ยงโคเนื้อเพื่อขายและผสมพันธุ์ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๗.๑.๓.๑ (๓))	ครั้วเรือนประมงขนาดเล็ก มีรายได้ต่อครั้วเรือน <u>น้อยกว่า ๓๑,๙๕๐ บาท/ปี</u>	๑	
		<u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$	ประมงทะเลขนาดกลาง - ใหญ่ ครั้วเรือนประมงขนาดกลาง - ใหญ่ มีรายได้ต่อครั้วเรือน <u>มากกว่า ๔ ล้าน บาท/ปี</u>	๓	
		เลี้ยงโคนมเพื่อขายน้ำนม	ครั้วเรือนประมงขนาดกลาง - ใหญ่ มีรายได้ต่อครั้วเรือน <u>๓ - ๔ ล้านบาท/ปี</u>	๒	
			ครั้วเรือนประมงขนาดกลาง - ใหญ่ มีรายได้ต่อครั้วเรือน <u>น้อยกว่า ๓ ล้าน บาท/ปี</u>	๑	
			ประมงน้ำจืด	๓	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๑) ครั้วเรือนที่เลี้ยงโคนมเพื่อขายน้ำนมครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๗.๑.๓.๒)	มีรายได้ต่อครั้วเรือน มากกว่า ๔๒,๖๐๐ บาท/ปี		
		(๒) ครั้วเรือนที่เลี้ยงโคนมเพื่อขายน้ำนมและผสม พันธุ์ ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๗.๑.๓.๒ (๓))	มีรายได้ต่อครั้วเรือน ๒๑,๓๐๐ - ๔๒,๖๐๐ บาท/ปี	๒	
		<u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)}$	มีรายได้ต่อครั้วเรือน น้อยกว่า ๒๑,๓๐๐ บาท/ปี	๑	
		เลี้ยงกระบือเพื่อขาย	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ <u>หมายเหตุ</u> ค่าเกณฑ์การชี้วัดของข้อนี้ ได้จากคะแนนต่ำสุด ระหว่างดัชนีของ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย น้ำทะเล และน้ำจืด		
			การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย น้ำทะเล เกณฑ์ที่ใช้วัด การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กร่อย น้ำทะเลถ้ามีรายได้ต่ำกว่า	๓	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๑) ครั้วเรือนที่เลี้ยงกระบือเพื่อขายครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๗.๑.๓.๓) (๒) ครั้วเรือนที่เลี้ยงกระบือเพื่อขายและผสมพันธุ์ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๗.๑.๓.๓ (๓)) <u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$ <u>หมายเหตุ</u> ใช้ค่าร้อยละที่ต่ำกว่าระหว่างโคกับกระบือ สำหรับไปเทียบเกณฑ์การชี้วัดของข้อ ก. ข. ประมงน้ำทะเล	๘๕,๒๐๐ บาท ให้ใช้เกณฑ์ของการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด รายได้ต่อครั้วเรือน <u>มากกว่า ๑.๕ แสนบาท/ปี</u>		
			รายได้ต่อครั้วเรือน <u>๑ - ๑.๕ แสนบาท/ปี</u>	๒	
			รายได้ต่อครั้วเรือน <u>น้อยกว่า ๑ แสนบาท/ปี</u>	๑	
			การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด รายได้ต่อครั้วเรือน <u>มากกว่า ๔๒,๖๐๐ บาท/ปี</u>	๓	
			รายได้ต่อครั้วเรือน <u>๒๑,๓๐๐ - ๔๒,๖๐๐ บาท/ปี</u>	๒	
			รายได้ต่อครั้วเรือน <u>น้อยกว่า ๒๑,๓๐๐ บาท/ปี</u>	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๑) ครั้วเรือนทั้งหมด..... ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) ครั้วเรือนที่ทำประมงทะเลขนาดเล็ก ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๗.๓.๑.๑ (๑)) (๓) ครั้วเรือนทำประมงทะเลขนาดกลาง - ใหญ่ ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๗.๓.๑.๒ (๑)) <u>หมายเหตุ</u> จะมีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดข้อนี้ ถ้ามี จำนวนครั้วเรือนประมงขนาดเล็ก รวมกับ ขนาดกลาง - ใหญ่ มากร้อยละ ๒๐ ของจำนวนครั้วเรือนทั้งหมด และ ครั้วเรือนประมงขนาดกลาง - ใหญ่ มากกว่าร้อยละ ๕ ของครั้วเรือนทั้งหมด <u>วิธีคำนวณ</u>			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		$\text{ร้อยละ} = \frac{((๒) + (๓)) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$ (ถ้าคำนวณได้น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ให้ข้ามไปพิจารณาข้อ ค.) (๔) ครีวเรือนประมงทะเลขนาดเล็กมีรายได้เฉลี่ยบาทต่อปี (คำถามข้อ ๑๗.๓.๑.๑ (๒)) (๕) ครีวเรือนประมงทะเลขนาดกลาง - ใหญ่ มี รายได้เฉลี่ย บาทต่อปี (คำถามข้อ ๑๗.๓.๑.๒ (๒)) ค. ประมงน้ำจืด (๑) ครีวเรือนทั้งหมด..... ครีวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑)			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๒) มีครัวเรือนที่ทำประมงน้ำจืด..... ครัวเรือน (คำถามข้อ ๑๗.๓.๒ (๑)) <u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$ (ถ้าคำนวณได้น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ให้ข้ามไปพิจารณาข้อ ง.) <u>หมายเหตุ</u> จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์ชี้วัดข้อนี้ ถ้ามีจำนวนครัวเรือนที่ทำประมงน้ำจืด น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของครัวเรือนทั้งหมด			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๓) ครั้วเรือนประมงน้ำจืดมีรายได้เฉลี่ย ครั้วเรือนละบาทต่อปี (คำถามข้อ ๑๗.๓.๒ (๒)) ง. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย ทะเล (๑) ครั้วเรือนทั้งหมด..... ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) มีครั้วเรือนที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย น้ำทะเลครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๗.๔.๑) <u>หมายเหตุ</u> จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดข้อนี้ ถ้ามี ครั้วเรือนที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย น้ำทะเล น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของครั้วเรือนทั้งหมด			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		<u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$ (ถ้าคำนวณได้น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ให้ข้ามไปพิจารณาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด) (๓) ครั้วเรือนที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย น้ำทะเล มีรายได้เฉลี่ย ครั้วเรือนละ.....บาทต่อปี (คำถามข้อ ๑๗.๔.๑ (๒)) จ. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด (๑) ครั้วเรือนทั้งหมด..... ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) มีครั้วเรือนที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด..... ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๗.๔.๔)			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		<u>หมายเหตุ</u> จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดข้อนี้ ถ้ามี ครัวเรือนที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของ ครัวเรือนทั้งหมด <u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$ (ถ้าคำนวณได้น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ให้ข้ามไปพิจารณา ข้อ ๑๘) (๓) ครัวเรือนที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด มีรายได้เฉลี่ย ครัวเรือนละ.....บาทต่อปี (คำถามข้อ ๑๗.๔.๔ (๒))			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
ตัวชี้วัดที่ ๑๘	ผลผลิตจากการทำเกษตรอื่น ๆ	พืชเศรษฐกิจอื่น ๆ (๑) ครัวเรือนทั้งหมด..... ครัวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) ครัวเรือนที่ปลูกพืชเศรษฐกิจเพื่อขายครัวเรือน (คำถามข้อ ๑๘.๔.๓) <u>วิธีคำนวณ</u> ร้อยละ = $\frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)}$ = (๓) ครัวเรือนที่ปลูกพืชเศรษฐกิจมีรายได้เฉลี่ย ครัวเรือนละ.....บาทต่อปี (คำถามข้อ ๑๘.๔.๕) กิจการเกษตรอื่น ๆ	พืชเศรษฐกิจอื่นๆ และกิจการเกษตร อื่นๆ ให้คำนวณเกณฑ์การชี้วัดแยก ตามประเภทของการประกอบอาชีพ และเลือกคะแนนต่ำสุดเป็นคะแนน รายได้ต่อครัวเรือน <u>มากกว่า ๔๒,๖๐๐ บาท/ปี</u>	๓	☐
			รายได้ต่อครัวเรือน <u>๒๑,๓๐๐ - ๔๒,๖๐๐ บาท/ปี</u>	๒	
			รายได้ต่อครัวเรือน <u>น้อยกว่า ๒๑,๐๐๐ บาท/ปี</u>	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๑) ครั้วเรือนทั้งหมด..... ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) ครั้วเรือนที่ทำกิจการเกษตรอื่น ๆครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๘.๕.๑) <u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$ (๓) ครั้วเรือนที่ทำกิจการเกษตรอื่น ๆ มีรายได้เฉลี่ย ครั้วเรือนละ.....บาทต่อปี (คำถามข้อ ๑๘.๕.๒ (๓))			
ตัวชี้วัดที่ ๑๙	การประกอบ อุตสาหกรรมใน ครั้วเรือน	(๑) ครั้วเรือนทั้งหมด..... ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) มีครั้วเรือนที่ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมใน ครั้วเรือน.....ครั้วเรือน (คำถามข้อ ๑๙.๑)	อุตสาหกรรมในครั้วเรือน รายได้เฉลี่ยต่อครั้วเรือน มากกว่า ๖๓,๙๐๐ บาท/ปี	๓	☐
			รายได้เฉลี่ยต่อครั้วเรือน ๔๒,๖๐๐ - ๖๓,๙๐๐ บาท/ปี	๒	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		หมายเหตุ จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดข้อนี้ ถ้าจำนวนครัวเรือนที่ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือน และหัตถกรรมมีน้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของครัวเรือนทั้งหมด <u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$ (ถ้าคำนวณได้น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ให้ข้ามไปพิจารณาข้อ ๒๐) (๓) ผลรวมของรายได้เฉลี่ยต่อปีจากการประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือน และหัตถกรรมของครัวเรือนในแต่ละประเภท	รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน <u>น้อยกว่า ๔๒,๖๐๐ บาท/ปี</u>	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		บาท (คำถามข้อ ๑๙.๒ (๒) + ๑๙.๓ (๒) + ๑๙.๔ (๒)) (๔) จำนวนประเภทอุตสาหกรรมในครัวเรือนที่ทำมีทั้งหมด.....ประเภท (คำถามข้อ ๑๙.๒ , ๑๙.๓ และ ๑๙. ๔) <u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(\text{๓}) \times ๑๐๐}{(\text{๔})} = \text{.....บาท ต่อปี}$ 			
ตัวชี้วัดที่ ๒๐	การท่องเที่ยว	(๑) ครัวเรือนทั้งหมด.....ครัวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้จากการมีสถานที่ท่องเที่ยวภายในตำบล.....ครัวเรือน (คำถามข้อ ๒๐.๑.๕ + ๒๐.๑.๖)	จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้จากแหล่งท่องเที่ยว <u>มากกว่าร้อยละ ๕</u> ของครัวเรือนทั้งหมด	๓	☐
			จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้จากแหล่งท่องเที่ยว <u>ระหว่างร้อยละ ๑ - ๕</u> ของครัวเรือนทั้งหมด	๒	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๓) จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้จากการมีสถานที่ ท่องเที่ยวภายนอกตำบล..... ครัวเรือน (คำถามข้อ ๒๐.๑.๗) <u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{((๒) + (๓)) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$	ไม่มีครัวเรือนที่มีรายได้จากแหล่ง ท่องเที่ยว	๑	

หมวดที่ ๓ สุขภาวะและอนามัย (๗ ตัวชี้วัด)

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่า คะแนน	
ตัวชี้วัดที่ ๒๑	การป้องกัน โรคติดต่อ		ไม่มีจำนวนผู้ป่วยและตายด้วย โรคติดต่อที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีน	๓	☐

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๑) จำนวนผู้ <u>ป่วย</u> ด้วยโรคติดต่อที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนคน (คำถามข้อ ๒๑.๑.๑.๒ (๑) ถึง (๑๓) และ ๒๑.๑.๑.๓ (๑) ถึง (๗))	<u>มีจำนวนผู้ป่วย</u> ด้วยโรคติดต่อที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีน	๒	
		(๒) จำนวนผู้ <u>ตาย</u> ด้วยโรคติดต่อที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีนคน (คำถามข้อ ๒๑.๑.๑.๒ (๑) ถึง (๑๓) และ ๒๑.๑.๑.๓ (๑) ถึง (๗))	<u>มีจำนวนผู้ตาย</u> ด้วยโรคติดต่อที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีน	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๒๒	การได้รับบริการและดูแล สุขภาพอนามัย	หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ <u>สามารถเข้าถึงบริการและดูแลสุขภาพอนามัยภายในตำบล</u> หรือไม่ (คำถามข้อ ๒๒.๑)	ครัวเรือนสามารถเข้าถึงบริการและดูแลสุขภาพอนามัยภายในตำบล <u>ร้อยละ ๑๐๐</u> ของครัวเรือนทั้งหมด	๓	☐
		(๑) จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน/ชุมชนครัวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑)	ครัวเรือนสามารถเข้าถึงบริการและดูแลสุขภาพอนามัยภายในตำบล <u>ระหว่างร้อยละ ๙๐-๙๙</u> ของครัวเรือนทั้งหมด	๒	
		(๒) จำนวนครัวเรือนที่สามารถเข้าถึงบริการและดูแลสุขภาพอนามัยภายในตำบล..... ครัวเรือน	ครัวเรือนสามารถเข้าถึงบริการและดูแลสุขภาพอนามัยภายในตำบล <u>น้อยกว่าร้อยละ ๙๐</u> ของครัวเรือนทั้งหมด	๑	
		<u>วิธีคำนวณ</u>			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		ร้อยละ = $\frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)}$ =			
ตัวชี้วัดที่ ๒๓	อนามัยแม่และเด็ก	ในรอบปีที่ผ่านมาหมู่บ้าน/ชุมชนนี้ (๑) จำนวนมารดาเสียชีวิตต่อการเกิดมีชีพ (คำถามข้อ ๒๓.๑.๓) ☐ ไม่มี ☐ มี (๒) จำนวนมารดาเสียชีวิตต่อการเกิดไร้ชีพ (คำถามข้อ ๒๓.๑.๔) ☐ ไม่มี ☐ มี (๓) จำนวนทารกมีชีพที่ไม่ได้เกิดในโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล หรือเกิดโดยไม่ได้รับการดูแลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ (คำถามข้อ ๒๓.๑.๕) ☐ ไม่มี ☐ มี	หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ ไม่มีมารดาเสียชีวิตต่อการเกิดมีชีพ <u>ไม่มี</u> มารดาเสียชีวิตต่อการเกิดไร้ชีพ และ <u>ไม่มี</u> ทารกมีชีพที่ไม่ได้เกิดในโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล หรือเกิดโดยไม่ได้รับการดูแลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	๓	☐
			หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีมารดาเสียชีวิตต่อการเกิดมีชีพ <u>หรือ</u> มีมารดาเสียชีวิตต่อการเกิดไร้ชีพ <u>หรือ</u> มีทารกมีชีพที่ไม่ได้เกิดในโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล หรือเกิดโดยไม่ได้รับการดูแลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ <u>อย่างใดอย่างหนึ่ง</u>	๒	
			หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีมารดาเสียชีวิตต่อการเกิดมีชีพ <u>และ</u> มีมารดาเสียชีวิตต่อ	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
			การเกิดไส้ชีพ <u>และมี</u> ทารกมีชีพที่ไม่ได้เกิดในโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล หรือเกิดโดยไม่ได้รับการดูแลอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ		
ตัวชี้วัดที่ ๒๔	สภาวะคนพิการและผู้สูงอายุ	หมู่บ้าน / ชุมชนนี้มีคนพิการที่ยังไม่เข้าระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า (คำถามข้อที่ ๒๔.๑.๔) ☐ ไม่มี ☐ มี	หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ <u>ไม่มี</u> คนพิการที่ยังไม่เข้าระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า <u>และไม่มี</u> ผู้สูงอายุที่ไม่สามารถเข้าถึงระบบการดูแลสุขภาพและการคุ้มครองทางสังคม	๓	☐
		หมู่บ้าน / ชุมชนนี้มีผู้สูงอายุที่ไม่สามารถเข้าถึงระบบการดูแลสุขภาพและการคุ้มครองทางสังคม (คำถามข้อที่ ๒๔.๒.๖) ☐ ไม่มี ☐ มี	หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ <u>มี</u> คนพิการที่ยังไม่เข้าระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า <u>หรือมี</u> ผู้สูงอายุที่ไม่สามารถเข้าถึงระบบการดูแลสุขภาพและการคุ้มครองทางสังคม <u>อย่างใดอย่างหนึ่ง</u>	๒	
			หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ <u>มี</u> คนพิการที่ยังไม่เข้าระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า <u>และมี</u>	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
			ผู้สูงอายุที่ไม่สามารถเข้าถึงระบบการดูแลสุขภาพและการคุ้มครองทางสังคม		
ตัวชี้วัดที่ ๒๕	อนามัยสิ่งแวดล้อม	ก. หมู่บ้าน / ชุมชนนี้ ครีวเรือนมีการจัดการขยะในครีวเรือน (คำถามข้อที่ ๒๕.๑)	ทั้งข้อ ก. ข. และ ค. ต้องมีครีวเรือนมากกว่าร้อยละ ๘๐ ของครีวเรือนทั้งหมด	๓	☐
		(๑) จำนวนครีวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน/ชุมชนครีวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑)	ข้อ ก. ข. และ ค. มีข้อใดข้อหนึ่งที่มีครีวเรือนน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของครีวเรือนทั้งหมด	๒	
		(๒) จำนวนครีวเรือนที่มีการจัดการขยะในครีวเรือนครีวเรือน (คำถามข้อ ๒๕.๑)	ข้อ ก. ข. และ ค. มี ๒ ข้อที่มีครีวเรือนน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของครีวเรือนทั้งหมด	๑	
		<u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$ ข. หมู่บ้าน / ชุมชนนี้ ครีวเรือนที่มีการจัดการส้วมและสิ่งปฏิกูล (คำถามข้อที่ ๒๕.๒)			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๑) จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน/ชุมชนครัวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) จำนวนครัวเรือนที่มีการจัดการส้วมและสิ่งปฏิกูลครัวเรือน (คำถามข้อ ๒๕.๒) <u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$ ค. หมู่บ้าน / ชุมชนนี้ ครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยถูก สุขลักษณะ (คำถามข้อที่ ๒๕.๓) (๑) จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน/ชุมชนครัวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑) (๒) จำนวนครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยถูกสุขลักษณะครัวเรือน (คำถามข้อ ๒๕.๓)			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		<u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$			
ตัวชี้วัดที่ ๒๖	ความปลอดภัยในการทำงาน	(๑) มีการบาดเจ็บจากการทำงานในสถานประกอบการคน (คำถามข้อ ๒๖.๒) (๒) มีการเจ็บป่วยจากการทำงานในสถานประกอบการคน (คำถามข้อ ๒๖.๓) (๓) มีการเจ็บป่วยจากการทำงานในกลุ่มแรงงานนอกระบบ/กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ผู้รับงานไปทำที่บ้าน.....คน (คำถามข้อ ๒๖.๔) (๔) มีการเจ็บป่วยจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชคน (คำถามข้อ ๒๖.๕)	-ไม่บาดเจ็บจากการทำงานในสถานประกอบการ <u>และ</u>ไม่เจ็บป่วยจากการทำงานในสถานประกอบการ <u>และ</u>ไม่เจ็บป่วยจากการทำงานในกลุ่มแรงงานนอกระบบ/กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ผู้รับงานไปทำที่บ้าน <u>และ</u>ไม่เจ็บป่วยจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	๓	☐
			-มีการบาดเจ็บจากการทำงานในสถานประกอบการ <u>หรือ</u>เจ็บป่วยจากการทำงานในสถานประกอบการ<u>หรือ</u>เจ็บป่วยจากการทำงานในกลุ่มแรงงานนอกระบบ/กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ผู้รับงานไปทำที่บ้าน<u>หรือ</u>	๒	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
			เจ็บป่วยจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช <u>อย่างน้อย ๑ อย่าง</u>		
			-มีการบาดเจ็บจากการทำงานในสถานประกอบการ <u>และ</u> เจ็บป่วยจากการทำงานในสถานประกอบการ <u>และ</u> เจ็บป่วยจากการทำงานในกลุ่มแรงงานนอกระบบ/กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ผู้รับงานไปทำที่บ้าน <u>และ</u> เจ็บป่วยจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๒๗	การกีฬาและการออกกำลังกาย	(๑) มีการแข่งขันกีฬาภายในหมู่บ้าน/ชุมชน (คำถามข้อ ๒๗.๑.๑)	มีการแข่งขันกีฬาภายในหมู่บ้านหรือระหว่างหมู่บ้านและมีการฝึกสอนกีฬาให้กับประชาชน <u>มากกว่า ๓ ครั้ง</u>	๓	☐
		(๒) มีการฝึกสอนกีฬาให้กับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน (คำถามข้อ ๒๗.๑.๒)	มีการแข่งขันกีฬาภายในหมู่บ้านหรือระหว่างหมู่บ้านและมีการฝึกสอนกีฬาให้กับประชาชน <u>ระหว่าง ๑-๓ ครั้ง</u>	๒	
		(๓) มีการแข่งขันกีฬาระหว่างหมู่บ้าน/ชุมชน (คำถามข้อ ๒๗.๑.๓)	มีการแข่งขันกีฬาภายในหมู่บ้านหรือระหว่างหมู่บ้านและมีการฝึกสอนกีฬา	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
			ให้กับประชาชน <u>น้อยกว่า ๑ ครั้ง</u> <u>หรือไม่มีเลย</u>		

หมวดที่ ๔ ความรู้และการศึกษา (๔ ตัวชี้วัด)

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
ตัวชี้วัดที่ ๒๘	การให้บริการด้านการศึกษา	หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ สามารถเข้าถึงการให้บริการด้านการศึกษา <u>ภายในตำบล</u> ดังต่อไปนี้ หรือไม่ (๑) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยหรือสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียน (คำถามข้อที่ ๒๘.๑.๑) ☐ เข้าไม่ถึง ☐ เข้าถึง	หมู่บ้าน/ชุมชนนี้สามารถเข้าถึงการให้บริการด้านการศึกษาภายในตำบล <u>จำนวน ๖-๙ ข้อ</u>	๓	☐
			หมู่บ้าน/ชุมชนนี้สามารถเข้าถึงการให้บริการด้านการศึกษาภายในตำบล <u>จำนวน ๕ ข้อ</u>	๒	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๒) โรงเรียนที่เปิดสอนก่อนระดับประถมศึกษา (โรงเรียนอนุบาล) (คำถามข้อ ๒๘.๑.๒) ☐ เข้าไม่ถึง ☐ เข้าถึง (๓) โรงเรียนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา (คำถามข้อ ๒๘.๑.๓) ☐ เข้าไม่ถึง ☐ เข้าถึง (๔) โรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (คำถามข้อ ๒๘.๑.๔) ☐ เข้าไม่ถึง ☐ เข้าถึง (๕) โรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (คำถามข้อ ๒๘.๑.๕) ☐ เข้าไม่ถึง ☐ เข้าถึง (๖) การศึกษาผู้ใหญ่ (คำถามข้อ ๒๘.๑.๖) ☐ เข้าไม่ถึง ☐ เข้าถึง	หมู่บ้าน/ชุมชนนี้สามารถเข้าถึงการให้บริการด้านการศึกษาภายในตำบล <u>จำนวนน้อยกว่า ๕ ข้อ</u>	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๗) ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชนที่ (คำถามข้อ ๒๘.๑.๗) ☐ เข้าไม่ถึง ☐ เข้าถึง (๘) ห้องสมุดประชาชน/ห้องสมุดโรงเรียน/ห้องสมุดวัด ที่ใช้ได้ (คำถามข้อ ๒๘.๑.๘) ☐ เข้าไม่ถึง ☐ เข้าถึง (๙) ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน/ศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตตำบล (คำถามข้อ ๒๘.๒.๒)			
ตัวชี้วัดที่ ๒๙	ความรอบรู้	ครัวเรือนในหมู่บ้าน / ชุมชนส่วนใหญ่มีความรอบรู้ในประเด็นดังต่อไปนี้	ครัวเรือนในหมู่บ้าน / ชุมชนมากกว่าร้อยละ๕๐ มีความรอบรู้ จำนวน ๙-๑๒ ข้อ	๓	☐

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		ข้อที่ ประเด็น ผลการประเมิน ความรู้รอบรู้ด้านสุขภาพ ๑ มีความรู้ในการเลือกที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อความรู้สุขภาพที่ได้รับมา (คำถามข้อ ๒๙.๑.๑) ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ๒ มีความสามารถในการตัดสินใจเลือกใช้ผลิตภัณฑ์และบริการเกี่ยวกับสุขภาพอย่างเหมาะสม (คำถามข้อ ๒๙.๑.๒) ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ๓ มีความสามารถที่จะแนะนำและบอกต่อข้อมูลสุขภาพให้คนอื่นได้ (คำถามข้อ ๒๙.๑.๓) ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ความรู้รอบรู้ด้านดิจิทัล ๔ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่	ครึ่งเรือนในหมู่บ้าน / ชุมชนมากกว่าร้อยละ๕๐ มีความรอบรู้ จำนวน ๕-๘ ข้อ ครึ่งเรือนในหมู่บ้าน / ชุมชนมากกว่าร้อยละ๕๐ มีความรอบรู้ จำนวน ๐-๔ ข้อ	๒ ๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(คำถามข้อ ๒๙.๒.๑)			
		๕ มีความสามารถในการติดตาม ☐ ใช่ ข้อมูลสารสนเทศอย่าง ☐ ไม่ใช่ เหมาะสม (คำถามข้อ ๒๙.๒.๒)			
		ความรู้ด้านสื่อ			
		๖ มีความสามารถในการเข้าถึงสื่อ ☐ ใช่ สาธารณะที่หลากหลาย ☐ ไม่ใช่ (คำถามข้อ ๒๙.๓.๑)			
		๗ มีความสามารถในการวิเคราะห์ ☐ ใช่ แยกแยะสื่อที่ดีและไม่ดี รวมทั้ง ☐ ไม่ใช่ มีความเข้าใจจุดมุ่งหมายการ ☐ ไม่ใช่ นำเสนอเนื้อหาของสื่อ (คำถาม ☐ ไม่ใช่ ข้อ ๒๙.๓.๒)			
		๘ มีความสามารถในการประเมิน ☐ ใช่ ค่าและเข้าใจผลกระทบของสื่อ ☐ ไม่ใช่ (คำถามข้อ ๒๙.๓.๓)			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		๙ มีความสามารถในการใช้สื่อให้ เกิดประโยชน์ได้ (คำถามข้อ ๒๙.๓.๔) ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ความรู้เรื่องการเงิน ๑๐ มีความสามารถในการค้นหา และเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางการเงินได้ (คำถามข้อ ๒๙.๔.๑) ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ๑๑ มีความรู้และความสามารถในการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย วางแผนการใช้จ่ายเงินตาม ความจำเป็น และรู้จักการออม เงิน (คำถามข้อ ๒๙.๔.๒) ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ๑๒ มีความรู้และมีการสร้างความ มั่นคงทางการเงิน ด้วยการนำ เงินไปลงทุนเพื่อสร้างรายได้ (คำถามข้อ ๒๙.๔.๓) ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
ตัวชี้วัดที่ ๓๐	การได้รับการฝึกอบรมด้านต่าง ๆ	คนในหมู่บ้าน/ชุมชนนี้ได้รับการฝึกอบรม ดังต่อไปนี้หรือไม่	หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ได้รับการฝึกอบรมครบทั้ง ๓ ด้าน	๓	☐
		๑ ด้านอาชีพ (คำถามข้อ ๓๐.๑.๑) ☐ ได้ ☐ ไม่ได้	หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ได้รับการฝึกอบรมด้านใดด้านหนึ่ง	๒	
		๒ ด้านการศึกษา (คำถามข้อ ๓๐.๑.๒) ☐ ได้ ☐ ไม่ได้	หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ ไม่ได้รับการฝึกอบรมทั้ง ๓ ด้าน	๑	
		๓ ด้านสุขภาวะ (คำถามข้อ ๓๐.๑.๓) ☐ ได้ ☐ ไม่ได้			
ตัวชี้วัดที่ ๓๑	โอกาสเข้าถึงระบบการศึกษาของคนพิการ	จำนวนคนพิการในหมู่บ้าน/ชุมชนช่วยเหลือตนเองได้ที่ได้รับการศึกษา	คนพิการในหมู่บ้าน/ชุมชนที่ช่วยเหลือตนเองได้และรับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี (ป.๑-ม.๓) มากกว่าร้อยละ ๙๗ ขึ้นไป	๓	☐

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๑) จำนวนคนพิการในหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ช่วยเหลือตนเองได้คน (คำถามข้อ ๓๑.๑.๑)	คนพิการในหมู่บ้าน/ชุมชนที่ช่วยเหลือตนเองได้และรับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี (ป.๑-ม.๓) ร้อยละ ๘๐-๙๗ ขึ้นไป	๒	
		(๒) จำนวนคนพิการในหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ช่วยเหลือตนเองได้และรับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี (ป.๑-ม.๓) (คำถามข้อ ๓๑.๒.๑).....คน	คนพิการในหมู่บ้าน/ชุมชนที่ช่วยเหลือตนเองได้และรับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี (ป.๑-ม.๓) น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	๑	
		<u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$			

หมวดที่ ๕ การมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน (๕ ตัวชี้วัด)

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
ตัวชี้วัดที่ ๓๒	การรวมกลุ่มของประชาชน	การรวมกลุ่มของประชาชน ในรอบปีที่ผ่านมา ครั้วเรือนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ดังนี้	หมู่บ้าน / ชุมชนนี้ มีการรวมกลุ่มมากกว่า ๖ กลุ่มขึ้นไป	๓	☐
		ข้อที่ ประเด็น ผลการประเมิน	หมู่บ้าน / ชุมชนนี้ มีการรวมกลุ่มระหว่าง -๓-๕ กลุ่ม	๒	
		๑ กลุ่มเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดินสาธารณะ เพื่อประโยชน์ด้านต่าง ๆ ของหมู่บ้าน / ชุมชน (คำถามข้อ ๓๒.๑.๑)	☐ มี ☐ ไม่มี	๑	
		๒ กลุ่มเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ สำหรับการมีที่อยู่อาศัย เพื่อลดจำนวนผู้ไร้บ้าน/ไร้ที่พึ่ง(คำถามข้อ ๓๒.๑.๒)	☐ มี ☐ ไม่มี		
		๓ กลุ่มเกี่ยวกับการปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมและกิจกรรมทางวัฒนธรรม(คำถามข้อ ๓๒.๑.๓)	☐ มี ☐ ไม่มี		

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		๔ กลุ่มเกี่ยวกับการปกป้องภัยพิบัติจากธรรมชาติ (เช่น ตัดไม้ทำลายป่า ไฟป่า ฝุ่นละอองขนาดเล็ก ฯลฯ) (คำถามข้อ ๓๒.๑.๔) ☐ มี ☐ ไม่มี			
		๕ กลุ่มเกี่ยวกับการกำจัดมลภาวะทางสิ่งแวดล้อม (ทางน้ำ ทางอากาศ ทางเสียง ขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล) (คำถามข้อ ๓๒.๑.๕) ☐ มี ☐ ไม่มี			
		๖ กลุ่มเกี่ยวกับการทำกิจกรรมด้านพลังงาน เช่น การอนุรักษ์พลังงาน พลังงานทดแทน เทคโนโลยีพลังงาน เป็นต้น (คำถามข้อ ๓๒.๑.๖) ☐ มี ☐ ไม่มี			
		๗ กลุ่มเกี่ยวกับการประชุมของหมู่บ้าน / กลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กลุ่มสตรี สหกรณ์การเกษตร กลุ่มอาชีพ ☐ มี ☐ ไม่มี			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		หรือกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชน ฯลฯ (คำถามข้อ ๓๒.๑.๗) ๘ กลุ่มเกี่ยวกับการทำกิจกรรม ชุมชนในพื้นที่ (เช่น ปลูกต้นไม้ ทำความสะอาดสถานที่ สาธารณะ ฯลฯ) (คำถามข้อ ๓๒.๑.๘) ๙ กลุ่มอื่น ๆ ระบุ..... (คำถามข้อ ๓๒.๑.๙) ☐ มี ☐ ไม่มี ☐ มี ☐ ไม่มี			
ตัวชี้วัดที่ ๓๓	การมีส่วนร่วม ของชุมชน	ครัวเรือนที่มีสมาชิกเคยร่วมทำกิจกรรมในหมู่บ้าน/ชุมชน (คำถามข้อ ๓๓.๑) (๑) จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน/ชุมชนครัวเรือน	ครัวเรือนที่มีสมาชิกเคยร่วมทำ กิจกรรมในหมู่บ้าน/ชุมชน <u>มากกว่า</u> <u>ร้อยละ ๙๕</u> ของครัวเรือนทั้งหมด	๓	☐
			ครัวเรือนที่มีสมาชิกเคยร่วมทำ กิจกรรมในหมู่บ้าน/ชุมชน <u>ระหว่าง</u> <u>ร้อยละ ๗๐-๙๕</u> ของครัวเรือนทั้งหมด	๒	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๒) จำนวนครัวเรือนที่มีสมาชิกเคยร่วมทำกิจกรรม ในหมู่บ้าน/ชุมชน.....ครัวเรือน <u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$	ครัวเรือนที่มีสมาชิกเคยร่วมทำ กิจกรรมในหมู่บ้าน/ชุมชน <u>น้อยกว่า</u> <u>ร้อยละ ๗๐</u> ของครัวเรือนทั้งหมด	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๓๔	ความปลอดภัย ของหมู่บ้าน / ชุมชน	ในรอบปีที่ผ่านมา หมู่บ้าน / ชุมชนนี้ มีความปลอดภัยใน ประเด็นดังต่อไปนี้	หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีความปลอดภัยใน ทุกข้อ	๓	☐
		ข้อที่ ประเด็น ผลการประเมิน ๑ ไม่มีจุดที่เป็นขอยลิก ชอกหลืบ ☐ ใช่ เป็นที่เปลี่ยว ไฟฟ้าส่องไม่ถึง ☐ ไม่ใช่ (คำถามข้อ ๓๔.๒.๑)	หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีความปลอดภัย ระหว่าง ๖-๙ ข้อ	๒	
		๒ ไม่มีคดีอาชญากรรมที่เกิดจาก ☐ ใช่ ความขัดแย้งทางความคิด ☐ ไม่ใช่ ทรัพย์สิน ชู้สาว หรือข่มขืน	หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีความปลอดภัย น้อยกว่า ๖ ข้อ	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		กระทำซ้ำเรา (คำถามข้อ ๓๔.๒.๒) ๓ ไม่มีคนถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (คำถามข้อ ๓๔.๒.๓) ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ๔ ไม่มีคนตกเป็นเหยื่อความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศ (คำถามข้อ ๓๔.๒.๔) ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ๕ ไม่มีคนตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ (คำถามข้อ ๓๔.๒.๕) ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ๖ ไม่มีคนถูกลักพาตัว (คำถามข้อ ๓๔.๒.๖) ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ๗ ไม่มีคนถูกฆ่าตาย (คำถามข้อ ๓๔.๒.๗) ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่			

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		๘ ไม่มีคนถูกทำร้ายร่างกาย ☐ ใช่ (คำถามข้อ ๓๔.๒.๘) ☐ ไม่ใช่ ๙ ไม่มีคนถูกกระทำอนาจาร ☐ ใช่ ข่มขืนหรือกระทำชำเรา แต่ไม่ ☐ ไม่ใช่ ถึงกับชีวิต (คำถามข้อ ๓๔.๒.๙)			
ตัวชี้วัดที่ ๓๕	ศาสนสถาน ศูนย์เรียนรู้ ชุมชน และภูมิ ปัญญาชุมชน	(๑) จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน/ชุมชนครัวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑)	ครัวเรือนที่มีการเรียนรู้จากศูนย์การ เรียนรู้ชุมชน หรือปราชญ์ชาวบ้าน		☐
		(๒) คนในครัวเรือนอย่างน้อย ๑ คน ได้รับการเรียนรู้ จากปราชญ์ชาวบ้าน หรือจากศูนย์เรียนรู้ชุมชน ทั้งในและนอกหมู่บ้าน/ ชุมชน..... ครัวเรือน (คำถามข้อ ๓๕.๓.๓)	- <u>มากกว่าร้อยละ ๑๐</u> ของครัวเรือน ทั้งหมด	๓	
		วิธีคำนวณ	- <u>ระหว่างร้อยละ ๕-๑๐</u> ของครัวเรือน ทั้งหมด	๒	
		ร้อยละ = $\frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)}$ =	- <u>น้อยกว่าร้อยละ ๕</u> ของครัวเรือน ทั้งหมด	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)	
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน		
ตัวชี้วัดที่ ๓๖	การได้รับความคุ้มครองทางสังคม	(๑) คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ที่ไม่ได้รับการดูแล จำนวน.....คน (คำถามข้อ ๓๖.๑๒)	จำนวนผู้มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป คนพิการ เด็กกำพร้า เด็กถูกทอดทิ้ง และเด็กเร่ร่อน ที่ไม่ได้รับการดูแล <u>-น้อยกว่าร้อยละ ๕</u> ของผู้มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป คนพิการ เด็กกำพร้า เด็กถูกทอดทิ้ง และเด็กเร่ร่อน	๓	☐	
		(๒) คนพิการที่ไม่ได้รับการดูแล จำนวน.....คน (คำถามข้อ ๓๖.๑๐)				
		(๓) เด็กกำพร้า เด็กถูกทอดทิ้ง และเด็กเร่ร่อน ที่ไม่ได้รับการดูแล จำนวน.....คน (คำถามข้อ๓๖.๒ + ๓๖.๓)				
		(๔) ในหมู่บ้านนี้มีผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป จำนวน.....คน (คำถามข้อ ๓๖.๑๒)	<u>-ระหว่างร้อยละ ๕-๑๐</u> ของผู้มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป คนพิการ เด็กกำพร้า เด็กถูกทอดทิ้ง และเด็กเร่ร่อน	๒		
		(๕) ในหมู่บ้านนี้มีคนพิการทั้งหมด จำนวนคน (คำถามข้อ ๒๔.๑.๑)	<u>-มากกว่าร้อยละ ๑๐</u> ของผู้มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป คนพิการ เด็กกำพร้า เด็กถูกทอดทิ้ง และเด็กเร่ร่อน			๑
		(๖) ในหมู่บ้านนี้มีเด็กกำพร้า เด็กถูกทอดทิ้ง และเด็กเร่ร่อนจำนวน.....คน (คำถามข้อ ๓๖.๒ + ๓๖.๓)				

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		<u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{[(๑)+(๒)+(๓)] \times ๑๐๐}{[(๔)+(๕)+(๖)]} = \dots\dots\dots$			

หมวดที่ ๖ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๕ ตัวชี้วัด)

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
ตัวชี้วัดที่ ๓๗	การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและดูแลสิ่งแวดล้อม	จำนวนครัวเรือนที่ขาดโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๑) จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน/ชุมชนครัวเรือน (คำถามข้อ ๑.๑)	จำนวนครัวเรือนที่ขาดโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของครัวเรือนทั้งหมด</u>	๓	☐
			จำนวนครัวเรือนที่ขาดโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๒) จำนวนครัวเรือนที่ขาดโอกาสในการเข้าถึง ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งที่แวดล้อมครัวเรือน (คำถามข้อ ๓๗.๓.๒) <u>วิธีคำนวณ</u> $\text{ร้อยละ} = \frac{(๒) \times ๑๐๐}{(๑)} = \dots\dots\dots$	แวดล้อม <u>ระหว่างร้อยละ ๕-๑๐ ของ</u> <u>ครัวเรือนทั้งหมด</u> จำนวนครัวเรือนที่ขาดโอกาสในการ เข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งที่ แวดล้อม <u>มากกว่าร้อยละ ๑๐ ของ</u> <u>ครัวเรือนทั้งหมด</u>	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๓๘	คุณภาพดิน	ที่ดินส่วนใหญ่ของหมู่บ้าน/ชุมชน มีคุณภาพดังนี้ (คำถาม ข้อ ๓๘.๑) ☐ ไม่มีปัญหาเรื่องคุณภาพดิน ☐ มีปัญหาเรื่องดินตื้น หน้าดินถูกชะล้าง หรือดิน จืด ☐ มีปัญหาเรื่องดินมีกรวดทราย ดินดาน ดินเค็ม หรือดินเปรี้ยว	ข้อนี้ให้พิจารณาก่อนว่าหมู่บ้านมี ปัญหาเรื่องดินมีกรวดทราย ดินดาน ดินเค็ม หรือดินเปรี้ยว หรือไม่ ถ้ามี แม้เพียงข้อเดียว ให้ถือว่าได้ ๑ คะแนน <u>ไม่มีปัญหา</u> เรื่องคุณภาพดิน	๓	☐
			<u>มีปัญหา</u> เรื่องดินตื้น หน้าดินถูกชะล้าง หรือดินจืด	๒	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
			<u>มีปัญหา</u> เรื่องดินมีกรวดทราย ดินดาน ดินเค็ม หรือดินเปรี้ยว	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๓๙	คุณภาพน้ำ	(๑) ในหมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีจำนวนแหล่งน้ำผิวดินทั้งหมด จำนวน.....แห่ง (คำถามข้อ ๓๙.๑.๑) (๒) แหล่งน้ำผิวดินที่มีคุณภาพเหมาะสมดี จำนวน.....แห่ง(คำถามข้อ ๓๙.๑.๑(๑)) (๓) แหล่งน้ำผิวดินที่มีคุณภาพเหมาะสมพอใช้ จำนวน.....แห่ง(คำถามข้อ ๓๙.๑.๑(๒)) <u>วิธีคำนวณแบบที่ ๑</u> ร้อยละ = $\frac{(๒) \times ๑๐๐}{\quad\quad\quad}$ =	ในบริเวณหมู่บ้านมีแหล่งน้ำผิวดินที่มี <u>คุณภาพเหมาะสมดีมากกว่าร้อยละ ๘๐</u> ของแหล่งน้ำผิวดินทั้งหมด <u>และ</u> ไม่มีแหล่งน้ำผิวดินที่มีคุณภาพไม่เหมาะสม	๓	☐
			ในบริเวณหมู่บ้านมีแหล่งน้ำผิวดินที่มี <u>คุณภาพเหมาะสมดีระหว่างร้อยละ ๖๐-๘๐</u> ของแหล่งน้ำผิวดินทั้งหมด <u>หรือมี</u> แหล่งน้ำผิวดินที่มี <u>คุณภาพเหมาะสมพอใช้มากกว่าร้อยละ ๙๐</u> ของแหล่งน้ำผิวดินทั้งหมด <u>และ</u> ไม่มีแหล่งน้ำผิวดินที่มีคุณภาพไม่เหมาะสม	๒	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๑) วิธีคำนวณแบบที่ ๒ $\text{ร้อยละ} = \frac{(\text{๓}) \times ๑๐๐}{(\text{๑})} = \dots\dots\dots$ หรือ แหล่งน้ำผิวดินที่มีคุณภาพไม่เหมาะสม จำนวนแห่ง(คำถามข้อ ๓๙.๑.๑(๓))	ในบริเวณหมู่บ้านมีแหล่งน้ำผิวดินที่มี <u>คุณภาพเหมาะสมน้อยกว่าร้อยละ ๖๐</u> ของแหล่งน้ำผิวดินทั้งหมด <u>หรือ</u>มีแหล่งน้ำผิวดินที่มี <u>คุณภาพเหมาะสมพอใช้ไม่เกินร้อยละ ๙๐</u> ของแหล่งน้ำผิวดินทั้งหมด <u>หรือ</u>มีแหล่งน้ำผิวดินที่มีคุณภาพไม่เหมาะสม	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๔๐	การจัดการสภาพสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	(๑) การจัดการขยะมูลฝอย (คำถามข้อ ๔๐.๑.๑) ☐ มีปัญหาขยะมูลฝอย ☐ ไม่มีปัญหา หากมีปัญหาจัดการหรือไม่ (คำถามข้อ ๔๐.๑.๒)	ในบริเวณหมู่บ้าน/ชุมชน <u>ไม่มีปัญหา</u> ขยะมูลฝอย ของเสียอันตราย และน้ำเสีย <u>หรือมีปัญหาแต่มีการจัดการ</u>และบำบัด <u>ได้ถูกสุขลักษณะ</u>	๓	☐

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		☐ ไม่มีการจัดการขยะมูลฝอย ☐ มีการจัดการฯ หากมีการจัดการ สามารถจัดการได้ถูก ลักษณะ หรือไม่ (คำถามข้อ ๔๐.๑.๔) ☐ ไม่ถูกสุขลักษณะ ☐ ถูกสุขลักษณะ	ในบริเวณหมู่บ้าน/ชุมชน <u>ไม่มีปัญหา</u> ขยะมูลฝอย ของเสียอันตราย และน้ำ เสีย <u>และมีการจัดการ</u> และบำบัด <u>แต่ไม่</u> <u>ถูกสุขลักษณะ</u>	๒	
		(๒) การจัดการขยะของเสียอันตราย (คำถามข้อ ๔๐.๒.๑) ☐ มีปัญหาขยะของเสียอันตราย ☐ ไม่มีปัญหา หากมีปัญหามีการจัดการหรือไม่ (คำถามข้อ ๔๐.๒.๒) ☐ ไม่มีการจัดการขยะของเสียอันตราย ☐ มีการจัดการฯ	ในบริเวณหมู่บ้าน/ชุมชน <u>มีปัญหา</u> ขยะ มูลฝอย ของเสียอันตราย และน้ำเสีย <u>และไม่มีการจัดการและบำบัด</u>	๑	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		หากมีการจัดการ สามารถจัดการได้ถูก สุขลักษณะ หรือไม่ (คำถามข้อ ๔๐.๒.๓) ☐ ไม่ถูกสุขลักษณะ ☐ ถูกสุขลักษณะ (๓) การบำบัดน้ำเสีย (คำถามข้อ ๔๐.๓.๑) ☐ มีปัญหาน้ำเสีย ☐ ไม่มีปัญหา หากมีปัญหามีการบำบัดหรือไม่ (คำถามข้อ ๔๐.๓.๔) ☐ ไม่มีการบำบัดน้ำเสีย ☐ มีการบำบัด หากมีการบำบัด สามารถบำบัดได้ถูก สุขลักษณะหรือไม่ (คำถามข้อ ๔๐.๓.๕) ☐ ไม่ถูกสุขลักษณะ ☐ ถูกสุขลักษณะ			
ตัวชี้วัดที่ ๔๑			กรณีที่มีหมู่บ้าน / ชุมชนมีปัญหามลพิษ ทางอากาศ และ/หรือ ปัญหามลพิษ	๓	☐

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
	การจัดการมลพิษ	กรณีที่หมู่บ้าน / ชุมชนมีปัญหามลพิษทางอากาศ มีหน่วยงานที่ร่วมจัดการแก้ไขปัญหา (คำถามข้อ ๔๑.๑.๓) ☐ มี ☐ ไม่มี กรณีที่หมู่บ้าน / ชุมชนมีปัญหามลพิษทางเสียง มีหน่วยงานที่ร่วมจัดการแก้ไขปัญหา (คำถามข้อ ๔๑.๒.๓) ☐ มี ☐ ไม่มี หมายเหตุ : กรณีที่หมู่บ้าน / ชุมชนไม่มีปัญหามลพิษทางอากาศและปัญหามลพิษทางเสียง จะไม่มีการคำนวณเกณฑ์การชี้วัดข้อนี้	ทางเสียง มีหน่วยงานมากกว่าหนึ่งหน่วยงานที่ร่วมจัดการแก้ไขปัญหา		
			กรณีที่หมู่บ้าน / ชุมชนมีปัญหามลพิษทางอากาศ และ/หรือ ปัญหามลพิษทางเสียง มีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งที่ร่วมจัดการแก้ไขปัญหา	๒	
			กรณีที่หมู่บ้าน / ชุมชนมีปัญหามลพิษทางอากาศ และ/หรือ ปัญหามลพิษทางเสียง ไม่มีหน่วยงานที่ร่วมจัดการแก้ไขปัญหา	๑	

หมวดที่ ๗ ความเสี่ยงของชุมชนและภัยพิบัติ (๓ ตัวชี้วัด)

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
ตัวชี้วัดที่ ๔๒	ความปลอดภัยจากยาเสพติด	(๑) การใช้ยาเสพติดของหมู่บ้าน (คำถามข้อ ๔๒.๑) ☐ มีการใช้ยาเสพติด ☐ ไม่มี	หมู่บ้าน/ชุมชน <u>ไม่มีการใช้ยาเสพติด</u> และ <u>มีการดำเนินกิจกรรม</u> การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	๓	☐
		(๒) การดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในรอบปีที่ผ่านมาของหมู่บ้าน (คำถามข้อ ๔๒.๖) ☐ ไม่มีการดำเนินกิจกรรมการป้องกัน ☐ มี	หมู่บ้าน/ชุมชน <u>ไม่มีการใช้ยาเสพติด</u> และ <u>ไม่มีการดำเนินกิจกรรม</u> การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด <u>หรือ</u> หมู่บ้าน/ชุมชน <u>มีการใช้ยาเสพติด</u> แต่ <u>มีการดำเนินกิจกรรม</u> การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	๒	
			หมู่บ้าน/ชุมชน <u>มีการใช้ยาเสพติด</u> และ <u>ไม่มีการดำเนินกิจกรรม</u> การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๔๓	ความปลอดภัยจากภัยพิบัติ	(๑) หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีระบบการเตือนภัย หรือไม่ (คำถามข้อ ๔๓.๔) ☐ ไม่มี ☐ มี	มีเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ <u>ทุกข้อ</u>	๓	☐
			มีเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ <u>๒ข้อ</u>	๒	

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๒) ในรอบปีที่ผ่านมา หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีการดำเนินกิจกรรมด้านการเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติหรือไม่ (คำถามข้อ ๔๓.๖) ☐ ไม่มี ☐ มี (๓) หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีการฝึกซ้อมอพยพประชาชน (หนีภัย) หรือไม่ (คำถามข้อ ๔๓.๘) ☐ ไม่มี ☐ มี (๔) หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีศูนย์อพยพ/ศูนย์พักพิงชั่วคราวหรือไม่ (คำถามข้อ ๔๓.๙) ☐ ไม่มี ☐ มี	<u>ไม่มี</u> เตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติเลย	๑	
ตัวชี้วัดที่ ๔๔	ความปลอดภัยจากความเสี่ยงในชุมชน	(๑) มีการเล่นการพนันในหมู่บ้าน (คำถามข้อ ๔๔.๑.๑) ☐ มี ☐ ไม่มี	ในหมู่บ้าน/ชุมชน <u>ไม่มี</u> การเล่นการพนัน ไม่มีปัญหาเด็กวัยรันทักกัน ไม่มีปัญหาเด็กติดเกม ไม่มีปัญหาเด็กแว้น ไม่มีการบาดเจ็บ/ทำร้ายร่างกาย/	๓	☐

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๒) มีปัญหาเด็กวัยรันทักกันในห้องบ้าน (คำถามข้อ ๔๔.๒.๑) ☐ มี ☐ ไม่มี	ทะเลาะวิวาทอันเนื่องมาจากการดื่มสุรา และไม่มีอาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์		
		(๓) มีปัญหาเด็กติดเกมจนทำให้เกิดปัญหาในครอบครัว หรือ ชุมชน (คำถามข้อ ๔๔.๓.๒) ☐ มี ☐ ไม่มี	ในห้องบ้าน/ชุมชน <u>มี</u> การเล่นการพนัน ปัญหาเด็กวัยรันทักกัน ปัญหาเด็กติดเกม ปัญหาเด็กแว้น มีการบาดเจ็บ/ทำร้ายร่างกาย/ทะเลาะวิวาทอันเนื่องมาจากการดื่มสุรา และมีอาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ <u>เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น</u>	๒	
		(๔) มีปัญหาเด็กแว้นจนทำให้เกิดปัญหาในครอบครัว หรือ ชุมชน (คำถามข้อ ๔๔.๓.๓) ☐ มี ☐ ไม่มี	ในห้องบ้าน/ชุมชน <u>มี</u> การเล่นการพนัน ปัญหาเด็กวัยรันทักกัน ปัญหาเด็กติดเกม ปัญหาเด็กแว้น มีการบาดเจ็บ/ทำร้ายร่างกาย/ทะเลาะวิวาทอันเนื่องมาจากการดื่มสุรา และมีอาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์	๑	
		(๕) ในห้องบ้าน/ชุมชน มีการบาดเจ็บ/ทำร้ายร่างกาย/ทะเลาะวิวาทอันเนื่องมาจากการดื่มสุรา (คำถามข้อ ๔๔.๓.๔) ☐ มี ☐ ไม่มี	<u>มากกว่าหนึ่งอย่าง</u>		

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	เกณฑ์การวิเคราะห์		ผลการวิเคราะห์ (คะแนนที่ได้)
			เกณฑ์ชี้วัด	ค่าคะแนน	
		(๖) หมู่บ้าน/ชุมชนนี้ มีอาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (คำถามข้อ ๔๔.๔.๑) ☐ มี ☐ ไม่มี			

แนวทางการดำเนินกิจกรรม

๑๕. แนวทางการดำเนินงานกิจกรรม

๒. การบริหารการจัดเก็บและใช้ประโยชน์ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค)

๒.๑ ค่าจัดเก็บและบันทึกข้อมูล กชช.๒ค

วัตถุประสงค์ เพื่อเป็นค่าตอบแทนแก่ผู้จัดเก็บข้อมูล

รายละเอียดการดำเนินงานกิจกรรม	
วิธีการ/ขั้นตอนการดำเนินงาน/เงื่อนไขของกิจกรรม ๑. สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด/อำเภอ จัดทำทะเบียนพื้นที่และจำนวนหมู่บ้านเป้าหมายในการจัดเก็บข้อมูล กชช. ๒ค ตามจำนวนเป้าหมายที่กรมการพัฒนาชุมชนกำหนด ๒. ทบสวนและมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูล กชช. ๒ค ระดับตำบล ๓. คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูล กชช. ๒ค ระดับตำบล จัดเก็บข้อมูลด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์โดยสัมภาษณ์จากคณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน และมอบหมายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งในคณะทำงานฯ กรอกรายชื่อและอัปโหลดข้อมูลเข้าสู่ระบบ ๔. นำข้อมูล เข้าสู่เวทิตตรวจสอบและรับรองกระบวนการจัดเก็บ และคุณภาพของข้อมูลฯ ระดับตำบล	
กลุ่มเป้าหมาย	ทุกหมู่บ้านในเขตชนบท ทั้งประเทศ จำนวน ๗๐,๔๗๕ หมู่บ้าน
งบประมาณ	๓,๕๒๓,๗๕๐ บาท แยกเป็น ระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) จำนวน ๗๐,๔๗๕ หมู่บ้านๆ ละ ๕๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓,๕๒๓,๗๕๐ บาท
หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ
พื้นที่ดำเนินการ	ทุกจังหวัด/อำเภอ (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร)
ระยะเวลา	ดำเนินงานในไตรมาสที่ ๓ (เดือนเมษายน – เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๘) ทั้งนี้ เมื่อได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้วสามารถดำเนินการได้โดยทันที
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) ที่มีความถูกต้อง ครบถ้วน และมีคุณภาพ
ตัวชี้วัดกิจกรรม	มีข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) จำนวน ๗๐,๔๗๕ หมู่บ้าน ครบถ้วน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ศูนย์สารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชน
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ	๑. นายณัฐพงษ์ โพธิ์ศรี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลการพัฒนาชุมชน โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๑ ๖๒๗๙ ๒. นางสาวพิชยา เจนธนทรัพย์ ตำแหน่ง นักวิชาการพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๑ ๖๓๐๐

๒.๒ ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค)

วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อให้มีข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) สำหรับใช้ในการตรวจสอบ วิเคราะห์วางแผนการพัฒนาพื้นที่ และแก้ไขปัญหาการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒. เพื่อนำข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการชุมชน

รายละเอียดการดำเนินงาน/เงื่อนไขของกิจกรรม	
วิธีการ/ขั้นตอนการดำเนินงาน/เงื่อนไขของกิจกรรม	๑. สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ จัดประชุมคณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ จำนวน ๖,๗๘๐ คณะ ๒. สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ นำเสนอพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) รายหมู่บ้าน/ตำบล ต่อที่ประชุมคณะทำงานฯ ระดับตำบล โดยพัฒนากรผู้ประสานงานตำบลร่วมกับผู้จัดเก็บข้อมูลทุกตำบล นำเสนอผลการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ต่อคณะทำงานฯ เพื่อตรวจสอบข้อมูล ๓. แก้ไขข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) (ถ้ามี) ๔. คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูล กขช. ๒ค ระดับอำเภอ ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ของแต่ละตำบล ประมวลเป็นภาพรวมของอำเภอ นำเสนอผลในที่ประชุมระดับอำเภอ ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ของอำเภอ แล้วสำเนาข้อมูลทั้งหมดให้ทุกส่วนราชการใช้ประโยชน์ และแจ้งให้สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดทราบ
กลุ่มเป้าหมาย	คณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูล กขช. ๒ค ระดับตำบล ผู้บริหารท้องถิ่น และผู้นำชุมชน รวม ๖,๗๘๐ คณะ ๆ ละ ๑๐ คน รวมทั้งหมด ๖๗,๘๐๐ คน
งบประมาณ	๑๖,๒๗๒,๐๐๐ บาท (ตามทะเบียนจัดสรร)
หน่วยดำเนินงาน	สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ
พื้นที่ดำเนินการ	ทุกตำบลในเขตชนบททั่วประเทศ
ระยะเวลา	ดำเนินการในไตรมาส ๓ (เดือนพฤษภาคม – เดือนมิถุนายน ๒๕๖๘)
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ทั้งนี้ เมื่อได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้วสามารถดำเนินการได้โดยทันที ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ผ่านการรับรองข้อมูลฯ จากที่ประชุมระดับตำบล/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับอำเภอ อย่างน้อยจำนวน ๗๐,๔๗๕ หมู่บ้าน
ตัวชี้วัดกิจกรรม	๑. ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ได้รับการรับรองคุณภาพ และถูกต้อง ครบถ้วนจำนวน ๖,๗๘๐ คณะ ๒. ร้อยละของครัวเรือนที่ผ่านการตรวจสอบและรับรองคุณภาพข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ๓. ผู้บริหารส่วนราชการภูมิภาคและหน่วยงานภาคี ได้ตรวจสอบและรับทราบข้อมูลของหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และมีการนำไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ศูนย์สารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชน
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ	๑. นายณัฐพงษ์ โพธิ์ศรี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลการพัฒนาชุมชน โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๑ ๖๒๗๔ ๒. นางสาวพิชยา เจนธนทรัพย์

รายละเอียดการดำเนินงานกิจกรรม
ตำแหน่ง นักวิชาการพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๑ ๖๓๐๐

แนวทางการบริหารการจัดเก็บ
ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค)
ปี ๒๕๖๘
จังหวัดสมุทรสาคร

๑๖. แนวทางการบริหารจัดการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) สำหรับสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด และสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ ดังนี้

๑) สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด/อำเภอ จัดทำทะเบียนพื้นที่และจำนวนครัวเรือนเป้าหมายในการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ตามจำนวนเป้าหมายที่กรมการพัฒนาชุมชนกำหนด

๒) จัดทำแผนปฏิบัติการการบริหารการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ทุกระดับ

๓) ทบทวนและแต่งตั้งคำสั่งคณะทำงานการบริหารการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ทุกระดับ

๔) สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด ประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

๕) ประชุมคณะทำงานการบริหารการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ทุกระดับ

๖) แต่งตั้งอาสาสมัครจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) โดยอาสาสมัครจัดเก็บ ๑ คนต่อ ๔๐ ครัวเรือน หรือตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ และประชุมชี้แจงทำความเข้าใจแก่อาสาสมัครจัดเก็บข้อมูล

๗) ลงทะเบียนผู้จัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ในระบบจัดเก็บ บันทึกและประมวลผลข้อมูลที่กรมการพัฒนาชุมชนกำหนด

๘) ประสานขอความร่วมมือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค)

๙) ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลฯ ประจำปี ๒๕๖๘ โดยผู้จัดเก็บข้อมูล ทำการสัมภาษณ์และบันทึกข้อมูลครัวเรือนตามข้อคำถามข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์และสัญญาณเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของผู้จัดเก็บเอง

๑๐) เมื่อสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนฯ แล้วเสร็จ ผู้จัดเก็บข้อมูลทำการตรวจสอบข้อมูลครัวเรือน และให้หัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนฯ ยืนยันข้อมูลฯ ของครัวเรือน (ทุกครัวเรือน)

๑๑) พัฒนาการผู้ประสานงานตำบลร่วมกับ ผู้บริหารท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ ผู้นำชุมชนและผู้นำอาสาพัฒนาชุมชน (ผู้นำ อช.) ร่วมบริหารจัดการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ตามแผนปฏิบัติการการบริหารการจัดเก็บและใช้ประโยชน์ข้อมูลฯ เพื่อให้ได้ข้อมูลฯ ที่ถูกต้อง ครบถ้วน และมีคุณภาพ

๑๒) ตรวจสอบและรับรองคุณภาพข้อมูลฯ ระดับหมู่บ้าน โดยคณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้นำชุมชน ร่วมตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูลฯ ก่อนนำเสนอผลการจัดเก็บข้อมูลฯ ในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พร้อมจัดทำคำรับรองคุณภาพข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ในระดับหมู่บ้าน

๑๓) ตรวจสอบและรับรองคุณภาพข้อมูลฯ ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยพัฒนาการผู้ประสานงานตำบล และ/หรืออาสาสมัครจัดเก็บข้อมูลฯ นำเสนอผลการจัดเก็บข้อมูลฯ ต่อคณะทำงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ ในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบและร่วมตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูลฯ ก่อนนำไปใช้ประโยชน์ พร้อมจัดทำคำรับรองคุณภาพข้อมูลความจำเป็น

พื้นฐาน (จปฐ.) ในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคำรับรองคุณภาพข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) ระดับตำบล เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

๑๔) นำเสนอผลการจัดเก็บและรับรองคุณภาพข้อมูลฯ ระดับอำเภอ โดยพัฒนาการอำเภอ นำเสนอผลการจัดเก็บข้อมูลฯ ต่อคณะกรรมการบริหารจัดการจัดเก็บข้อมูลฯ ในระดับอำเภอ และผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ และร่วมตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูลฯ ก่อนนำไปใช้ประโยชน์ พร้อมจัดทำคำรับรองคุณภาพข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ในระดับอำเภอ ส่งให้จังหวัด ภายในวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๘

๑๕) นำเสนอผลการจัดเก็บและรับรองคุณภาพข้อมูลฯ ระดับจังหวัด โดยพัฒนาการจังหวัด นำเสนอผลการจัดเก็บข้อมูลฯ ต่อคณะกรรมการบริหารจัดการจัดเก็บข้อมูลฯ ในระดับจังหวัด และผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ และร่วมตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูลฯ ของแต่ละอำเภอ และภาพรวมจังหวัดก่อนนำไปใช้ประโยชน์ พร้อมจัดทำคำรับรองคุณภาพข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) ในระดับจังหวัด ส่งถึงกรมการพัฒนาชุมชน ภายในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๘

๑๖) สนับสนุนการดำเนินงานโครงการการบริหารจัดการจัดเก็บและใช้ประโยชน์ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) ระดับจังหวัด โดยจังหวัดกำหนดแผนสนับสนุนการดำเนินงานโครงการฯ และคณะกรรมการบริหารจัดการจัดเก็บข้อมูลฯ ในระดับจังหวัด และ/หรือเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน ในระดับจังหวัด ดำเนินการลงพื้นที่ติดตามการดำเนินงานตามแผน พร้อมจัดทำสรุปและรายงานผลการดำเนินงานต่อผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการบริหารจัดการจัดเก็บข้อมูลฯ ในระดับจังหวัดทราบ

๑๗) สนับสนุนการดำเนินงานโครงการการบริหารจัดการจัดเก็บและใช้ประโยชน์ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) ระดับอำเภอ โดยอำเภอกำหนดแผนสนับสนุนการดำเนินงานโครงการฯ และคณะกรรมการบริหารจัดการจัดเก็บข้อมูลฯ ในระดับอำเภอ และ/หรือเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน ในระดับอำเภอ ดำเนินการลงพื้นที่ติดตามการดำเนินงานตามแผน พร้อมจัดทำสรุปและรายงานผลการดำเนินงานต่อผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการบริหารจัดการจัดเก็บข้อมูลฯ ในระดับอำเภอทราบ

๒. การส่งเสริมการใช้ประโยชน์ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

๑) สนับสนุนและส่งเสริมการใช้ประโยชน์ข้อมูลฯ เพื่อการพัฒนาชุมชนแก่ภาคีการพัฒนา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. ๒๕๖๒

๒) จัดทำรายงานคุณภาพชีวิตของคนไทย จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และจัดทำรายงานหมู่บ้านชนบทไทย จากข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) ปี ๒๕๖๘ เพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. ๒ค) แก่หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในการนำข้อมูลไปใช้ในการศึกษา วิจัย วางแผนและติดตามประเมินผล

๑๗. แผนปฏิบัติการบริหารการจัดเก็บและใช้ประโยชน์ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช. ๒ค) ปี ๒๕๖๘ จังหวัดสมุทรสาคร

ที่	กิจกรรม	ธ.ค. ๖๗				ม.ค. ๖๘				ก.พ. ๖๘				มี.ค. ๖๘				เม.ย. ๖๘				พ.ค. ๖๘				มิ.ย. ๖๘				ก.ค. ๖๘				ส.ค. ๖๘				ก.ย. ๖๘				หน่วย รับผิดชอบ
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔									
๑	จัดทำทะเบียนพื้นที่และครัวเรือนเป้าหมาย																																			จังหวัด/ อำเภอ						
๒	จัดทำแผนปฏิบัติการการบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ																																			จังหวัด/ อำเภอ						
๓	ทบทวนคำสั่งคณะทำงานการบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ																																			จังหวัด/ อำเภอ						
	๓.๑ ระดับจังหวัด																																			จังหวัด						
	๓.๒ ระดับอำเภอ																																			จังหวัด						
	๓.๒ ระดับตำบล																																			อำเภอ						
๔	ประชุมคณะทำงานการบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ ทุกระดับ																																			อำเภอ						
๕	จัดหาและแต่งตั้งอาสาสมัครจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน																																			จังหวัด/ อำเภอ						
๖	ประชุมเชิงปฏิบัติการอาสาสมัครจัดเก็บข้อมูลฯ																																			อำเภอ						
๗	รณรงค์และเชิญชวนการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. และ กขช. ๒ค																																			จังหวัด						
๘	จัดเก็บข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๖๘																																			อำเภอ/ผู้ จัดเก็บ						
๙	อำเภอตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนเบื้องต้นของข้อมูลที่จัดเก็บเพื่อเตรียมตรวจสอบคุณภาพข้อมูลฯ ระดับหมู่บ้าน																																			อำเภอ						
๑๐	จัดเก็บข้อมูล กขช. ๒ค ปี ๒๕๖๘																																			อำเภอ						
๑๑	ตรวจสอบคุณภาพข้อมูลฯ ระดับหมู่บ้าน																																			อำเภอ						

[illegible]

๑๘. จำนวนครัวเรือนเป้าหมายการจัดเก็บข้อมูลฯ จปฐ. ปี ๒๕๖๘ จังหวัดสมุทรสาคร (กรมจัดสรร)

จำนวนหมู่บ้านเป้าหมายการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.๒ค) ปี ๒๕๖๘ จังหวัดสมุทรสาคร		
ที่	อำเภอ	จำนวนหมู่บ้าน กชช.๒ค (หมู่บ้าน)
๑	เมืองสมุทรสาคร	๑๑๕
๒	กระทุ่มแบน	๗๖
๓	บ้านแพ้ว	๕๒
รวม		๒๔๓

** หมายเหตุ พื้นที่การจัดเก็บ คือ จัดเก็บหมู่บ้าน ในเขตชนบท/และเขตเทศบาลตำบล ยกเว้นเทศบาลตำบล
ที่ยกระดับมาจากสุขาภิบาล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร

๑๘.๑ อำเภอเมืองสมุทรสาคร

ตำบล	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน
กาหลง	หมู่ที่ ๑ บ้าน กาหลงบน	๘
	หมู่ที่ ๒ บ้าน กลาง	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน ล่าง	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน นาขวาง	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน นาขวาง	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน ท้องคุ้ง	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน ชายทะเล	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน บน	
คอกกระบือ	หมู่ที่ ๑ บ้าน บางด้วน	๖
	หมู่ที่ ๒ บ้าน หลังวัด	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน คอกกระบือ	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน ริมคลอง	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน กลางดอน	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน ชายป่า	

ตำบล	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน
โคกขาม	หมู่ที่ ๑ บ้าน โคกขาม	๑๐
	หมู่ที่ ๒ บ้าน โคกขาม	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน สหกรณ์ ๑	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน โคก	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน ขอม	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน ขวาง	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน ขอม	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน สหกรณ์	
	หมู่ที่ ๙ บ้าน สหกรณ์	
	หมู่ที่ ๑๐ บ้าน สหกรณ์	
ชัยมงคล	หมู่ที่ ๑ บ้าน บางสะแก	๖
	หมู่ที่ ๒ บ้าน คลองหลวง	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน หัวตะเข้	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน ปากบ่อ	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน เต่าดำ	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน ร่วมเจริญ	
ท่าจีน	หมู่ที่ ๑ บ้าน ท่าจีน	๗
	หมู่ที่ ๒ บ้าน ชีผ้าขาว	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน ท่าจีน	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน ท่าจีน	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน ท่าจีน	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน ท่าจีน	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน หลังศาล	
ท่าทราย	หมู่ที่ ๑ บ้าน คลองปากบ่อ	๘
	หมู่ที่ ๒ บ้าน ยกกระบัตร	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน ศรีเมือง	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน คลองปีนก	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน ท่าทราย	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน คุ่งสำเภา	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน คลองครุнок	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน คลองครุ	

ตำบล	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน
นาโคก	หมู่ที่ ๑ บ้าน ไร่	๖
	หมู่ที่ ๒ บ้าน นาโคก	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน นาโคก	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน ชายทะเลรางจันทร์	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน ชายทะเลโรงกึ่ง	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน สุนัขหอน	
นาดี	หมู่ที่ ๑ บ้าน โคกตานุช	๙
	หมู่ที่ ๒ บ้าน บางปิ้ง	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน หุบสังกะสี	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน ปลายคลองครุ	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน หนองตาแ้ว	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน คลองเจ๊ก	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน หนองทะเล	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน ตาฟัก	
	หมู่ที่ ๙ บ้าน ราษฎร์	
บางกระเจ้า	หมู่ที่ ๑ บ้าน ชายทะเลบางกระเจ้า	๙
	หมู่ที่ ๒ บ้าน บางไผ่เตี้ย	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน ใหม่	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน บางสีคต	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน บางกระเจ้าน้อย	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน บางกระเจ้า	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน บางกระเจ้า	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน ปากบ่อ	
	หมู่ที่ ๙ บ้าน ย่านชื้อ	

ตำบล	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน
บางโหนด	หมู่ที่ ๑ บ้าน คลองซื่อ	๑๐
	หมู่ที่ ๒ บ้าน บางน้ำวน	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน เกตุมดี(คลองซื่อ)	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน บางน้ำวน	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน บางโหนด	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน บางโหนด	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน บางโหนด	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน บางโหนด	
	หมู่ที่ ๙ บ้าน บางพลี	
	หมู่ที่ ๑๐ บ้าน บางพลี	
บางน้ำจืด	หมู่ที่ ๑ บ้าน บางน้ำจืด	๖
	หมู่ที่ ๒ บ้าน ริมทางรถไฟ	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน โพธิ์แจ้	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน หุ้งศรีเมือง	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน ดอนพญา	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน หนองหาดใหญ่	
บางหญ้าแพรก	หมู่ที่ ๑ บ้าน ชินเสียด	๖
	หมู่ที่ ๒ บ้าน กำพรว้า	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน โกรกกรากใน	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน บางหญ้าแพรก	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน หัวโพรง	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน นาเกลือมณีนีรัตน์	
บ้านเกาะ	หมู่ที่ ๑ บ้าน พันธวงษ์	๗
	หมู่ที่ ๒ บ้าน วัดเกาะ	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน หน้าวัด	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน ศิริมงคล	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน คลองแสม	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน อ้อมโรงหีบ	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน ปากบ่อใหญ่	

ตำบล	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน
บ้านบ่อ	หมู่ที่ ๑ บ้าน ศาลเจ้าพ่อขุนโชน	๙
	หมู่ที่ ๒ บ้าน ท้ายวัดใหญ่	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน คลองหลวง	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน ใหม่	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน ใหม่ท้องคั้ง	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน แหลมเจริญสุข	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน บางยี่พระ	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน บางซุด	
	หมู่ที่ ๙ บ้าน กระซ้าขาว	
พันท้ายนรสิงห์	หมู่ที่ ๑ บ้าน โคกขาม	๘
	หมู่ที่ ๒ บ้าน โคก	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน สันดาบ	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน สหกรณ์	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน ไร่	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน แสมดำ	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน พันท้ายนรสิงห์	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน ชายทะเล	

๑๘.๒ อำเภอกระทุ่มแบน

ตำบล	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน
คลองมะเดื่อ	หมู่ที่ ๑ บ้าน หุบศาลเจ้า	๖
	หมู่ที่ ๔ บ้าน คลองทองกลาง	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน คลองแสนสุข	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน คลองตาทอง	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน คลองผู้ใหญ่ลอย	
	หมู่ที่ ๑๑ บ้าน คลองสะพานดำ	
แคราย	หมู่ที่ ๑ บ้าน คลองตากล่อม	๕
	หมู่ที่ ๒ บ้าน แคราย	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน หนองล่าง	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน แคราย ๒	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน ศาลเจ้า	
ดอนไก่ดี	หมู่ที่ ๑ บ้าน ดอนไก่ดี	๖
	หมู่ที่ ๒ บ้าน หนองรี	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน ตาสด	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน คลองตะโก	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน ดอน	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน สันพะยอม	
ท่าไม้	หมู่ที่ ๑ บ้าน ปล่องเหลี่ยม	๑๒
	หมู่ที่ ๒ บ้าน โรงปูน	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน ท่าไม้	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน หัวแค	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน คลองแค ๑	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน คลองแค ๒	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน ตลาดท้องคุ้ง	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน คลองโรงหมู	
	หมู่ที่ ๙ บ้าน โรงหีบ	
	หมู่ที่ ๑๐ บ้าน อ่าวกระบือ	
	หมู่ที่ ๑๑ บ้าน กงสีล้ง	
	หมู่ที่ ๑๒ บ้าน ท่าไม้งาม	

ตำบล	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน
ท่าเสา	หมู่ที่ ๑ บ้าน เก่า	๘
	หมู่ที่ ๒ บ้าน คลองน้อย	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน คลองแฉะลิขิต	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน รางกระทุ่ม	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน ศาลเจ้าอาม้า	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน ท้องคุ้ง	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน คุ้มศาลเจ้าตึก	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน ศาลเจ้าตึก	
บางยาง	หมู่ที่ ๑ บ้าน บางยาง	๑๓
	หมู่ที่ ๒ บ้าน บางยาง	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน คลองโรงปูน	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน คลองโรงปูน	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน ท่ากระบือ	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน คลองวัดท่ากระบือ	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน คลองทวีผล	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน คลองบางม่วง	
	หมู่ที่ ๙ บ้าน ท่าตอ	
	หมู่ที่ ๑๐ บ้าน ซากงซี	
	หมู่ที่ ๑๑ บ้าน อ่างทอง	
	หมู่ที่ ๑๒ บ้าน แหลมบางยาง	
	หมู่ที่ ๑๓ บ้าน โรงจักร	
สวนหลวง	หมู่ที่ ๑ บ้าน นางสาว	๑๓
	หมู่ที่ ๒ บ้าน ไต้ล้ง	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน สวนหลวง	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน สวนหลวง	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน รางน้ำไผ่	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน หนองพะอง	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน หลักสี่	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน ท่าตลาดเตาอิฐ	
	หมู่ที่ ๙ บ้าน คลองแฉะลิขิต	
	หมู่ที่ ๑๐ บ้าน สะแกงาม	
	หมู่ที่ ๑๑ บ้าน หนองทองกลาง	
	หมู่ที่ ๑๒ บ้าน รางปลาชีว	
	หมู่ที่ ๑๓ บ้าน ตลาดเตาอิฐ	

ตำบล	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน
หนองนกไข่	หมู่ที่ ๑ บ้าน ปากคลองโรงปูน	๘
	หมู่ที่ ๒ บ้าน ชุมทอง	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน หนองนกไข่	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน หนองนกไข่	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน หนองนกไข่	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน คลองนางนม	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน แนวนิยม	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน วังนกไข่	

๑๘.๓ อำเภอบ้านแพ้ว

ตำบล	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน
คลองตัน	หมู่ที่ ๑ บ้าน คลองเจ็ดริ้วเก่า	๕
	หมู่ที่ ๒ บ้าน คลองหน้าวัดสวนส้ม	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน คลองเก่า	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน คลองมะพลับ	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน รางสายบัว	
เจ็ดริ้ว	หมู่ที่ ๑ บ้าน ปลายคลองเจ็ดริ้ว	๕
	หมู่ที่ ๒ บ้าน กลางคลองเจ็ดริ้ว	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน ต้นคลองเจ็ดริ้ว	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน ต้นคลองหมอน	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน ปลายคลองพาดหมอน	
บ้านแพ้ว	หมู่ที่ ๑ บ้าน คลองแพ้ว	๑๐
	หมู่ที่ ๒ บ้าน หนองบัว	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน ดอนวัว	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน ปากคลองตาปลั่ง	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน กลางคลองตาปลั่ง	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน คลองใหญ่	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน รางปากกล้วย	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน ไทรทอง	
	หมู่ที่ ๙ บ้าน ศรีพิพัฒน์	
	หมู่ที่ ๑๐ บ้าน ใหม่คลองดำเนิน	
สวนส้ม	หมู่ที่ ๑ บ้าน ดอนกระทือ	๕
	หมู่ที่ ๒ บ้าน หลักหนึ่ง	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน สวนส้ม(บ้านดำเนินสะดวก)	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน สวนส้ม	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน คลองสำโรง	
หลักสอง	หมู่ที่ ๑ บ้าน คลองเจ็ดริ้วเก่า	๗
	หมู่ที่ ๒ บ้าน หลักสอง	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน ปากคลองเขื่อนขันธุ์	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน คลองเขื่อนขันธุ์	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน กระจ่างทอง	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน พัฒนา	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน รางข้างสี	

ตำบล	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน
หลักสาม	หมู่ที่ ๑ บ้าน หลักสาม	๑๓
	หมู่ที่ ๒ บ้าน วัดราษฎร์	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน คลองจางวาง	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน จางวาง	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน พุ่งอินทรีย์	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน คลองลำท่าแร่	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน หนองนกไข่	
	หมู่ที่ ๘ บ้าน คลองหม้อแกง	
	หมู่ที่ ๙ บ้าน คลองแก	
	หมู่ที่ ๑๐ บ้าน คลองดำเนิน	
	หมู่ที่ ๑๑ บ้าน พุ่งอินทรีย์	
	หมู่ที่ ๑๒ บ้าน คลองบันไดเหล็กเหนือ	
	หมู่ที่ ๑๓ บ้าน คลองแพ้วเจริญสุข	
อำแพง	หมู่ที่ ๑ บ้าน ช่องสาร	๗
	หมู่ที่ ๒ บ้าน ท้ายบ้าน ปากคลอง	
	หมู่ที่ ๓ บ้าน ในท่าเนื้อ	
	หมู่ที่ ๔ บ้าน ท่าเนื้อ	
	หมู่ที่ ๕ บ้าน คลองหลวง	
	หมู่ที่ ๖ บ้าน เจริญสุข	
	หมู่ที่ ๗ บ้าน คลองตาขำ	



เศรษฐกิจฐานรากมั่นคง ชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง



Change for Good

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย